BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
14
27 L
16
47-24
M
13-3'E 17
Digitized by Google

Digitized by Google

G. F. Augusting

Digitized by Google

CONSTITVTIONES,

ET

DECRETA APOSTOLICA

A Regularibus in publica Menſa, ſiuè aliàs in Capitulo, ad hoc ſpecialitèr conuocato, ſingulis annis, ac ſtatutis temporibus legenda

Nouiſſimè in meliorem formam, ac ordinem diſpoſita, atque coordinata

Accedit in fine Appendix continens varia alia Decreta, & Conſtitutiones, quas licèt Regulares in publico legere non teneantur, ipſis tamen ſcitu neceſſaria ſunt.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

ROMÆ, M.DCC.XVI.

Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ.

Superiorum permiſſu, ac Priuilegio.

REIMPRIMATVR.

Si videbitur Reuerendiſſimo P. Sacri Apoſt. Palatij Mag.

N. Cardinalis Caracciolus Pro-Vicarius.

REIMPRIMATVR.

Fr. Gregorius Sellari Ordinis Prædicatorum, Sac. Apoſt. Palatij Magiſter.

Digitized by Google

XXVIII.
Conſtitutio de largitione munerum vtriuſque ſexus Regularibus interdicta.

Edita A. D. 1594.

Legenda ſingulis annis menſe Ianuarij.

CLEMENS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

RElligioſæ Congregationes, ab inſigni ſanctitate viris Spiritus Sancti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas conſeruandas, & inſtaurandas Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, magnam iure optimo diligentiam ſemper adhibuerint: Nam cùm ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, vt etiam,quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt partìm hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, partìm Dæmonis aſtutia, paulatìm deficiant, ac niſi cura peruigili ſuſtenten-

tur, in deterius prolabantur; Idcircò Summorum Pontificum vigilantia, magnoperè laborauit, vt Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata in priſtinum reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos veſtigijs pro eodem Officij munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſollicitudinem (quantum poſſumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari.

Munerum largitio Regularibus prohibetur.

§. 1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſæ vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſuis hominibus quauis ex cauſa ſæpè tribuuntur, grauia incommoda, & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, præcauere ſtudentes, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione vniuerſis, & ſingulis cuiuſcumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel non poſſidentium, ſeù cuiuſuis Congregationis, Societatis, & Inſtituti

(non

(non tamen Militiæ) Regularibus perſonis vtriuslibet ſexus omnes, & quamcumque largitionem, & miſſionem munerum penitùs interdicimus.

§.2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & ſingula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tàm ſingulorum Conuentualium, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum, quàm Prouincialia, aut Generalia cuiuslibet Prouinciæ, ſiuè vniuerſi Ordinis, Societatis, aut Inſtituti: eorumque, vel earum Camerarios, Commiſſarios, & quoſcumque Officiales, & ſingulares perſonas: Ipſos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiuſmodi Superiores quaſcumque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magiſtros, Miniſtros, & quocumque nomine Præfectos, necnon Conuentuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum quorumcumque Abbates, Priores, Præ- Qui ſint Regulares declarantur.

poſitos, Præceptores, etiam Maiores, Guardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & alio quouis titulo Præſidentes, tàm ipſis Regularibus, quàm Locorum Ordinarijs, ſeù quibuſuis Superioribus ſubiectas vtriuslibet ſexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeò vt nemo vnquam eorum, vel earum directè, vel indirectè palàm, vel occultè, tàm communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam ſub quouis ſtatuti, vel conſuetudinis, ſeù verius corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacunque cauſa, niſi in generali Capitulo, aut alia generali Congregatione, re maturè diſcuſſa, vnanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid prohibitum ſit.

§. 3. Id autem ità abſolutè, & generatìm vetitum intelligatur, vt neque omninò fas ſit quicquam donare, tàm ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, ſiuè eleemo-

ſynis,

ſynis, aut ſubſidijs certis, vel incertis, ordinarijs, ſeù extraordinarijs, menſæ, ſeù maſſæ communis, vel cuiuſuis Fabricæ, & Sacriſtiæ, quorum bona communitèr, vt præfertur, adminiſtrantur, ſeù quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quàm ex pecunijs, etiam quæ à ſingulis quouis modo acquiſitæ in commune conferendæ omninò ſunt. Nec ſi per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec ſi forſan priuatìm, & nominatìm cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, vel à proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel à pijs Chriſtifidelibus, etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ perſonæ intuitu attributæ, ſeù quoquomodo per quemlibet Religioſum ſuo Monaſterio, Domui, aut Loco acquiſitæ, eique, vt ad libitum de eis diſponant per Superiores conceſſæ fuerint: Præterquam leuiora eſculenta, aut poculenta, ſeù ad deuotionem, vel Religionem pertinentia munuſcula com-

muni tantùm, nunquam verò particulari nomine [vbi Superiori de conſenſu Conuentus videbitur] tradenda.

Quibus donari non liceat.

§. 4. Sed & huiuſmodi miſſiones munerum ipſis Religioſis vtriuslibet ſexus non ſolùm per ſe, verùm etiam per alios, tàm directè, quàm indirectè prohibitas declaramus.

§. 5. Neque verò quiſpiam ab hac generali prohibitione ſe excuſare valeat, etiam ſi munera miſerit, cuius perſonæ Laicæ, vel Eccleſiaſticæ cuiuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quauis non ſolùm mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verùm etiam Eccleſiaſtica,& Pontificali, aut alia maiori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio Loci Ordinario, etiam ex cauſa, & occaſione benedictionis, vel ſuſceptionis habitus Regularis, Tonſuræ, aut Profeſſionis Monialium, tàm ſibi ſubditarum, quàm non ſubditarum, aut ipſi etiam proprio Ordinis,vel Congregationis Protectori,Viceprotectori, Gene-

nerali, vel Prouinciali, aut cuiuſuis Monaſterij, Prioratus, Domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam ſimplici, & particulari Religioſo. Itaùt inter ipſos quoque Religioſos [ne praua ambitione impulſi pro conſequendis in ſua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur] quęcumque largitio, aut donatio munerum [niſi rerum minutarum, de licentia expreſſa, & in ſcriptis Superiorum] ſit penitùs interdicta.

§. *6*. Inſupèr prohibemus, ne vnquam eidem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occaſione tranſitus, vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi teſtificationem, ſeù pro prædictis perſonis quauis auctoritate, vel dignitate fungen-

Etiamſi in alicuius Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem.

gentibus honorificè, lautè, & opiparè excipiendis, ſeù pro quibuſuis conuiuijs eiſdem, aut cuius alteri quacumque occaſione, vel cauſa exhibendis, vel pro commeſſationibus, aut compotationibus quibuſuis perſonis, tàm eiuſdem Ordinis, Congregationis, Monaſterij, Domus, aut Loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam pijs intra Eccleſias, Monaſteria, & Domos ſacras, ſeù pias, vel extra eas, in quibuſuis publicis, aut priuatis ſacris, aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res piè geſtæ, etiam in memoriam Paſſionis Dominicæ populis ſpectandæ proponuntur, vt alias in prædictis, ſiuè in quibuſuis rebus ſuperuacaneis ad pompam, & oſtentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus.

§. 7. Niſi re ipſa pro diuino cultu, & veris Chriſti pauperum indigentijs, ſeruato in hoc charitatis ordine, & ha-

habita neceſſitatis ratione de conſilio, & conſenſu Superiorum ſubſequandis, aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forſan præſcriptam non excedentibus ſumptus huiuſmodi fiant.

§. 8. Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apoſtolica doctrina, ſacriſque Canonibus commendatam hoſpitalitatem, præſertìm erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimò ſi qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex inſtitutis, ſtatutis, aut conſuetudinibus aliquorum Monaſteriorum, Ordinum, aut Regularium huiuſmodi locorum, aut ex teſtatorum, vel donantium voluntatibus, ſiue aliàs applicati, aut donati ſunt, eos omnino (vt decet) integrè in vſus pios hoſpitalitatis huiuſmodi erogandos eſſe, & præſertìm in Monaſterijs, ſeù locis deſertis, & ab laicorum ædibus longius remotis, vbi tamen pauperum, & verè egenorum ratio in primis habeatur. Hoſpitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

§. 9.

§. 9. Si quos verò ditiores occaſione tranſitus, ſiuè aliàs ex deuotionis, aut neceſſitatis cauſa eo diuertere contigerit, eos ſanè deceret Refectorio communi cum Religioſis, menſaque, & ferculis communibus, nequaquam à cæteris diſtinctis contentos eſſe. Verùm omnino ipſi Regulares in hoſpitibus huiuſmodi potentioribus excipiendis ita ſe gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religioſa prorsùs eluceat.

Pontif. interdicit quibuſcumque ſæcularibus munera, vt ſuprà prohibita recipere.

§. 10. Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis Laicus aliàs, quàm vt ſuperiùs dictum eſt, vel Clericus ſæcularis, vel regularis quocumque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Prouincialis, aut Monaſterij, Domus, vel loci cuiuslibet Superior, eorumue affines, propinqui, familiares, aut Miniſtri vtriuslibet ſexus, quicquam con-

trà

trà hanc ſuperiùs expreſſam prohibitionem recipiant.

§. 11. Quod ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à Superiore quopiam Generali, Prouinciali, aut alio quocumque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo, vel Congregatione, ſiuè ab vniuerſo Ordine, & Religione quicquam receperint, id quod acceperint ſuum non faciant. Verùm ipſo facto abſq; aliqua monitione Iudicis, decreto, ſententia, aut declaratione ad illius reſtitutionē omninò in vtroq; foro teneantur: adeò, vt reſtitutione ipſa realitèr non facta, neq; etiā in foro conſcientiæ abſolui poſſint. Aliàs ad reſtitutionem ipſo facto vult teneri.

§. 12. Hanc autem reſtitutionem fieri volumus non priuatìm ei Religioſo, qui donauit, ſed ei Monaſterio, Domui, vel alteri loco de cuius bonis facta eſt largitio, vel ſi non de eius bonis donatum eſt, in quo idem Religioſus donans profeſſionem emiſit, vel ſi nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuerſi Ordinis, ſeù Religionis donatio facta Quæ reſtitutio fieri debeat loco de cuius bonis facta eſt largitio.

facta extiterit; paritèr commune menſæ, aut maſſæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera reſtituantur; ità vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui reſtitutio facienda eſt, illam remittere, & iterùm condonare, aut recipientem ab obligatione reſtituendi exhimere, vel vt in pauperes eroget concedere quoquo modo poſſit.

Regulariũ cõtrauenientiũ pœnæ.

§. 13. Quod ſi quis ſupradictis Regularibus vtriuslibet ſexus cuiuſcumque gradus, ordinis, dignitatis, ac vbilibet locorum exiſtentibus coniunctìm, cùm cæteris, ſeù diuisìm noſtrarum huiuſmodi prohibitionum, ſtatutorum, ordinationum, iuſſionum, decretorum, mandatorum tranſgreſſor fuerit, ſtatuimus, vt omnibus, & ſingulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipſo priuatus, ac ad illa, & alia ſimilia, vel diſſimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia

minia notatus exiſtat. Et præterea priuationem vocis actiuæ, & paſſiuæ abſque vllo Superioris decreto, aut miniſterio ipſo facto incurrat, necnon vltrà huiuſmodi pœnas, etiam tanquam contra furti, & ſimoniæ criminum reum, tam per viam denunciationis, accuſationis, aut querelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condigniſque ſupplicijs affici debeat.

§. 14. Pœnis alijs à Iure ſtatutis, ac per alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Monaſterij, Domus, aut loci, ſtatuta, vel conſuetudines contra perſonas aliquid præmiſſorum committentes forſan decretis, & inflictis, nihilominùs in ſuo robore permanſuris.

§. 15. Quocircà vniuerſis, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus Locorum Ordinarijs, eorumque Vicarijs, & Officialibus, necnon quorumcumque Ordinum, Prioratuum, Monaſteriorum, & Domorum Executorum deputatio, & facultas.

Su-

Superioribus, etiam Generalibus, ſeù Prouincialibus, cæteriſque, ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta mandamus quatenùs ipſi, & eorum ſinguli, quantùm ad eos pertinet, curent omni ſtudio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præſentem Conſtitutionem firmitèr, & inuiolatè obſeruari, & contra inobedientes, vel tranſgreſſores condignis pœnis animaduerti. Eoſdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, inuocato etiam ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio brachij ſæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 16. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictorumque Monaſteriorum, Prioratuum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum Collegiorum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis quorumcum-
que

que tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta effectus præſentis noſtræ Conſtitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorũcumq; totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Quæ omnia quatenùs præmiſſis in aliquo aduerſentur, prorsùs tollimus, & abrogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 17. Volumus autem, vt præſentes literæ in Valuis Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimiſſis. Quodque earum exempla, ſeù illorum compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cuiuſq; Regionis ſermonem verſa) & à Loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, ſubſcripta inſeran-

Tranſumpta quotannis in Capitulis &c. publicè legantur.

rantur; & ſaltem quotannis in Capitulis, ſiuè Congregationibus cuiuſque earum alta, & intelligibili voce legantur.

Publicationem eius in Vrbe omnes arctare vult.

§.18. Et nihilominùs poſt ſexaginta dies à die publicationis (vt præfertur) in Romana Curia facienda vnumquemque citra montes, vltra montes verò poſt quatuor menſes, perindè arctent, & afficiant, ac ſi cuique perſonalitèr intimatæ, & per eos iuratæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides Sanctio pœnalis.

§. 19. Quodq; earum tranſumptis etiam impreſſis manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, ſtatuti, mandati, ſublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire.

Si

Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerint incurſurum.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, tertiodecimo kalendas Iulij, Pontificatus Noſtri Anno Tertio. D.P.An.2. 13. Kal.Iul.

L. Card. Prodat.

M. Veſtrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Regiſtrata apud Marcellum Secret.

In Nomine, & à Natiuitate Domini milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto Indict. ſeptima, die verò ſecunda menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri, D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ Octaui, anno Tertio. Retroſcriptæ Literæ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ,

& alijs locis publicis, & conſuetis per nos Proſperum Spada, & Franciſcum de Bonis, eiuſdem Sanctiſs. D. N. Papæ Cur.

Ita eſt Franc. de Bonis SS. D. N. Papæ Curſ.

Gabriel Sauarellus Curſorum Magiſter.

CCLXVII.

Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. Confirmatio Declarationis Conſtitutionis Clementis Papæ VIII. de Largitione munerum Regularibus vtriuſque ſexus interdicta.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NVper à Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, coram dilecto filio noſtro Antonio tituli Sancti Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S. Honuphrij nuncupato, maiori Pœnitentiario, ac noſtro in Alma Vrbe Pro Vicario in-

ſpi-

ſpiritualibus generali, & noſtro ſecundùm carnem Fratre germano, à Nobis deputata, emanauit declaratio tenoris ſubſequentis videlicet.

§. 1. Cùm circà interpretationem Conſtitutionis fælicis record. Clementis VIII. ſub dat. xiij. kalendas Iulij Pontificatus ſui anno tertio de Largitione munerum Regularibus vtriuſq;ſexus interdicta,nonnullę difficultates, & ambiguitates ſint exortæ; Congregatio ſpecialitèr à Sanctiſs. D. Noſtro VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. coram Eminentiſſimo Cardinali Sancti Honuphrij Maiori Pœnitentiario, ac Vrbis Pro Vicario deputata,auctoritate ſibi attributa declarauit, & declarat, munera à Religioſis vtriuſque ſexus tribui poſſe, ex cauſis gratitudinis, conciliationis, beneuolentiæ, eiuſque conſeruationis erga ipſam Religionem, vel Conuentum, alijſuè cauſis ex ſui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modeſtè tamen, ac diſcretè, & dummodò id non fiat,niſi

de Superiorum localium licentia, ac etiam cum conſenſu maioris partis Conuentus, ſi talis conſenſus de iure, vel ex conſtitutionibus, ſeù conſuetudinibus cuiuſque Religionis reſpectiuè, in huiuſmodi caſibus requiratur. Conſenſum verò Conuentus in §.3. eiuſdem Conſtitutionis ad leuiora eſculenta, aut poculenta, ſeù ad deuotionem, & religioſitatem pertinentia munuſcula largienda &c. requiſitum, intelligi debere de conſenſu aliàs de iure requiſito, & vbi concurrit ambitionis ſuſpicio, qua ceſſante, nec in his requiri licentiam Superiorum in ſcriptis in §. 4. eiuſdem Bullæ requiſitam, ſed ſufficere licentiam, etiam oretenus eiſdem conceſſam, declarat. Comeſſationem autem, compotationes, & conuiuia in excipiendis præſertim Benefactoribus Protectoribus, vel Ordinarijs honorificè, & lautè, de quibus in §. 5., & 6. eiuſdem Conſtitutionis, cenſeri tantummodo prohibita, ſi decentiæ ſtatus regularis aduerſentur. Reſtitutio-

tutionem verò receptorum Conuentibus faciendam, de qua in §.7. ibidem cautum eſt, intelligi debere de Conuentibus, ad quos data, donata, ſeù miſſa de iure pertinent, ſi id commodè fieri poteſt, aliàs Conuentui eiuſdem Religionis viciniori loco, vbi petita fuit abſolutio, reſtituantur.

§. 2. Inſuper eadem facultate ſibi tributa, omnes, qui hucuſque aduerſus ſupradictæ Conſtitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuſcumque in eadem Conſtitutione inflictis, & incurſis poſſe, & debere à proprijs Confeſſarijs abſolui in foro conſcientiæ, etiam non facta prius huiuſmodi rerum donatarum, ſeù datarum reſtitutione. Quoad eos verò, qui prẹter modum prædictum grauiori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo tranſgreſſi ſunt, ſed ob inopiam reſtituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori Pœnitentiario, vt de præteritis vſque ad diem datæ præſentium in foro conſcientiæ

abſoluat, diſpenſet, & condonet, ſeù abſolui, diſpenſari, & condonari mandet, proùt in Domino magis expedire iudicauerit.

§.3. Et nè prędictę Clementis VIII. Conſtitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cuiuſcumque Monaſterij, Conuentus, Domus, ac Collegij Regularis ſub pœna priuationis officij, vociſque actiuæ, & paſſiuæ, ipſo iure incurren. efficere teneantur, vt in perpetuum ſingulis annis menſe Ianuario, non ſolùm prædicta Conſtitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sanctitas, omninò obſeruari iubet, & quatenùs opus ſit innouat, quemcumque prætenſum non vſum, aut prætenſum vſum, ſeù prætenſam conſuetudinem, damnando, & irritando) verùm etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel ſaltèm in publica menſa perlegantur. Omnibus tàm Eccleſiaſticis perſonis etiam Regularibus, quàm Laicis cuiuſcumque ſint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam ſpeciali

nota

nota dignis, & qui ſub generali diſpoſitione non comprehenderentur, prædictam Clementis Conſtitutionem contra pręſentis decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate pœnitus interdicta, ſuper quibus Sanctiſſimus mandauit expediri Breue. Datum Romæ die 15. Septembris milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo.

§. 4. Quapropter, vt pręmiſſa firmiùs ſubſiſtant, & inuiolabiliter obſeruentur, quantùm cum Domino poſſumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, declarationem præinſertam cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos tàm iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſupèr quomodolibet interuenerint, ſupplemus, illaque inuiolabilitèr ab omnibus, ad quos

Confirmatio Apoſtolica ſupra poſitæ declarationis.

quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, obſeruari.

Decretum irritans.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoſuis alios quacumque auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obſtan. quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præſentibus ſunt contraria, vel diuerſa, Conſtitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris Noſtri prædicti, ac omnibus illis, quæ idem Clemens in Conſtitutione huiuſmodi voluit non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Datum

Digitized by Google

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die xvj. Octobris M. DC. XXXX. Pontificatus Noſtri Anno Decimo octauo. Dat. An.D. 16. Octob.

M.A. Maraldus.

In Nomine, & à Natiuitate Domini milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo, Indictione octaua, die verò trigeſima menſis Octobris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ Octaui, anno decimo octauo, retroſcriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in Acie Campi Floræ, & alijs locis publicis, & conſuetis, per nos Hieronymum Maſcellam, & Andream Caſtruccium eiuſdem SS. D. N. Curſ.

Ita eſt Hieronymus Maſcella Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſ. pro D. Mag.

Ita eſt Andreas Caſtruccius SS. D. N. Papæ Curſ.

DECRETVM.

Sacræ Congregationis Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis latum coram Sanctæ memoriæ Alexand. VII.

Legendum ſingulis Annis Die prima Martij vna cum alijs Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad ipſam S. Vniuerſalem Inquiſitionem ſpectan. quotannis legi ſolitis menſe Auguſti iuxta Decretum S. m. Vrbani 8. infraponen.

Ex Decreto d. Sac. Congreg. Vniuerſalis Inquiſitionis annuente S. m. Clemen. VIIII. die 7. Nouemb. 1668. prorogata fuit lectio huius Decreti vna cum alijs per totum menſem Martij.

Exempla eiuſdem Decreti affigi debent in aliquo loco publico Conuentus, itaut ab omnibus Religioſis videri, ac legi poſſint.

Fe-

Feria v. Die 8.Iulij 1660.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico apud Sanctam Mariam Maiorem coram Sanctiſſimo D.N.D. Alexandro Diuina prouidentia Papa VII. ac Eminentiſſ., & Reuerendiſſ.DD. S.R.E. Cardinalibus in vniuerſa Republica Chriſtiana contra Hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis.

Licèt aliàs per Conſtitutionem fel. record. Pauli V. emanatam ſub die prima Septembris M.DC.VI.quæ incipit: *Romanus Pontifex*, fuerit diſtrictè prohibitum Superioribus Regularium, ne quouis titulo, vel prætextu præuentionis, aut conſuetudinis, & præſcriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in cauſis ad Sanctum Officium ſpectantibus, ſe quoquomodo intromittere, aut immiſcere,

Paul.V.prohibuit ſuper Reg. ne ſe ingerant in cauſis S. Officij, & ininuxit denunciari Inquiſit. ſuſpectos de hæreſi &c.

re, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas cognoſcere, aut terminare audeant; imò ex eiuſdem Conſtitutionis diſpoſitione eiſdem fuerit grauitèr iniunctum, vt ſuos ſubditos, ac religioſos, quos hæreſis labe infectos, vel de hæreſi ſuſpectos nouerint, abſque alia conſultatione cum proprijs ſuæ Religionis Superioribus, vel alia quauis perſona facienda, ſine mora Inquiſitoribus, vel locorum Ordinarijs vicinioribus denuncient.

Alex. VII. ſciens reuocari in dubium talem obligationem.

§. 1. Nihilominus animaduertens Sanctiſſimus D. N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem, adeò vt nedùm ſuos ſubditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipſos pro conſilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipſum Sanctum Officium ſpectantia, ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eoſdem perperam inſtruant, non teneri, nec

ſub

ſub obligatione Conſtitutionum Apoſtolicarum comprehendi, & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum ſententijs confirmare tentantes, eoſdem in maximum fidei deſcrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

§. 2. Volens proindè Sanctitas Sua abuſum huiuſmodi ex ſui paſtoralis officij debito coercere, poſt maturam facti diſcuſſionem, auditis Votis Eminentiſſimorum, & Reuerendiſſimorum Dominorum Cardinalium aduerſus hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum, innouans Conſtitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenùs opus ſit, eam declarans.

Conſt. Paul. V. renouat., & mandat ſeruari, ac non impediri recurrentes ad S. Offic.

§. 3. Hoc præſenti decreto diſtrictè præcipit, & mandat omnibus, & ſingulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpoſitis, alijſque eiuſmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cuiuſcumque Ordinis, & Inſtituti, ſiuè Me-

di-

dicantium, ſiuè non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorumcumque, etiam Societatis JESU, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamſi eſſent ſpecialitèr, & nominatim exprimendi, vt omninò dictæ Conſtitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoſcumque Religioſos, tàm ſibi ipſis ſubditos, quam non ſubditos, cuiuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, hæreticos, vel de hæreſi quomodocumque etiam leuitèr ſuſpectos, deferant, & iudicialitèr denuncient Inquiſitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenùs in cauſis ad Sanctum Officium ſpectantibus audeant ſe intromittere, neque ſuos ſubditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, moleſtare, vexare, vel alio quouis modo ſiuè directè, ſiuè indirectè auertere, retrahere, diſſuadere, imò prædictos ſuos ſubditos monere debeant, vt ipſi quoquè ei-

eidem decreto omninò pareant, & alios Chriſtifideles, etiam Confratres ſuos ad parendum paritèr hortentur, & ſuadeant, reiectis penitùs huiuſmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua cum voto dictorum Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, tanquam pernicioſas, temerarias, & non ſubſiſtentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas reprobauit, & reprobat.

§. 4. Et quia quandoque etiam eorum ſubditi deficiunt in eo, quod ipſis implendum incumbit cum Religioſis eiuſdem, alteriuſue Ordinis, alijſue quibuſcumque perſonis de fide ſuſpectis, cœteriſque petentibus conſilium in materijs ad Sanctum Officium ſpectantibus, itaùt nedum ipſimet denunciationes differant, vel ab illis prorsùs abſtineant; verùm etiam multoties ab eiſdem alios à ſe conſilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel ſub fraternæ correctionis

factæ, vel faciendæ, aliouè prætextu.

Moneantque ſubditos, vt quoſcūq; etiamſi ſuos ſuper ſuſpectos de hæreſi denuncient.

§. 5. Propterea idem Sanctiſſimus declarauit præfatos ſubditos abſque vlla participatione, etiamſi nulla petita venia à Superioribus, etiamſi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmiſſa fuerit, omninò teneri, & obligatos eſſe accedere ad denunciandum Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum quoſcumque etiam Confratres, ac Superiores etiam Primarios ſuos eiuſdem Ordinis, & Religionis, nouerint eſſe de fide quomodolibet etiam leuitèr ſuſpectos.

Et ad idem obligent petentes conſilium, nulla admiſſa excuſatione.

§. 6. Ac propterea eoſdem debere omnes, & quoſcumque etiam alios à ſe conſilium, vt ſuprà, petentes, monere, & obligare ad denunciandum, nec poſſe illos à denunciando ſub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quouis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tàm Superiores, quàm ſubditos contrafacientes Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere omnibus cenſuris in dicta Conſtitutione Pauli V. expreſſis, nec

non

non priuationis quarumcumque Dignitatum, ſeù Prælaturarum, ſeù officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipſo facto, & abſque alia declaratione incurrendis, alijſque Sanctitatis Suæ, ac ſucceſſorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, abſolutionem, vel diſpenſationem Sanctitas Sua ſibi ipſi, & ſucceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus tantùm expreſsè reſeruauit. Sub pœnis in præfata Conſt. contentis, alijſque.

§. 7. Et nè præmiſſorum prætendi poſſit ignorantia, idem Sanctiſſimus mandauit ſub eiſdem pœnis, ipſo paritèr facto incurrendis, vt ſupra reſeruatis, vt Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio ſui Ordinis, Decretum hoc ſemèl ſaltèm ſingulis annis Kalendis Martij in publica menſa, vel aliàs in Capitulo ad hoc ſpecialitèr conuocato, legi curent vnà cùm alijs Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad Sanctum Officium Inquiſi- Decretum hoc legatur ſing. annis cum alijs.

tionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentibus quotannis legi ſolitis, iuxtà Decretum fel. record. Vrbani VIII.

Eiuſque exemplum publicè affigatur.

§. 8. Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur, itaùt ab ijſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant.

Ac de publicatione certior fine Sac. Cong. ſeù Inquiſ.

§. 9. Deque huiuſmodi lectione, & commonitione publico documento ab ijſdem Superioribus Conuentus, vel Domus ſubſcripto, vnaque ab alijs duobus Religioſis eiuſdem Domus, vel Conuentus ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe, vel locorum Inquiſitores vbi ſunt.

Publicatum omnes arctat.

§. 10. Statuitque prætereà Decretum hoc, ſeù illius exemplum ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes vbique exiſtentes arctare,

&

& afficere, ac ſi vnicuique perſonalitèr fuiſſet intimatum.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Notarius.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri IESV Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo, Indictione decima tertia, die verò vigeſima quarta menſis Auguſti, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Alexandri, diuina Prouidentia Papæ VII. Anno eius Sexto, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicarum S. Petri de Vrbe, necnon ad Valuas Palatij S. Inquiſitionis, ac in Acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Hieronymum Maſcellam eiuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

DECRETUM

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos,& Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum,ac Decretorum ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

Legen. unà cum alijs ſingulis annis feria vi. poſt Octauam Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, vel per totum menſem Auguſti, ut ex ſpeciali Decreto dictæ Sacræ Congregationis lato die 5. Nouembris 1638.

Necnon exempla prædicti Decreti affigi debent in aliquo loco publico Conuentus, ut à Religioſis omnibus videri, ac legi valeant.

Feria v. Die xiv. Aprilis M.DC.XXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis ha-

habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. VRBANO *Diuina prouidentia* Papâ VIII., *ac Eminentiſſimis , & Reuerendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis .*

SAnctiſſimus Dominus noſter ſedulò incumbens , vt ea , quæ ſalubritèr Apoſtolicis Decretis,& Conſtitutionibus ſtatuta, & ordinata ſunt, præſertim quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem pertinent, inuiolabilitèr obſeruentur , & omnimodam ſortiantur executionem,diſtrictè mandat,& pręcipit , vt omnes Superiores cuiuſuis Ordinis, Congregationis , Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, Regularis , aut cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati , teneantur ſub pœna priua-

tionis officij, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, alijſque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis, in perpetuum ſemel ſaltem in anno, ideſt, feria ſexta poſt Octauam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis in publica Menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialitèr conuocato; Et inſuper in quocumque Generali, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio quouis nomine nuncupato Capitulari Congreſſu, ſuos ſubditos, ac Religioſos, commonere de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione earumdem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium, ac præſertim.

Iulij III. Conſtitut. vndecimæ incipit *Licet à diuerſis*. Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum Officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipſos Inquiſitores admittentes laicos ad cri-

criminis hæreſis cognitionem . Et Pij V. Conſtitutionis 82. incipit *Si de protegendis* contra occidentes, verberantes, deijcientes, aut perterrefacientes quemuis ex Miniſtris Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diœceſi, vel Prouincia, obeuntium, ſeù Accuſatorem, Denunciatorem, aut Teſtem, in cauſa fidei quomodocumque productum, vel euocatum: nec non contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incendentes, expilantes, aliouè exportantes alicuius prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regeſtra, protocolla, exempla, ſcripturas, aliauè inſtrumenta, ſiue publica, ſiue priuata, vbicumque poſita, eorumque complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel cuſtodiam publicam, vel priuatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum, captumuè eripientes, recipientes, occulentes, ſeù facultatem effugiendi dantes, ſeù id fieri iubentes,

co-

eorumque complices, & fautores, etiam effectu non ſecuto: nullatenùs excuſandos, niſi claras tantummodò probationes in contrarium adducentes: & contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite *legis Iuliæ Maieſtatis*, eorumque filijs, irrogantur: & oblata Reuelantibus impunitate.

Pij IV. Conſtitutionis 31. incipit *Cum ſicut nuper*. Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confeſſionis ad inhoneſtos actus prouocare, & allicere tentant, & ſolicitant. Et Gregorij XV. Conſtitutionis 34. incipit *Vniuerſi Dominici Gregis*, ampliatiuæ circa huius criminis probationes, & extenſiuæ contra Confeſſarios, qui perſonas (quæcumque illæ ſint) ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confeſſionis, ſiue ante, ſiue poſt immediatè, ſeù occaſione, vel

vel prætextu Confeſſionis, vel extrà occaſionem Confeſſionis in Confeſſionario, aut alio in loco ad audiendam Confeſſionem electo, ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint. Et contra Confeſſarios non monentes eos, quos ſciunt ab alijs Confeſſarijs ſolicitatos eſſe, vt Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, ſolicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII. Conſtitutionis 21. incipit *Officij noſtri partes*. De Iuriſdictione Inquiſitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Miſſas celebrant, & ſacramentalitèr Confeſſiones audiunt. Clementis VIII. Conſtitutionis 81. incipit *Et ſi aliàs*, declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Iudices laicos, præuia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. 79. incipientis *Apoſtolatus officium*, extenſiuæ ad minores 25. annis,

nis, dummodò vigeſimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V. Conſtitutionis 17. incipit *Cœli, & Terræ Creator*. Contra exercentes artem Aſtrologiæ Iudiciariæ, & alia quæcumque Diuinationum genera, librosuè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 113. incipit *Inſcrutabilia Iudiciorum Dei*, extenſiuæ ad alia, & cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Conſtitutionis 42. incipit *Cum ſicut*. Contra Italos, ne extra Italiam proficiſcantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat, minuſque eis in locis habitent. Et Gregorij XV. Conſtitut. 28. incipit *Romani Pontificis*, contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Inſularum, adiacentium quouis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Conſtitutionis 26. incipit *Romanus Pontifex*. Reuocatoriæ facultatum Superioribus quorumcum-

que

que Ordinum, & Religioſorum, quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum Subditorum ad Officium Sanctæ Inquiſitionis quomodolibet pertinentes.

Eiuſdem Conſtitutionis 97. incipit *Regis pacifici*. Innouatoriæ Conſtitutionum à Sixto IV.,& Pio V. de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum: Impoſitionis maiorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniendos. Et Gregorij XV. Conſtitutionis 29. incipit *Sanctiſſimus Dominus noſter auditis*, ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis aſſerendi Beatam Mariam Virginem conceptam eſſe in peccato originali.

Gregorij XV. Conſtitutionis 27. incipientis *Romanus Pontifex in ſpecula*. Reuocatoriæ quarumcumque Conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. extenſiuæ ad quoſcumque quantumuis priuilegiatos, & exemptos,

in-

incip. . *Alias fel. recor.Greg. Papa XV. ſub Dat.Romæ* 20.*Decembris* 1631.

Eiuſdem Conſtitutionis 40. incip. *Apoſtolatus officium*. Et Sanctitatis ſuæ Conſtitut. 114. incipit eo modo: Revocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 37. incip.*Sanctiſſimus Dominus Noſter ſolicitè animaduertens*. De Imaginibus nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis; eorumue geſtis, miraculis, reuelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 50. incip. *Sanctiſſimus Dominus Noſter pro debito ſui Paſtoralis officij*. De libris vbicumque compoſitis, de quacumque materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Eccleſiaſtico, non

non traſmittendis aliò, vt imprimantur, ſine Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, vel extrà eam ſine Ordinarij, & Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et eiuſdem Sanctitatis Suæ Conſtitutionis ſub Datum Romæ die 5. Nouembris 1631. incipien. *Cum ſicut accepimus*. Quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi in edendis illi ſpecialitèr excipiantur.

Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur ita, vt ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant: Deque huiuſmodi commonitione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe,

be,

be. Et ità mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Io: Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, Indict. prima, Pontificatus SS. D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui, die verò ſeptima menſis Iunij ſupradictæ Litteræ, ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Alexandrum Latinum Præ-libati Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſorem.

Sequuntur Conſtitutiones relatæ in ſupradicto Decreto.

X I.

Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingeren-

rentes. Et contra ipſos Inquiſitores, admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem.

IVLIVS EPISCOPVS

Edita Anno Domin. 1551.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Licèt à diuerſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, etiam per ſpeciales Conſtitutiones in corpore iuris inſertas, fuerit rité, & ſalubritèr ſancitum, atque decretum, vt ſæculi Poteſtates, & Domini temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & Locorum quorumcumque Rectores, quibuſcumque Dignitatibus, vel Officijs, aut nominibus cenſeantur, Diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus Hæreticæ prauitatis in ipſo Inquiſitionis negocio faueant, & aſſiſtant, nemoque ex prædictis Poteſtatibus, Dominis, & Rectoribus, eorumque Officialibus de crimine hære-

Inquiſitores à multis impediebantur in eorum officijs ſub varijs prætextibus.

ſis, cum merè ſit Eccleſiaſticum, quoquomodo cognoſcat, vel iudicet, neque Diœceſano Epiſcopo, vel Inquiſitori ipſius Inquiſitionis negocio incumbenti ſe opponere, aut ipſum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxilium, aut fauorem ſcientèr dare audeat, perpetuæ damnationis Sententia in eos, qui contra prædicta fecerint promulgata, quam ſi per Annum animo ſuſtinuerint pertinaci, ex tunc velut hæretici condemnentur: vſque adeò tamen in omnibus fere, non ſolùm Italiæ, verum etiam alijs Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & Locis, complurium laicorum, vt accepimus, mundanæ gloriæ proceſſit ambitio, vel Sacrorum Canonum inſcitia, vel Eccleſiaſticæ diſciplinæ contemptus, vt in Animarum ſuarum perniciem, atque interitum, Diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores à Sede Apoſtolica inſtitutos Inquiſitionis Officium exercentes, alij ſub iuſtitiæ prætextu, ne vlli ſcilicèt fiat iniuria, impedire; alij verò ſub pietatis colore,
vt

vt fontes ſcilicet ſeuerius puniantur, ſe ipſis Diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus adiungere, & vna cum eis de ipſo hæreſis crimine cognoſcere, Proceſſus formare, formatoſque ſuo iudicio ſubmittere non erubeſcant.

§.1. Cui ſanè morbo iam nimis latè progredienti, ſolitam, ac ſalutarem Eccleſiæ medicinam pro noſtra Paſtorali ſolicitudine afferre cupientes, ſæculi Poteſtates, Dominos temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & Locorum Rectores ſupradictos, necnon quaſcumque alias ſæculares perſonas, tàm priuatas, quàm publico quouis munere fungentes, requirimus, & monemus, ac eis JESU CHRISTI Redemptoris noſtri (cuius vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine præcipimus, ne Diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ipſos in ſuo Inquiſitionis negocio, vllo modo impediant, ſeù perturbent, neque ſe in hæreſis crimine cognoſcendo, vel iudicando, quouis, etiam aſſi-

Pontifex ideò præcipit, vt nemo impediat Inquiſitores in negocio Inquiſitionis, nec ſe ingerat in cognoſcendo crimine hæreſis, niſi ab Inquiſitoribus requiſitus.

 ſten-

ſtentiæ, & fauoris, colore, cauſa, vel occaſione(niſi quatenus ab ipſis Diœceſanis Epiſcopis, aut Inquiſitoribus, ſpontanea, & libera eorum voluntate fuerint requiſiti) ſe ingerant, ordinationes, prouiſiones, & leges quaſcunque, de ipſius criminis cognitione latas Sacris Canonibus obſiſtentes, & Eccleſiaſticam Iuriſdictionem impedientes ſine mora abrogent, & deleant, prout etiam nos eas omnes inualidas fuiſſe, & eſſe decernimus, & declaramus, ac ex nunc pro abrogatis, & deletis haberi volumus, & mandamus.

Inobedientibuſque, & eorum fautoribus pœnas hic expreſſas imponit.

§.2. Qui monitis his noſtris non obtemperauerint, quiue ſcienter in prædictis conſilium, auxilium, aut fauorem dederint, nouerint ſe, non ſolum per Sacras dictorum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, verùm etiam per hanc noſtram ſanctionem, ſiue ſententiam, & declarationem perpetuò duraturam (quam auctoritate Omnipotentis DEI, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac no-

ſtra

Digitized by Google

ſtra in ipſos non obtemperantes, quacunque illi præfulgeant dignitate, in his ſcriptis proferimus) communione Fidelium, & omnium Eccleſiaſticorum Sacramentorum perceptione priuatos, ac maledictionis, ac execrationis æternæ vinculo ligatos, anathematiſque, & maioris Excommunicationis mucrone percuſſos, ita vt nemo vnquam in præmiſſis delinquens, niſi à nobis, & ſucceſſoribus noſtris canonicè intrantibus, etiam prætextu quarumcumque facultatum, confeſſionalium nuncupatarum, etiam à nobis, & dicta Sede hactenus emanatarum, vel in poſterum emanandarum, ſpecificam, & expreſſam, ac aliàs quàm per verba generalia, de præſentibus noſtris Litteris mentionem non facientium, præterquam in mortis diſcrimine, abſolui poſſit.

§.3. Quibus etiàm cenſuris ipſos Diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ſubiacere volumus, ſi Laicos ſecum quomodocunque de ipſo crimine cognoſcere, aut iudicare permiſerint. *Inquiſitoribus etiam eaſdem pœnas infligit laicos cognoſcere de crimine hæreſis.*

Iuſſio publicandi hanc Bullam. §.4. Vt autem præmiſſa omnia, ad eorum,quorum intereſt, notitiam deducantur, nulluſque de eis ignorantiam iuſtè prætendere poſſe,volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd præſentes Litteræ per aliquos Curſores noſtros, aut Notarios publicos in Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Eccleſiæ Lateranen., ac Cancellariæ Apoſtolicæ valuis, necnon acie Campi Floræ, vt moris eſt, publicentur, earum exemplum ſingulis valuis, & acie huiuſmodi affixo, & dimiſſo. Nulli ergo &c.

P.D.Ann.2. 28.Martij. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicę milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo, quintodecimo Kalend. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Lecta,& publicata fuit die Veneris Sancti in Cappella Sanctitatis Suæ, dum Diuina celebrarentur Officia.

Publicatio. *Anno Domini* 1551. *Indictione nona*, *die verò* 24. *menſis Martij*, *Pontificatus* SS. D. N. *Iulij Diuina Prouiden-*

dentia Papæ III. Anno eius ſecundo. Retroſcriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt in valuis, ſeù Portis Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Sancti Ioannis Lateranen., & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ dimiſſis copijs per nos Petrum Gomez Freylæ, & Franciſcum Munos SS. D. N. Papæ Curſores.

Ita eſt Petrus Gomez Freyle Curſor manu propria.

Ita eſt Franciſcus Munus Curſor manu propria.

Petrus Leobodie Magiſter Curſorum.

LXXXII.

Contra offendentes ſtatum, res, & perſonas Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis hæreticæ prauitatis eorumque filios, necnon complices, & fautores.

Edita Ann. D.1569.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Forma publicandi.

SI de protegendis cœteris omnibus Eccleſiæ miniſtris,quos in fidem, & clientelam noſtram à Domino recepimus, cura nobis quotidiana inſidet, quanto maiore ſtudio eam nos ſolicitudinem capeſſere neceſſe eſt, vt qui in Sacro Inquiſitionis hæreticæ prauitatis Officio verſantur, ſub tutela inuiolatæ auctoritatis huius Sedis periculorum omnium expertes, quæque munera ad exaltationem Fidei Catholicæ exequantur?

Cauſa huius Conſtit.

§.1. Cum itaque eius generis impiorum vis quotidie magis inualeſcat, qui omnibus malis artibus prædictum Officium ſubuertere, miniſtroſque ſanctionibus diſturbare moliuntur, eo iam nos detruſit neceſſitas vt nefariam, & ſceleſtam illorum audaciam acerbiore caſtigationis verbere reprimamus.

§.2. Hac

§.2. Hac igitur generali conſtitutione de Fratrum noſtrorum conſilio ſancimus, vt quicunque ſiue priuatus, ſiue cuncta Ciuitas, ſiue Populus, ſiue Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo Illuſtris, quemuis ex Inquiſitoribus, Aduocatis, Procuratoribus, Notarijs, alijſue Miniſtris prædicti Officij, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diœceſi, aut Prouincia obeuntium, ſeù accuſatorem, denunciatorem, aùt Teſtem in cauſa Fidei quomodocunque productum, vel euocatum occiderit, verberauerit, deiecerit, ſeù perterrefecerit. Offendentes, ſeù impedientes perſonas Inquiſitorum &c.

§.3. Quiue Eccleſias, ædes, aliaſue res, ſiue publicas, ſiue priuatas, officij, aùt Miniſtrorum, expugnauerit, inuaſerit, incenderit, expilauerit, aùt libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regeſtra, protocolla, exempla, ſcripturas, aliaue Inſtrumenta, ſiue publica, ſiue priuata, vbicunque poſita combuſſerit, diripuerit, ſeù interuerterit, ſeù ex incendio, aùt direptione, Bonaque diripientes.

aùt

aùt alio quocunque modo, illa exportauerit, ſeù qui in conflagratione, expugnatione, aùt direptione, etiam inermis, ſiue capiendi, ſiue comburendi, ſiue ſupprimendi cauſa, fuerit, ſiue res, aùt perſonas, ſeruari defendive prohibuerit.

Et carceres frangentes &c. pœnas hic deſcriptas incurrant.

§.4. Quiue carcerem, aùt aliam cuſtodiam, ſeù publicam ſeù priuatam effregerit, vinctum extraxerit, ſeù emiſerit, capiendum prohibuerit, captumue eripuerit, receperit, occuluerit, ſeù facultatem effugiendi dederit, ſeù juſſerit id fieri, qui cœtum, concurſumue fęcerit, ſiue vt aliquid prædictorum fieret omnes accommodaverit, ſiue aliàs auxilium, conſilium, aùt fauorem, publicè, vel occultè, in quolibet prædictorum ſcientèr præſtiterit, licèt nemo occiſus, nemo verberatus, nemo extractus, emiſſus, vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, ſucceſſum, direptumue, nullum denique damnum re ipſa ſit ſecutum: nihilominùs is ſit anathemate præſentis Canonis auctoritate ligatus,

tus,idem quoque læſo Maieſtatis reus, dominio, dignitate, honore, fęudo,ac quocumque alio Beneficio temporali, & perpetuo eo ipſo priuatus,ſęcularis Iudicis arbitrio relinquatur,qui de eo illas ipſas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dictæ Legis per conſtitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebuſque omnibus Fiſcì juribus applicatis, vti etiam eſt de damnatis hæreticis per Sanctiones Canonicas conſtitutum ejus filij paterna infamia ſubiecti, omnis, & cujuſcunque hæreditatis, & ſucceſſionis, donationis, & legati, ſiue propinquorum, ſiue extraneorum omninò ſint expertes, eiſdem præterea portæ nunquam pateant Dignitatum.

§.5. Nemo autem expurgationem habere,aut cauſam vllam proponere, vel prætendere poſſit, qui tantum nefas in contemptum, & odium hujus Officij admiſerit, niſi contrarium per claras probationes docuerit ſe feciſſe. Quod porrò de prædictis, eorumque filijs ſtatuimus, illud idem de omnibus

Delinquentes claras tantummodo probationes in contrarium adducere poſſunt.

bus Clericis, & Presbyteris Sæcularibus, & quorumuis Ordinum, etiam exemptorum regularibus, & quacunque etiam Epiſcopali, & majori dignitate prẹditis, ac etiam Priuilegio quomodocunque ſuffultis, decernimus exequendum; Ita vt ipſi Beneficijs, & Officijs omnibus Eccleſiaſticis prẹſentium auctoritate priuati, per Iudicem Eccleſiaſticum hẹreticorum more degradentur, demum poteſtati Sæculari traditi, pœnis prædicti Laicorum inſtar ſubijciantur.

Epiſcoporum tamen cauſæ Rom. Pontifici ſeruantur.

§.6. Pontificum tamen cauſis, nobis, & ſucceſſoribus noſtris reſeruatis, vt re quæſita, & nobis renunciata, contra eos ad depoſitionem, & alias pœnas prædictas procedamus, vti criminis atrocitas videbitur poſtulare.

Intercedentes pro præfatis delinquentibus hæreſis pœnas incurrunt.

§.7. Quicunque autem pro talibus veniam pẹtere, aut aliàs intercedere tentauerint, in eaſdem illas pœnas, quæ in hæreticorum fautores à Sacris Conſtitutionibus inferuntur ipſo facto ſe nouerint incidiſſe.

§.8. Ve-

§.8. Verum ſi quis etiam hujuſmodi criminum conſcius, vel affinis, ſiue religionis ſtudio, ſiue pœnitentia ductus rem adhuc incognitam retexerit, ſupplicio liberetur.

Reuelantes huiuſmodi delicta, impunitatem conſequuntur.

§.9. Cœterum eam omnium, & quarumcunque abſolutionum rationem à prædictis criminibus, necnon habilitationum, & reſtitutionum, etiam ad famam, & honores, ità deinceps habendam optamus, vt ſucceſſores noſtri nullas niſi ſaltem ſemeſtri poſt cujuſque aſſumptionem ad hujus dignitatis faſtigium excurſo, àc precibus apud ſupremum officium Inquiſitionis hic inſtitutum verificatis, concedant. Decernentes omnes, & quaſcunque hujuſmodi abſolutiones, habilitationes, & reſtitutiones, quæ precibus ſic non verificatis de cætero fient, nemini prorſus prodeſſe, ſed nec præſentibus niſi toto ipſarum tenore ad verbum inſerto, & gratia ex certa Romani Pontificis ſcientia facta, & propria manu ſubſignata, vlla in parte derogari, nec derogatum cenſeri

Forma ſeruanda in abſolutionib. huiuſmodi criminum à Pontific. conceden.

ſeri debere, & ſi illis ex quacunque causa aliter derogari contigerit, derogationes hujuſmodi nullius prorſus fore roboris, & momenti.

Deputatio Executorum.

§. 10. Jubemus igitur vniuerſos, & ſingulos Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & cœteros Eccleſiarum Prælatos, per vniuerſum Orbem conſtitutos, vt per ſe, vel alium, ſeù alios, præſentes Litteras, aut earum exempla in ſuis quiſque Prouincijs, Ciuitatibus, Diœceſibus, & locis ſolemnitèr publicari, & quantum in ſe eſt, firmiter obſeruari procurent, contradictores quoſcunque, per cenſuras, & pęnas Eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ipſaſque cenſuras, & pęnas, etiàm iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiàm ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſęcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cœteriſque contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum

§. 12. Volumus autem vt præſentium

tium exempla etiam impreſſa edantur, eaque Notarij publici manu, & cujuſcunque Curiæ Eccleſiaſticæ, vel Prælati Sigillo obſignata, eamdem illam prorſus fidem vbique locorum faciant, quam ipſæ præſentes facerent, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.13. Cœterum omnis Orbis Terrarum Principes; Quibus gladij ſæcularis poteſtas ad malorum vindictam eſt permiſſa, per eam, quam ſe tueri promiſerunt, fidem, obteſtamur, ita ſuas quiſque partes, ſiue in præſtando Miniſtris prædictis auxilio, ſiue in criminum poſt Eccleſiæ ſententiam animaduerſione, interponere, vt eorum quoque pręſidijs Miniſtri ipſi tanti Officij munus pro Dei æterni gloria, & religionis incremento fęlicitèr exequantur, ampliſſimum à Domino pręmium recepturi, quod fidei prædictæ aſſertoribus in æternę Beatitudinis conſortio præparauit. Obteſtatio in Principes.

§.14. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ ſanctio- Sanctio Pœnalis.

ctionis,legationis. ſtatuti, decreti,juſſionis, obteſtationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit,indignationem omnipotentis Dei,àc Beatorum &c.

Dat.P.An.4 2. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum,Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno 4.

PP. ſub-ſcript.

Ego Pius V. Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Vtinam dirigantur viæ meæ ad cuſtodiendas juſtificationes tuas.

Cardin.ſub-ſcript.

F.Card.Piſanus Epiſcopus Hoſtien.

Io: Cardin. Moronus Epiſcopus Portuen.

Chriſtophorus Madrucius Epiſcopus Præneſtin.

Otho Card. Truchſes Epiſcopus Albanen.

A.Card.Farneſius Vicecancel.Epiſcopus Tuſculan.

Io:

Io:BaptiſtaCicada Epiſcop.Sab.Card. S.Clem.

Ego Ph. Card.à Burdiſera.

Ego Antonius Card. Granuelanus.

Ego Franciſcus Card. Pacecus.

Ego Hieronymus Card.de Corrigio.

Ego Io:Franciſcus Cardinal. de Gambara.

Ego Nicolaus Card. de Sermoneta.

Ego Ind. de Aualos Card.Aragona.

Ego M.Antonius Card.Columna.

Ego Ptolomeus Card. Comenſis.

Ego P. Card. de Sancta Cruce.

Ego Z. Card. Delphinus.

Ego Hu. Card. S. Sixti.

Ego Iulius Card. Vrbinus.

Ego Fuluius Card.Peruſinus.

Ego Io:Riccius Card. Politianus.

Ego Scipio Card. Piſarum.

Ego Iacobus Card. Sabellus.

Ego Aloyſius Card. Cornelius.

Ego Alexander Card.Cribellus.

Ego Guido Card. Vercellus.

Ego Guilelmus Card. Sirletus.

Ego Fr.Michael B. Cardin. Alexand. Camer.

Ego Hieronymus Cardinalis de Clarualle.

Ego Ludouicus Card. Madrutius.

Ego Innocentius Card. de Monte.

Ego Hieronymus Card. Simoncellus.

Ego Ferdinandus Card. de Medicis.

F. Cardinalis Alciatus.

Io:Paulus Cardinalis ab Eccleſia.

A. Cardinalis Caraffa.

Anno à Natiuitate Domini 1569. Indictione 12. die verò 2. menſis Maij, Pontificatus Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ V. Anno 4. retroſcriptæ Literæ Apoſtolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, dimiſſis in locis præfatis præſentibus litteris per aliquantulum temporis ſpatium affixis, & deinde amotis per nos Iulium Parinum, & Ioannem Barnotum, prælibati Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

XXXI.

Inquiſitorum hæreticæ prauitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes, qui mulieres pœnitentes in actu confeſſionis, ad actus inhoneſtos prouocare, & allicere tentant.

PIVS PAPA IV.

Edita Ann. D. 1561.

Vener. Fratri Archiepiſcopo Hiſpalen. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori Generali.

Quidam Sacerdotes abutendo Sacramento pœnitentiæ mulieres in actu confeſſionis ad actus inhoneſtos prouocant.

CVM ſicut nuper, non ſine animi noſtri moleſtia, accepimus, diverſi Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœceſibus curam Animarum habentes, ſiue eam pro alijs exercentes, aut aliàs audiendis confeſſionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ in actu audien-

di confeſſiones abutantur, nec illi, & qui id inſtituit Domino Deo, & Salvatori noſtro JESU CHRISTO iniuriam facere vereantur, mulieres videlicèt pœnitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones alliciendo, & prouocando, ſeù allicere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiuſmodì Creatori noſtro reconciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli trahendo, in Diuinæ Majeſtatis offenſam, Animarum perniciem, & Chriſti fidelium ſcandalum non modicum.

Contra quos iſte Pont. ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis inquiri decernit.

§. 1. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè ſentiunt: Sacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs per te, vel per alium, ſeù alios à te deputandum,

dum, ſeù deputandos contra omnes, & ſingulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diœceſum de præmiſſis quomodolibet diffamatos, tàm ſæculares, quàm quorumuis etiam exemptorum; ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinum Regulares, cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſtant, tàm ſuper præmiſſis, quàm ſuper Fide Catholica, & quid de ea ſentiant diligentèr inquiras, & iuxta facultatem tibi contra hæreticos, aùt de hæreſi quouis modo ſuſpectos à Sede Apoſtolica conceſſarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos iuxta exceſſuum ſuorum qualitatem, proùt iuris fuerit, punias, eas etiam ſi, & prout iuris fuerit faciendum, debita præcedente degradatione ſęcularis Iudicis arbitrio puniendos tradendo. Locus reſtitutus.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum, Contrarijs derogat.

necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipſi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam motu proprio, aut aliàs quomodolibet conçeſſis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cęteriſque contrarijs quibuſcunque.

D.P.Ann.2. die 16.Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die decima ſexta Aprilis, milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, Pontificatus noſtri Anno 2.

XXXIV.

Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis Pij IV. editæ contra Sacerdo-

dotes in confeſſionibus Sacramentalibus Pęnitentes ad turpia ſolicitantes.

GREGORIVS PAPA XV.

Edita Anno D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

VNiuerſi Dominici Gregis curam, quamquam immeriti, cœleſti diſpoſitione gerentes, ſedulò inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs conſeruetur immunis, multoque maiori ſtudio prouidere, vt omnis peſtis ab ijs auertatur, quibus alio ſanandi officium eſt commiſſum, ne quod Euangelica ſcripta Nos admonent, ſale infatuato, non ſit in quo ſaliatur, & ad nihilum proſit vltra, niſi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Pont. contra ſolicitantes ad turpia pœnitentes, leges edixerunt.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris quibuſdam in locis prouiſum fuit, vt impium, ac nefandum ſcelus, quod non ſolùm inter Chriſtifideles non

 eſſe,

eſſe, ſed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicèt vt aliquis Sacerdos ad ſacras audiendas confeſſiones deputatus, Sacroſancto Pœnitentiæ Sacramento, ſolicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro Pane Aſpidem porrigat, & ex cęleſti Medico infernalis veneficus, ex parte ſpirituali proditor execrabilis Animarum reddatur: Idcirco Nos ea, quæ his pernicioſiſſimis diaboli inſidijs arcendis certis locis ſalubritèr conſtituta ſunt, vt nullibi deſiderentur, quantum ex alto conceditur, prouidendum duximus.

Pius IV. ſui deſuper edidit Conſt. quæ eſt ſup. pag. 67.

§. 2. Alias ſiquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis, videlicèt: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Hiſpalen. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori Generali. Cum ſicut nuper &c. *pag. 67.*

Hic Pont. illam præcipit inuiolabiliter obſeruari.

§. 3. Igitur vt litteræ prędictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique loco-

locorum inuiolabiliter obſeruentur , Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra , ac de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R.E. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum præinſertas litteras hujuſmodi, ac omnia, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus , & confirmamus , illiſque omnibus , & ſingulis inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus , illaſque non ſolùm in prædictis Hiſpaniarum Regnis , ſed in quibuſuis Chriſtiani Orbis partibus firmitèr , & inuiolabilitèr obſeruari præcipimus , & mandamus .

§.4. Ac præterea ne in futurum de pęna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eoſdem procedendi ab aliquo dubitari poſſit , ſtatuimus , decernimus, & declaramus , quòd omnes , & ſinguli Sacerdotes tàm ſæculares , quàm quorumuis , etiam quomodolibet exemptorum , ac

Immo plenius contra huiuſmodi ſolicitantes in confeſſionibus,& eorum occaſione diſponit.

ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubie-ctorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum regulares cuiuſcumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quouis priuilegio muniti exiſtant, qui perſonas, quæcumque illæ ſint, ad inhoneſta, ſiuè inter ſe, ſiuè cum alijs quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſiuè ante, vel poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu confeſſionis huiuſmodi, etiam ipſa confeſſione non ſecuta, ſiuè extra occaſionem confeſſionis in confeſſionario, aùt in loco quocumque, vbi confeſſiones Sacramentales audiantur, ſeù ad confeſſionem audiendam electo, ſimulantes ibidem confeſſiones audire, ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cùm eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiuè tractatus habuerint, in Officio Sanctæ Inquiſitionis ſeueriſſimè; vt infrà, puniantur. Et prætereà omnes hæreticæ prauitatis Inquiſitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum,

tum, Dominiorum, & Locorum vniverſi Orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diœceſibus, & Territorijs per has noſtras Litteras, etiam priuatiuè quò ad omnes alios ſpecialitèr, ac perpetuò Iudices delegamus, vt ſuper his contra prædictos ſimul, vel ſeparatim in omnibus, proùt in cauſis Fidei, iuxta Sacrorum Canonum formam, necnon Officij Inquiſitionis hujuſmodi conſtitutiones, priuilegia, conſuetudines, & decreta, diligentèr inquirant, & procedant, & quos in aliquo ex huiuſmodi nefarijs exceſſibus culpabiles repererint in eos pro criminum qualitate, & circumſtantijs, ſuſpenſionis ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis actiuæ, & paſſiuæ, ſi regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum abſque vlla ſpe gratiæ, aliaſque pœnas decernant, eos quoque ſi pro delicti enormitate grauiores pœnas me-

meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ ſæculari puniendos tradant.

Cardinalib. Inquiſitoribus generalibus arbitrium circa probationes, & pœnas concedit.

§.5. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tam enorme, & Eccleſiæ Dei tàm pernicioſum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis ſit probationis, teſtibus etiam ſingularibus, concurrentibus præſumptionibus, indicijs, & alijs adminiculis, delictum probatum eſſe arbitrio ſuo iudicandi, & Curiæ Sæculari, vt præfertur, reum tradendum eſſe, pronunciandi.

Obſtantia tolluntur.

§.6. Non obſtan. omnibus, quæ dictus prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Confeſſores ſcientes ab alijs pœnitentes fuiſſe ſollicitatos moneant eos, vt Inquiſitoribus, vel Cardinalib. denuncietur.

§.7. Mandantes omnibus Confeſſarijs, vt ſuos pœnitentes, quos nouerint fuiſſe ab alijs, vt ſupra ſolicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſolicitantes, ſeù vt præfer-

tur

tur tractantes, Inquiſitoribus ſeù locorum Ordinarijs prædictis, quod ſi hoc officium prætermiſerint, vel pęnitentes docuerint non teneri ad denunciandum confeſſarios ſolicitantes, ſeù tractantes, vt ſupra, ijdem locorum Ordinarij, & inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

§.8. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorsùs fides in iudicio, & extra vbique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptis credendum.

§.9. Quodque eædem præſentes litteræ, ſeù illarum exempla ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen., àc Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Publicatio in Vrbe omnes afficit.

Dat.

Dat. p. A. 2. die 30. Augusti.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 30. Auguſti MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, indictione quinta, die vero prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij Diuina Prouidentia Papæ XV. Anno eius Secundo. Retroſcripta Conſtitutio, ſiuè Litteræ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valuas Sancti Ioannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

X X I.

Iuriſdictio Inquiſitorum hæreticæ prauitatis, in eos qui ad ordinem

prę-

præsbyteratus minimè promoti, Miſſas celebrant, & Pænitentiæ Sacramentum miniſtrant.

GREGORIVS PAPA XIII.

Edita Anno D. 1574.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

OFficij noſtri partes ſedulò præſtare tenemur, vt dubia, quæ varijs doctorum opinionibus hinc inde diuerſa ſentientibus agitantur, ad iuriſdictionem Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis hæreticæ prauitatis pertinent, noſtræ declarationis oraculo [proùt ratio ipſa ſuadere videtur] dilucidentur, vt nulla cuiquam dubitandi occaſio in poſterum relinquatur.

Dubium, an qui non ſunt in Ordine preſbyteratus, & Miſſas celebrant &c. poſſint ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis puniri.

§. 1. Ad aures noſtras ſiquidem nuper peruenit, multos eſſe qui dubitent, an contra eos, qui in ſacro presbyteratus ordine non conſtituti, Miſſas celebrare, confeſſiones audire, ac abſolutionem impartiri, ac ſi fuerint, per Officium Sanctiſſimæ Inqui-

quiſitionis hæreticæ prauitatis, in Hiſpaniarum Regnis inſtitutum, & illius Inquiſitores procedendum, vel etiam animaduertendum ſit, ac hi, qui talia patrauerint, per Inquiſitores prædictos puniri debeant. Nam, & ſi multorum ſententia affirmetur, prædictum delictum ab Inquiſitoribus plectendum eſſe, hiſce præſertim temporibus, quibus hæretici temerè audent proferre, etiam ſæculares eorum Sacramentorum miniſtros eſſe poſſe, non deſunt tamen hi, qui contrariæ adhærent opinioni, vndè plerunque per eorumdem Regnorum Inquiſitores, diuerſa feruntur in huiuſmodi cauſis ſuffragia.

Declaratio, quod poſſint. §.2. Nos itaque, vt omnis difficultas, dubitatioque tollatur, animaduertentes, eos qui presbyteratus ordine non ſunt inſigniti, & ſe in adminiſtrandis dictis Sacramentis ingerunt, facto catholicam veritatem impugnare, quæ ſolos presbyteros Miniſtros eorumdem Sacramentorum conſtituendo, illis duntaxat quibus

ea-

eadem munera congruere exiſtimauit, committi voluit, eorum, qui in presbyteratus ordine non conſtituti Miſſas celebrant, ac confeſſiones audiunt, vt præfertur, cognitionem, & punitionem, etiam ad Inquiſitionis Officium, & Inquiſitores ante dictos pertinere, & quod huiuſmodi delicti ratione, aduerſus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquiſitores prædicti valeant, Apoſtolica auctoritate præſentium tenore perpetuò declaramus; & diffinimus.

§.3. Et ita ab omnibus, & ſingulis Ordinarijs, & delegatis iudicibus, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alia iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debère, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Et ita, & non aliter iudicetur.

§.4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon iuribus, municipalibus Quibuſcunque non obſtan.

F le-

legibus regnorum prædictorum, pragmaticiſque, ſanctionibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus ciuitatum, & locorum quorumcunque dictorum regnorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque indultis, & Litteris Apoſtolicis forſan per nos, ac quoſcunque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſub quibuſquis verborum formis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ſeù de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad ſupplicationem Regum, Ducum, & aliorum Principum conceſſis, & confirmatis, quibus omnibus illorum tenores præſentibus prò expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cęteriſque contrarijs quibuſcumque.

D.P.Ann.3. 6. Auguſti. Datum Romæ apud S.Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die ſexta Auguſti, milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo

mo quarto Anno à Natiuitate Domini Pontificatus autem noſtri Anno tertio.

LXXXI.

Quod Inquiſitores hæreticæ prauitatis, & locorum Ordinarij, eos, qui ad presbyteratus ordinem non promoti, Miſſas celebrant, vel Sacramentum Pęnitentię miniſtrant, pręuia degradatione, curiæ ſeculari debitis ab ea plectendis pænis tradant.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita Ann. D. 1601.

Ad perpetuam rei memoriam.

Paulus IV. cuius Bullam non inveni decrevit ab Inquiſitoribus tradendos eſſe Curiæ ſeculari, auctoritatem Sacerdotis vſurpantes.

ET ſi aliàs fel. rec. Paulus Papa Quartus prædeceſſor noſter, ad nefariam, & ſacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad ſacrum presbyteratus or-

 di-

dinem minimè promoti ſint, Sacerdotis tamen auctoritatem ſibi temerè aſſumentes, Miſſarum celebrationem vſurpare, & Sacramentum Pęnitentię miniſtrare præſumunt, decreuerit huiuſmodi delinquentes à Sanctæ Inquiſitionis Iudicibus tradi debere Curiæ ſæculari debita animaduerſione puniendos.

Sixtus V. illud innouauit, ſed neque eius conſtit. poſui vti bene hic relatam.

§.1. Et poſtea rec. mem. Sixtus Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter prædictum Pauli IV. decretum innouari, ac ſeriò obſeruari mandauerit, eò tamen dictorum hominum prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiuſmodi decretum, ac pęnarum, contra ipſos, vt præfertur, inflictarum, illis ſe minimè ſubiacere, & obnoxios eſſe putent, ac propterea ſe ab eiſdem liberari, & abſolui poſſe prætendant.

Hic modo Pontific. eorum criminis grauitate penſata.

§.2. Nos igitur animaduertentes, huiuſmodi perditos, & nefarios homines ad ſacrum presbyteratus ordinem non promotos, Miſſarum celebrationem vſurpare præſumentes, non

non ſolùm actus idolatriæ ſaltèm extrinſecè, ſeù per externa, & viſibìlia Religionis, & pietatis ſingna exercere, ſed etiam quantum in ipſis eſt, efficere vt Chriſtifideles, qui credunt eos ordinatos eſſe, & ritè conficere Sacramentum Euchariſtiæ, idolatriæ crimen ignorantèr incurrant, purum videlicèt Panem, & Vinum, tamquam verum Chriſti Domini Noſtri corpus,& ſanguinem, eiſdem adorandum proponentes. Confeſſiones autem audientes, non ſolum Sacramenti Pęnitentię dignitatem contemnere, verum etiam Chiſtifideles decipere, dum ſcilicèt inique ſibi aſſumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem abſoluendi à peccatis magno cum periculo, & ſcandalo plurimorum.

§.3. Proptereà,vt grauiſſima hæc ſcelera committentes, poſt hac debito ſupplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, S.Inquiſitio-

Eoſdem ab Inquiſitoribus,vel Ordinarijs,degradatos, Curiæ ſeculari debitis pœnis plectendos tradi decernit.

tionis Iudicum conſcientiæ conſulere, & ne in futurum de pœna hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, prouidere volentes, ſupradictorum prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhærentes, hac perpetuo valitura conſtitutione decernimus, atque ſtatuimus, vt quicumque non promotus ad ſacrum presbyteratus ordinem, repertus fuerit Miſſarum celebrationem vſurpaſſe, vel Sacramentalem confeſſionem audiuiſſe, à Iudicibus Sanctæ Inquiſitionis, vel locorum Ordinarijs, tamquam Eccleſiæ miſericordia indignus, à foro Eccleſiaſtico abijciatur, & ab ordinibus Eccleſiaſticis, ſi quos habuerit, ritè degradatus, ſtatim Curiæ ſæculari tradatur, per Iudices ſæculares debitis pęnis plectendus.

Contraria tollit.

§.4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clauſis. Quibus omnibus, & ſingulis, illarum tenores pro ſufficientèr expreſſis, & ad

ver-

verbum inſertis habentes,ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§.5. Vt autem huiuſmodi conſtitutionis ignorantia de cętero allegari, aut prætendi numquam poſſit, atque præſentes litteræ omnibus innoteſcant, volumus illas ad valuas S.Ioannis Lateranenſis,& Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ more ſolito publicari, & affigi, atque ijs inde amotis earundem exempla, etiam impreſſa ibi affixa relinqui, factaque huiuſmodi publicatione, omnes qui in Vrbe poſt menſem, qui verò extrà eam, & citrà Montes, poſt quatuor menſes,qui demùm vltrà Montes fuerint poſt decem Menſes à die publicationis præſentium computandos afficere,& arctare, acſi eorum cuilibet perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Hanc conſtit. publicari præcipit.

§.6. Ac prætereà mandamus earundem præſentium litterarum exemplis etiam impreſſis, & manu Notarij publici ſubſcriptis, & Sigillo Officij

Tranſumptis illius credi mandat.

Sanctæ Romanæ Inquiſitionis,vel alicuius perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ hiſce præſentibus haberetur,ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P.An.10. 1. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris 1601. Pontific. Noſtri Anno 10.

Anno à Natiuitate Domini 1601. Indictione 14. die verò 5. menſis Decembris Pont. Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N. D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ Octaui, Anno eius 10.ſupradicta Conſtitutio fuit affixa ad valuas Sancti Ioannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Hieronymum Lutium SS. D.N. Papæ Curſorem.

LXXIX.

LXXIX.

Ampliatio Conſtitutionis à Clemente Octauo contra non promotos ad Sacrum Presbyteratus ordinem, ſacramentales confeſſiones audientes, aut Miſſam celebrantes, Curiæ ſæculari præuia degradatione tradendos editæ, ad omnes etiam minores vigintiquinque Anni, dummodò vigeſimum ætatis Annum compleuerint.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita Anno Domin. 1627.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus officium, cui meritis licèt imparibus, diſponente Deo præſidemus, à Nobis poſtulat, quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compeſcamus in ijs præſertim, quorum eo Sacrilega proceſſit audacia, vt ſe beneficio minoris ætatis, ſpretis Apoſtolicis conſtitutionibus, confoueant in delictis, quo-

quorum ſtatutis pęnis ſe idcirco iactant minimè ſubiacere.

Clem.VIII. edidit Conſtit. 81. ſup. pag.89.

§.1. Aliàs ſiquidem à fęlicis recordationis Clemente Papa VIII.prędeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis,videlicèt. Clemens Papa VIII.: Ad perpetuam rei memoriam. Et ſi aliàs felicis recordationis Paulus Quartus, vt ſupra pag.89.

Nonnulli in minori ætate pœnas in dicta Conſtit. inflict. paruipendunt.

§.2. Cum itaque ſicut accepimus, nonnulli priuilegio minoris ætatis nimis temerè confiſi, & legum indulgentia freti, pęnas à dicta Clementis prædeceſſoris conſtitutione in huiuſmodi delinquentes ſtatutas paruipendere præſumant.

Quare Pontific. declarat ætati viginti quinque annor. non excuſati dummodo 20.annor. compleuerint.

§.3. Nos deteſtantes,& quantum in Nobis eſt, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrociſſimo hoc ſcelere Catholicam veritatem, quæ ſolos Præſbyteros dictorum Sacramentorum Miniſtros eſſe docuit, facto impugnant, negotio huiuſmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum no-

noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium generalium Inquiſitorum coram Nobis habita, maturè diſcuſſo, inhærentes conſtitutioni prædictæ, alijſque decretis per fel. record. Paulum IV., & Sixtum V. Romanos Pontifices prędeceſſores noſtros contra ſimilia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum prædictum maturâ deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus, & decernimus, vt de cœtero perpetuis futuris temporibus, qui in poſterum ad Sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Miſſam celebrare, aut Sacramentalem confeſſionem audire præſumpſerit, ætate minor annis vigintiquinque non excuſetur, quominus eidem Clementis conſtitutioni ſubijciatur, dummodò vigeſimum ſuæ ætatis annum compleuerit.

§.4. Ipſeque non promotus ſic delinquens, nulla habita conſideratione præfatæ minoris ætatis, ſiue Laicus, ſiue

Sicque delinquentes Regulares Curiæ ſeculari plectendos tradi mandat.

ſiue Clericus ſæcularis, aut cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, regularis, aut cuiuſuis alterius inſtituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, Nobiſque, & Apoſtolicæ Sedis immediatè ſubiecti, necnon Militiarum quarumcumque, etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani fuerit, tradatur Curiæ ſæculari pęnis debitis plectendus.

Ita iudicari decernit.

§.5. Sicque, & non aliter per quoſcumque Sanctæ Inquiſitionis Iudices, & Inquiſitores, etiam Generales Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præci-

cipiendo mandamus, quatenus ſtatutum, decretum, & conſtitutionem hanc noſtram inuiolabiliter obſeruent, & obſeruari faciant.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs, etiam generalibus editis, etiam in corpore Iuris clauſis, nec non legibus, Statutis, Decretis, Conſuetudinibus, & Priuilegijs, ad fauorem minorum vigintiquinqne annis, quomodolibet, & vbicumque locorum editis, ac aliàs in ipſorum fauorem facientibus, Apoſtolica etiam confirmatione, ac iuramento, ſeù quauis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenore præſentibus pro ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Contrarijs derogat.

§. 7. Volumus autem, harum litterarum publicationem, & affixionem fieri iuxtà formam in prædicta Clementis conſtitutione præſcriptam, eaſque Hanc Conſtit. iuxtà formam Clem. VIII. publicari præcipit.

eaſque publicatas, & affixas omnes intrà Vrbem, & extrà, tàm citrà, quàm vltra montes, & mare, poſt tempus in ipſa Clementis Conſtitutione præfixum arctare, & afficere, ac ſi cuilibet perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis fidem iubet.

§. 8. Mandamus pariter, vt earumdem tranſumptis etiam impreſſis, manuque Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem, quæ præſentibus hiſce adhiberetur fides, adhibeatur.

D.P.A.5. die 23. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xxiij. Martij 1628. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octauo, Indictione vndecima, die verò decima Septembris, Pontificatus in Chriſto Patris D.N. D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII.

anno

anno eius ſexto retroſcriptæ litteræ Apoſtoliæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, dimiſſis præſentibus litteris per aliquantulum temporis ſpatium, vt moris eſt, affixis, ac deindè amotis, poſteà earumdem exempla etiam impreſſa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciſcum Pignocatum, & Camillum Fundatum Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores.

XVII.

Contra exercentes artem Aſtrologiæ iudiciariæ, & alia quæcumque diuinationum genera, libroſque legentes, vel tenentes.

SIXTVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei.

Edita Anno Dom. 1585.

Ad perpetuam rei memoriam.

COeli, & Terræ Creator Deus, quem vnum Omnipotentem corde

Multa mala proueniunt ex arte Aſtrolo-

giæ iudiciariæ, Magicæ, Negromantiæ, & ſimilium.

corde credimus ad iuſtitiam, & ore confitemur ad ſalutem, & ſi homini, quem ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam creauit, mentem dederit, quæ non ſolum diuino fidei lumine illuſtrata myſteria illa cognoſceret, quæ humanam intelligentiam ſuperant, ſed etiam naturæ ſuæ vi, magno licèt cum labore, præclara multa inueſtigaret, atque intelligeret, tamen vt ſuperbum animal homo non altum ſaperet, ſed timeret, & immenſam conditoris ſui maieſtatem humi ſtratus veneraretur, ſibi ſoli eorum, quæ euentura ſunt, ſcientiam, & futurarum rerum cognitionem reſeruauit. Solus enim ipſe, cuius oculis omnia nuda, & aperta ſunt, & ad intimas hominum cogitationes penetrat, & conſequentes eorum actiones intuetur, ſolus ipſe, qui vocat ea, quæ non ſunt, tamquam ea quæ ſunt, omnia præſentia, & antè oculos poſita habet, ſolus denique omnia, & ſingula quæcumque totiùs temporis decurſu, & ſæculorum ætatibus futura

ſunt, ab omni æternitate nouit, & admirabili prouidentia diſpoſuit, quæ non modò humanæ mentis imbecillitate ignorat, ſed nec dæmones ipſi præſentire poſſunt. Quarè idolorum in futuris annunciandis falſitatem, & imbecillitatem, & eorum, qui eis cultum adhibebant, vanitatem irridet Spiritus Sanctus apud Iſaiam illis verbis. Annunciate quæ ventura ſunt in futurum, & ſciemus, quia Dij eſtis vos, & in nouo teſtamento Chriſtus Dominus diſcipulorum ſuorum de futuris euentibus paulo cupidius inquirentium, interrogationem graui illa reſponſione retudit, qua etiam omnium fidelium ſuorum curioſitatem coercuit: Non eſt veſtrum ſcire tempora, vel momenta, quæ Pater poſuit in ſua poteſtate. Nec verò ad futuros euentus, & fortuitos caſus prænoſcendos [futuris euentibus ex naturalibus cauſis neceſſariò, vel frequentèr prouenientibus, quæ ad diuinationem non pertinent, duntaxat exceptis) vllæ ſunt veræ

artes, aut diſciplinæ, ſed fallaces & vanæ, improborum hominum aſtutia, & dæmonum fraudibus introductæ, ex quorum operatione, conſilio, vel auxilio omnis diuinatio dimanat, ſiuè quod expreſsè ad futura manifeſtanda inuocentur, ſiuè quod ipſi prauitate ſua, & hodie in genus humanum, occultè, etiam præter hominis intentionem ſe ingerant, & intrudant vanis inquiſitionibus futurorum, vt mentes hominum pernicioſis vanitatibus, & fallaci contingentium prænunciatione implicentur, & omni impietatis genere deprauentur. Quæ quidem ipſis cognita ſunt, non diuinitate aliqua, nec vera futurarum rerum ſcientia, ſed naturæ ſubtilioris acumine, & alijs quibuſdam modis, quos hominum obtuſior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non eſt, in huiuſmodi futurorum contingentium, & fortuitorum euentuum inquiſitione, & præcognitione, diaboli operationem ſe fallacitèr immiſcere, vt ſua fraude, ac dolis, miſeros ho-

homines à via ſalutis auertat, & laqueo damnationis inuoluat. Quæ cùm ita ſint, nonnulli hæc fidelitèr, & religiosè, vt debent non attendentes, ſed curioſa ſectantes, grauitèr Deum offendunt, errantes ipſi, & alios in errorem mittentes, tales in primis ſunt Aſtrologi olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarij vocati, qui vanam, falſamque ſyderum, & aſtrorum ſcientiam profitentes, diuinæque diſpoſitionis ordinationem, ſuo tempore releuandam præuenire audaciſſimè ſatagentes, hominum natiuitates, ſeù genituras, ex motu ſyderum, & aſtrorum curſu metiuntur, ac iudicant futura, ſiuè etiam præſentia, & præterita occulta, atque ex puerorum ortu, & natali die, ſiuè quauis alia temporum, & momentorum, vaniſſima obſeruatione, & notatione, de vniuſcuiuſque hominis ſtatu, conditione, vitæ curſu, honoribus, diuitijs, ſobole, ſalute, morte, itineribus, certaminibus, inimicitijs, carceribus, cędibus, varijs diſcriminibus, alijſque proſperis, &

aduerſis caſibus, & euentibus præcognoſcere, iudicare, & affirmare temere præſumunt, non ſinè magno periculo erroris, & infidelitatis; cùm Sanctus Auguſtinus præcipuum Eccleſiæ lumen, eum, qui hæc obſeruat, qui attendit, qui credit, qui in domum recipit, qui interrogat, Chriſtianam fidem, & baptiſmum præuaricaſſe affirmet, vt illos merito Apoſtolus arguat, atque increpet illis verbis: Dies obſeruatis, & menſes, & tempora, & annos, timeo vos, ne fortè ſine cauſa laborauerim in vobis. Hi igitur leuiſſimi, & temerarij homines in miſerandam animarum ſuarum ruinam, graue fidelium ſcandalum, & Chriſtianæ fidei detrimentum, futuros rerum euentus, & quæcumque proſperè, vel aduersè obuentura ſunt, ac actus humanos, ea denique, quæ ex libera hominum voluntate proficiſcuntur, aſtris, ſyderibuſque adſcribunt, eiſque eam facultatem, vim, ſeù virtutem, & efficaciam tribuunt ſignificandi futura; & ad præcognita

ita

ita inclinandi, vt ſic omninò nec aliter euentura ſint, atque ob eam cauſam de ijs rebus omnibus iudicia facere, prognoſtica, prædictiones, & præcognitiones ſibi aſſumere, & palam venditare non dubitant: quibus pauci rudes, & imperiti, alijque nimis creduli, & imprudentes tantam fidem præſtant, vt ex huiuſmodi iudiciorum, & prædictionum præſcripto, aliquid certo eſſe credant, aut ſperent, quorum ſanè, & mendacium magiſtrorum temeritas, & infelicium diſcipulorum credulitas magnopere deploranda eſt, qui vel diuinis litteris admoniti non intelligunt hominis præſtantiam, cui Cœli, & Stellæ, & clariſſima Cæli ſydera, Sol, & Luna; Deo ita diſponente, non imperant, ſed inſeruiunt, ſic enim Moyſes Populum Dei, vt hunc errorem caueret, præmonebat. Ne fortè eleuatis oculis ad Cælum, videas Solem, & Lunam, & omnia aſtra Cæli, & errore deceptus adores ea, & colas, quæ creauit Dominus Deus tuus in miniſterium cunctis gentibus,

quæ ſub Cælo ſunt. Sed quid ſydera mirandum eſt homini ſeruire? nonne nobiliſſimæ intelligentiæ Angeli ipſi, omnes ſunt adminiſtratorij ſpiritus,in miniſterium miſſi propter eos,qui hæreditatem capiunt ſalutis?Nam rationales oues ita diligit Deus, vt non ſolum Epiſcopos, quemadmodùm à Sancto Ambroſio ſcriptum eſt, ad tuendum gregem ordinauerit, ſed etiam Angelos deſtinauerit. Præclare etiam Sanctus Hieronymus: Magna dignitas animarum, vt vnaquæque habeat ab ortu natiuitatis in cuſtodiam ſui Angelum delegatum. Quod ſi Angeli homines cuſtodiunt, quid aduerſus Angelorum cuſtodiam, & tutelam aſtra moliri, aut efficere poterunt, quæ cùm ipſis Angelis nullo modo ſint comparanda? Nec ſanè hoc loco prætereunda eſt eximij Eccleſiæ Doctoris, & Beatiſſimi Pontificis Magni Gregorij ſententia, qui Priſcillianiſtas hæreticos vnumquemque hominem ſub conſtitutionibus ſtellarum naſci putantes, magno rerum, & ver-

borum

borum pondere confutat. Abſit, inquit, à fidelium cordibus, vt aliquid eſſe fatum dicant, vitam quippè hominum ſolus hanc Conditor, qui creauit adminiſtrat, neque enim propter ſtellas homo, ſed ſtellæ propter homines factæ ſunt, etſi ſtella fatum hominis eſſe dicitur, ipſis ſuis miniſterijs ſubeſſe homo perhibetur. Vtinam inſani homines hæc ſaperent, & intelligerent, ac Dei monitis obtemperarent in Leuitico dicentis; Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid ſciſcitemini, vt polluamini per eos. Neque enim quæ Chriſtiana, & vera pietas repellit, ac damnat, tanto ſtudio inueſtigarent, ijſdemque miſerè ſe decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines, & curioſi, vel impij, & irreligioſi, qui futurarum, & occultarum aliarum rerum notitiam adeò anxiè habere ſtudent, vt ob eadem prænoſcenda, & inueſtiganda in diuinæ legis offenſionem multipliciter incurrant. Alij enim Geomantiæ, Hydromantiæ,

Acromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, alijſque ſortilegijs, & ſuperſtitionibus, non ſinè Dæmonum ſaltem occulta ſocietate, aut tacita pactione, operam dare, ſeù illis, ac ſortibus illicitus taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum iactu vti non verentur. Alij verò aliquas priſtinæ, & antiquatæ, ac per Crucis victoriam proſtratæ Idolatriæ reliquias retinentes, quibuſdam augurijs, auſpicijs, ſimilibuſque ſignis, & vanis obſeruationibus ad futurorum diuinationem intendunt. Alij autem ſunt, qui cùm morte fædus ineunt, & pactum faciunt cùm Inferno, qui ſimilitèr ad occultorum diuinationem, ad inueniendos theſauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam expreſſa cum Diabolo pactione facta, in manifeſtam ſuarum perniciem animarum, nefarias magicæ artis incantationes, inſtrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres deſcribunt, Dæmones inuocant, aut conſulunt, ab eis reſponſa pe-

petunt, aut accipiunt, eis preces, & thuris, aut aliarum rerum ſuffimenta, ſeu fumigationes, aliaue ſacrificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus ſacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus ſacrilegè abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quæuis alia impietatis obſequia præſtant, cultum, venerationemue tribuunt, aut annulum, vel ſpeculum, aut paruas phyalas ſibi fabricant, aut fabricari curant ad Dæmones in eis alligandos, ſeu includendos, vt putant, ad reſponſa ab ipſis inde petenda, aut habenda. Alij præterea etiam in corporibus obſeſſis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus Dæmones, de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt, vt merito ab eis, quos Dominus in Euangelio tacere imperauit, vanas, mendaceſque referant reſponſiones. Alij quoque præſtigiatores, frequentiùs verò mulierculæ quædam ſuperſtitionibus deditæ, in phyalis, ſeù vaſculis vitreis aqua plenis, vel in ſpeculo accenſis candelis, etiam benedictis, ſub nomine

ne Angeli Sancti, & Albi, Diabolum omnium malorum ſatorem ſupplices adorantes, vel in vnguibus,aut palma manus, quandoque etiam oleo perunctis eundem omnium fallaciarum Architectum orant, vt ſimilitèr futura, vel occulta quæuis ſpectra, & apparentes imagines, ſeù phantaſticas viſiones ſibi oſtendat, aut ab eodem patre mendacij Diabolo alijs incantationibus,aut varijs ſuperſtitioſis obſeruationibus, futurorum,& occultorum huiuſmodi veritatem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omnium, quos ſupra enumerauimus conſimiles impietas parum exitum habet, nimirum, quod Dæmonis præſtigijs,ac dolis, tùm qui diuinant, tùm qui diuinationem expetunt illuſi, ac deluſi miſerrimè reperiuntur. Itaque cùm futuros euentus in ſeipſis conſiderare antequam fiant, ſit Dei proprium, illud neceſſario conſequitur, vt Aſtrologi, & alij prædicti, qui huiuſmodi futura prænunciare, aut prænoſcere quocunque

modo,

modo, niſi Deo reuelante, audent, iniuſtè, atquè impudenter, quod Dei eſt ſibi aſſumant & vſurpent. Sic fit, vt dùm ab eis, quod ſolius eſt Creatoris perperam creaturis tribuitur, diuina maieſtas grauitèr læditur, fidei integritas violetur, & animabus pretioſo Chriſti ſanguine redemptis, peſtis, atque exitium importetur.

§. 2. Et licèt iampridem regulis Indicis librorum prohibitorum ex Decreto ſacri generalis Tridentini Concilij confecti, illud inter cætera conſtitutum fuerit, vt Epiſcopi diligenter prouiderent ne huiuſmodi Aſtrologiæ iudiciariæ libri, tractatus, & indices legerentur, vel haberentur, qui de futuris contingentibus ſucceſſibus, fortuitiſue caſibus, aut ijs actionibus, quæ ab humana voluntate pendent certo aliquid euenturum affirmare audent, permiſſis tamen iudicijs, & naturalibus obſeruationibus, quæ nauigationis, Agriculturæ, ſiuè medicæ artis iuuandæ gratia conſcripta fuiſſent. Libros verò omnes,

Ordinarijs ideo inſsũ fuit vt eiuſmodi artes, & libros extirparẽt, ſed extirpatio perfecta non fuit.

&

& ſcripta Geomantiæ, Hydromantię, Chiromantiæ, Necromantiæ; ſiuè in quibus continentur ſortilegia, veneficia, auguria, auſpicia, incantationes artis magicæ, prorsùs reijci, & aboleri curarent. Non tamen errorum corruptelarum, deliĉtorum, & abuſuum prædiĉtorum extirpationi vſque adeo prouiſum eſt, quin etiam adhuc in nonnullis locis, & apud plurimos curioſius vigeant, cum valdè frequenter deteĉtis diaboli inſidijs, diuinationum, ſortilegiorum, & variarum ſuperſtitionum omnia plena eſſe in dies detegantur.

Hic itaque Pōtif. Aſtrolog. iudiciarios Mathematic. Diuinatores, & cæt. ab Ordinarijs, & ab Inquiſitoribus ſe nere coercere mandat.

§. 3. Nos, igitur, qui pro noſtro Paſtoralis officij munere fidei integritatem inuiolatam conſeruare debemus, & animarum ſaluti proſpicere, quantum diuina gratia adiutrice poſſumus, ex paternæ charitatis viſceribus optamus, damnantes, & reprobantes omne genus diuinationum, quæ diabolo auĉtore ad fidelium deceptionem à prædiĉtis curioſis, vel perditis hominibus fieri ſolent. Gupien-

pientes prętereà ſanctam illam Chriſtianæ Religionis ſimplicitatem, pręſertim vbi agitur de ſumma Creatoris Dei poteſtate, ſapientia,& prouidentia, ab omni erroris labe, integram, atque incorruptam, vt par eſt, retineri. Volentes quoque pręcdictæ falſę credulitati, ac huiuſmodi illicitarum diuinationum, & ſuperſtitionum, deteſtabili ſtudio, & execrandis flagitijs, atque impuritatibus occurrere, vt de Chriſtiano populo meritò dici poſſit, quod de antiquo Dei populo ſcriptum eſt. Non eſt augurium in Iacob, neque diuinatio in Iſrael. Hac perpetuo valitura Conſtitutione, Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, & mandamus, vt tam contra Aſtrologos, Matematicos, & alios quoſcumque dictę iudiciarię Aſtrologię artem, pręterquam circa agriculturam, nauigationem, & rem medicam in poſterum exercentes, aut facientes iudicia, natiuitates hominum, quibus de futuris contingentibus, ſucceſſibus, fortuitiſque caſibus, aut

actio-

actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid euentorum affirmare audent, etiam ſi id ſe non certo affirmare aſſerant, aut proteſtentur, quam contra alios vtriuſque ſexus, qui ſupradictas damnatas, vanas, fallaces, & perniciosas diuinandi artes, ſiuè ſcientias exercent, profitentur, & docent, aut diſcunt, quiue huiuſmodi illicitas diuinationes, ſortilegia, ſuperſtitiones, veneficia, incantationes, ac præmiſſa deteſtanda ſcelera, & delicta, vt prefertur, faciunt, aut in eis ſe quomodolibet intromittunt, cuiuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, tam Epiſcopi, & Prelati, Superiores, ac alij Ordinarij locorum, quàm Inquiſitores heretice prauitatis vbique gentium deputati, etiamſi in pleriſque ex his caſibus antea non procedebant, aut procedere non valebant, diligentius inquirant, & procedant, atque in eo ſeuerius Canonicis penis, & alijs eorum arbitrio animaduertant.

§. 4.

§. 4. Prohibentes omnes, & ſingulos libros, opera, & tractatus huiuſmodi iudiciarię Aſtrologiæ, Geomantiæ, Hydromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, Artis Magicæ, aut in quibus ſortilegia, veneficia, auguria, auſpicia, execrabiles incantationes, ac ſuperſtitiones continentur, ac vt ſupra in memorato Indice interdictos, ſub cenſuris, & pęnis in eo contentis à quibuſcumque Chriſtifidelibus legi, aut quomodolibet retineri, ſed illos Epiſcopis, & Ordinarijs locorum, vel Inquiſitoribus prędictis pręſentari, & conſignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate ſtatuimus, & mandamus, vt contra ſcienter legentes, aut retinentes libros, & ſcripta huiuſmodi, ſeù in quibus talia continentur, ſimilitèr ijdem Inquiſitores liberè, & licitè procedant, ac procedere, & pænis condignis punire, & coercere poſſint.

Libroſque harum artium retineri vetat.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſto-

Clauſulæ derogatoriæ.

liciş

licis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Iuſſio publican. in Vrbe.

§. 6. Vt autem præſentes noſtræ literæ ad communem omnium notitiam faciliùs deducantur, iubemus, illas in valuis Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ affigi, ſeu appendi, eiſque detractis, ipſarum exempla etiam impreſſa eiſdem in locis affixa relinqui.

Et extra.

§. 7. Et inſuper vniuerſis, & ſingulis Venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Locorum Ordinarijs, & Prælatis, necnon Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis vbilibet conſtitutis, per hæc committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè percipiendo mandamus, vt per ſe, vel alium, ſeù alios eaſdem præſentes literas, poſtquam eas receperint, ſeù earum notitiam habuerint in ſuis, & ſingulis Parochialibus Eccleſijs, dum in eis populi multitudo ad Diuina

ſin-

conuenerit; deindè verò ſemel in anno, & quoties eis expedire videbitur, vulgari ſermone publicent, aut publicari faciant.

§.8. Quia verò difficile foret pręſentes literas ad ſingula quæque loca, in quibus de eis fides facienda erit deferri, volumus, vt earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac paruo ſigillo Sanctæ Romanæ, & vniuerſalis Inquiſitionis, aut alicuius Prælati, vel Curiæ Eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra vbique locorum adhibeatur, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo, &c. **Fides exẽplorum.**

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicę milleſimo quingenteſimo octuageſimo quinto, Nonis Ianuarij, Pontificatus Noſtri Anno primo. **Dat. P. An. 1. 5. Ian.**

Anno à Natiuitate Domini 1586, *Indictione* 14. *die verò* 9. *menſis Ianuarij, Pontificatus SS. D. N. D. Sixti di-*

H *uina*

uina pouidentia Papæ V. anno ſecundo retroſcriptæ Literæ Apoſtolicæ, affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt in valuis, ſeu portis S. Ioannis Lateranenſis, & S. Petri Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, & aciei Campli Floræ, & per aliquod temporis ſpatium dimiſſæ per nos Ioann. Freile, & Nicolaum Tagliettum SS. D. N. PP. Curſores. Alexander Parabiacus Magiſter Curſ.

IV. aliàs *CXIII.*

Contra Aſtrologos Iudiciarios, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſeu vita Romani Pontificis, aut eius conſanguineorum Iudicia facere, necnon eos, qui illos deſuper conſulere præſumpſerint, cum innouatione ſimilis Conſtitutionis Sixti Papæ V.

VRBANVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INſcrutabilis Iudiciorum Dei altitudo non patitur, vt humanus intellectus tenebroſo corporis carcere conſtrictus, ſuper aſtra ſe extollens, arcana in ſinu Diuino recondita, & ipſis beatiſſimis Spiritibus ignota, nefaria curioſitate, non ſolùm explorare, ſed etiam tanquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti, & pernicioſo exemplo venditare præſumat. Edita Anno Dom. 1631. Proemium

§. 1. Hinc eſt, vt quamuis ciuilibus, canonicíſque ſanctionibus, ac nouiſſimè fel. record. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri Conſtitutione deſuper edita Aſtrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui euentura diuinare, ſeu prædicere audent, quoſquè vti homicidas, & maleficos antiquitas æſtimauit, illorum potiſſimum, qui de ſum- Cauſa huius Conſtitutionis.

ma Reipublicæ, vel Principis ſalute iudicia ferre præſumerent, ars, profeſſio, ſiue exercitium grauibus pœnis inhibita eſſe noſcantur. Attamen ſicut accepimus, nonnulli iniquitatis filij propriæ puſillitatis obliti, ac lenitate forſan, vel conniuentia audentiores facti, vanamque fatidicorum æſtimationem aucupantes, in deplorandam animarum ſuarum perditionem, graueque Chriſtifidelium ſcandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis ſollicitudinem, hominibus verò inquietis rerum nouandarum occaſionem ea ratione inferre ſatagentes, prognoſtica, & prædictiones verbo, vel etiam ſcripto edere non erubeſcunt.

Innouatio Conſtitut. Sixti V.

§. 2. Nos itaque pernicioſis huiuſmodi abuſibus quantum nobis ex alto conceditur obuiam ire, ac quos Dei reſpectus in officio non continet, pœnarum grauitate, & ſeuerioris diſciplinæ freno coercere volentes Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apo-

Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine. Conſtitutionem per præfatum Sixtum prædeceſſorem deſuper, vt præfertur, editam, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, confirmamus, & innouamus.

§. 3. Et inſuper omnibus, & quibuſcumque Laicis cuiuſcunque ſexus, conditionis, ſtatus, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis exiſtentibus, qui de ſtatu Reipublicę Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſiue de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, eiuſque vſque ad tertium gradum incluſiuè conſanguineorum Mathematicos, Ariolos, Aruſpices, Vaticinatoreſue nuncupatos, vel alios Aſtrologiam iudiciariam exercentes, ſeu aliàs quomodolibet profitentes de cætero conſuluerint, ſiue deſuper eorum iudicia, prognoſtica, prædictiones, ſeu præcognitiones, etiam ſibi oblatas receperint, illiſue quomodolibet vſi fuerint, vel illas penes ſe ſcientèr retinuerint, aut alicui oſten- Contrauentiones, & contrauenientiũ laicorum pœnæ.

 de-

derint, necnon ijſdem Mathematicis, Ariolis, Aruſpicibus, Vaticinatoribus, ſiue alijs Aſtrologiam Iudiciariam, ſeu quamlibet artem diuinatoriam quomodolibet profitentibus, qui Iudicia, Prognoſtica, ſeu præcognitiones, & prædictiones ſuper præmiſſis; etiamſi id non certo ſe affirmare proteſtentur, fecerint, ſiue à ſe, vel ab alijs iam facta, ſeu factas impoſterum penes ſe ſimilitèr retinuerint, vel alicui dederint, ſeu oſtenderint, aut de eis quouis modo etiam improbando, ſcripto, vel verbis tractauerint, nedum excommunicationis maioris latæ ſententiæ, ſed etiam vti læſæ Maieſtatis reis, vltimi ſupplicij, ac confiſcationis omnium bonorum ſuorum etiam Romanæ Curiæ officiorum, ac deuolutionis, quarumcumque Ciuitatum, Caſtrorum, & locorum Iuriſdictionalium, & fæudalium.

Pœnæ Clericorũ quorumcumq; quantumuis qualificatorum.

§. 4. Clericis quoque, & Presbyteris, alijſque perſonis Eccleſiaſticis, tàm ſæcularibus, quàm cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, ſeu Inſti-

Inſtituti, vel Militiarum quarumcunque, etiam Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolymitani, alijſque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiectis, Regularibus vtriuſque ſexus, vltra prædictas, etiam priuationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Eccleſiaſticorum, etiam Monaſteriorum, Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcunque, & inhabilitatis perpetuæ ad illa impoſterum obtinenda, ita quod perſonæ Eccleſiaſticæ præuia illarum degradatione Curiæ ſæculari tradantur puniendæ, in Epiſcopali vero, Archiepiſcopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacunque alia etiam ſuperiori Eccleſiaſtica, vel mundana quantumuis ſublimi, excellente, & ſpeciali nota digna, etiam ſuprema conſtitutis dignitate, eaſdem excommunicationis, ac priuationis etiam regiminis, & adminiſtrationis Eccleſiarum, & aliorum quorumcunque beneficiorum, & dignitatum quantumuis am-

pliſſimarum, & Patriarchali maiorum, ac officiorum ſuorum, & inhabilitatis pœnas ipſo facto incurren. Apoſtolica auctoritate tenore præſentium infligimus, & imponimus.

Iudicum deputatio, tam in Vrbe, quàm extra.

§. 5. Cognitionem autem cauſarum huiuſmodi quoad perſonas Eccleſiaſticas, tàm ſæculares, quàm regulares, in Vrbe noſtra, & illius diſtrictu ad dilectos filios noſtrum in eis Vicarium in ſpiritualibus generalem, nechon eiuſdem Vrbis Gubernatorem, ac cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditorem Generalem, & eorum quemlibet inſolidum, extra verò Vrbem, & diſtrictum prædictum in Prouincijs, Nobis, & Apoſtolicæ Sedi ſubiectis ad S. R. E. Cardinales in eiſdem Prouincijs de latere Legatos, & Prolegatos, ac Præſides in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutos pro tempore exiſtentes, in alijs vero omnibus, & ſingulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Caſtris, & locis, tàm ſub noſtra, & dictæ Sedis, quàm cuiuſuis alterius Principis ditio-

tione comprehenſis, priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religioſorum, ipſiſque Superioribus penitus excluſis, ad Ordinarios locorum, vbilibet verò locorum, etiam ad hæreticæ prauitatis Inquiſitores ſpectare volumus.

§. 6. Mandantes dilectis filijs noſtris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præſidibus prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus, necnon Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis ſingulis, videlicèt in ſuis Ciuitate, & Diœceſi, & quoad loca intra fines alicuius Diœceſis, non tamen de Diœceſi exiſtentia ipſarum Diœceſum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quò verò ad ea, quæ extra fines alicuius Diœceſis conſiſtunt, vicinioribus eorundem locorum Ordinarijs, ac etiam Inquiſitoribus prædictis, quatenùs ad inſtantiam cuiuſuis Fiſci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio cauſarum huiuſmodi cognitiones ſuſcipientes, præ-

Demandatio cognitionis cauſarũ huiuſmodi

præuia etiam auocatione à quibuſuis alijs ſupra non expreſſis, nec à Nobis ſpecialitèr delegatis in cauſis ipſis modo præmiſſo procedant omnibus iuris, & facti remedijs opportunis, inuocato etiam auxilio brachij ſæcularis.

Inhibitio, & pœna cõ. tra turbantes, vel non obedientes Iudicibus prædictis.

§. 7. Inhibentes inſupèr Decanis, & Capitulis Eccleſiarum Cathedralium Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumuis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Inſtitutorum, ac etiam Hoſpitalis prædictorum Superioribus Conuentibus, & Fratribus quantumuis exemptis, ne ſub priuationis beneficiorum, & officiorum quorumcunque per eos reſpectiuè obtentorum, ac ſimilitèr inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vociſque actiuæ, & paſſiuæ, necnon excommunicationis latæ ſententiæ eo ipſo incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, ſeu Vicelegatos, alioſque prædictos in cauſis huiuſmodi procedentes quoquomodo impedire, mole-

ſtare

ſtare, ſeù perturbare audeant, vel præſumant, ac etiam mandantes, vt quoties ad id fuerint requiſiti, Religioſos ipſos, etiam ſi alicuius loci regularis Superiores actu fuerint, Ordinarijs, Legatis, ſeù Vicelegatis, ac alijs prædictis, ſeù quibus ijdem mandauerint, conſignent cum ſcripturis, & actis, ſi quæ facta fuiſſe reperiantur.

§. 8. Sicque & non alitèr in præmiſſis per quoſcunque Iudices Ordinarios, Delegatos, & Commiſſarios, ac etiam Cameræ Apoſtolicæ Clericos, Præſidentes, necnon cauſarum Palatij Apoſtolici, & Curiæ eiuſdem Cameræ generalem Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari decernimus. Decretum irritans.

§. 9.

Cõtrariorũ derogatio.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon noſtra in numero ſeptuageſima, & alijs Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac Prouinciarum, Regnorum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Militiarum, Hoſpitalium, etiam S. Ioannis prædictorum, aliorumque Religioſorum, & piorum locorum, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eiſdem Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Eccleſijs, Monaſterijs, Hoſpitalibus, & Militijs prædictis, & alijs pijs locis, ac illorum Vniuerſitatibus, Capitulis, Superioribus, & perſonis in contrarium, forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad ver-

bum,

bum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes illis, aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxàt ſpecialitèr, & expreſsè harum ſerie derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

§. 10. Volumus autem, quod præſentes litteræ in valuis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ poſtquam ſic affixæ, & publicatæ fuerint, quoſcunque tàm in Statu noſtro temporali, quàm extra eum, vbique locorum perindè arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique nominatim, & perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Publicationes in Vrbe omnes arctare vult.

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in

Tranſumptorum fides

in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides in iudicio, & extra, vbique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, innouationis, inflictionis, impoſitionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P, An, S. die 1. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, Kalendas Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno octauo.

In Dei nomine Amen. Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, die verò decima menſis Aprilis, Indictione decima quarta, Pontificatus autem San-

Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius octauo, ſupradictæ Literæ Apoſtolicæ præſentatæ, & affixæ fuerunt, ac dimiſſis copijs ad Baſilicas Eccleſiarum S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Vrbis, & in Cancellaria Apoſtolica, in acie Campi Floræ, ac alijs locis ſolitis conſuetis Vrbis, per nos Auguſtinum de Bolis, & Ioannem Radicam SS. D. Noſtri Papæ Curſores. Matthias Spada Magiſter Curſorum.

XLII.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicę Religionis non exiſtat.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam. — Edita Anno Dom. 1596.

CVm ſicut non ſine magno animi noſtri dolore accepimus, quamplu- — Cauſa huius Conſtit.

plures Chriſtifideles ex diuerſis Italiæ partibus, eorum patrijs, vbi Vera, & Sancta, Catholica, & Apoſtolica Religio viget,& publicè prædicatur, diſcedentes, abeant in longinqua loca, vbi non ſolùm hæreſes impunè graſſantur, ſed quod peius eſt, Catholicæ Religionis vſus publicè interdicitur, & prohibetur, quo fit, vt perſonæ ibi permanentes,etiamſi Catholicæ ſint, cogantur tamen contra eorum pia deſideria, ſacroſanctæ Miſſæ Sacrificio, alijſque diuinis Officijs, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione in ſuarum animarum diſcrimen diutius carere.

Itali non habitent in locis,in quibus Catholicæ Fidei cultus liber nõ permittitur.

§. 1. Quare nos, his, & alijs malis, & periculis inde prouenientibus, quantum cum Domino poſſumus, obuiare cupientes, hac noſtra in perpetuum valitura Conſtitutione ſtatuimus, & ordinamus, vt de cætèro nullus Italus, ſiue Mercator, ſiue cuiuſuis alterius conditionis, vel ſtatus exiſtat, quouis quæſito colore, prætextu, vel ingenio audeat habitare,

vel

vel domicilium tenere in Ciuitate, Oppido, ſeù loco, vbi aliqua Eccleſia cum Parocho, vel Paſtore, ſeù Sacerdote Catholico non exiſtat, in qua liberè, & ſine omni periculo palàm, & publicè celebrari, & audiri poſſint Sacroſanctæ Miſſæ, & alia Diuina Officia, & Conciones, ac Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrari, mortuorum corpora ſepeliri, & cætera fieri iuxtà ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ.

§.2. Vtque ijdem Itali abſtineant à Matrimonijs cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum ſepulturis, filios ſuos de Sacro Fonte leuari per hæreticos non permittant, nec ipſi viciſſim hæreticorum filios, niſi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, leuare præſumant, Medicorum quoque hæreticorum opera, neceſſitate ceſſante, & vbi adſit copia Catholici Medici idonei, non vtantur. Euitemque hic enarrant.

§. 3. Cùm verò Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, ſeù inhabitandum in partibus prædictis, Ad habitandum ibi nõ accedant, niſi id prius ſignificent Ordinarijs.

vel Inquiſitoribus, qui eum eis hic deſcripta ſeruent.

id ſignificent ſuis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum, à quibus ſeriò admoneantur, vt in eis perpetuò Catholicam, & Orthodoxam fidem conſtantèr retinentes, & profitentes, piam, & catholicam vitam ducant, Dominicos, & Feſtos dies, abſtinentias, & ſacra ieiunia ab Eccleſia præcepta religiosè colant, atque omnem hæreſim, & errorem, hæreticos, ſchiſmaticos, & ab Orthodoxa Fide aberrantes fugiant, & euitent, ac vt ſaltem ſingulis annis de eorum Sacramentali peccatorum Confeſſione, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ perceptione per eos facta, fidem, ſeù teſtimonium ipſis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus in Italiam tranſmittant, ad quod & nos dictos Italos tenore præſentium teneri, & obligatos eſſe decernimus, & mandamus.

Inobedientes, vel de hæreſi ſuſpecti inquiri poſſunt.

§.4. Quod ſi quis propriæ ſalutis immemor, contra præmiſſa facere preſumpſerit, poſſit aduersùs eum per locorum Ordinarios, & Inquiſitores hæreticæ prauitatis, vti de hæreſi ſuſpectum procedi.

§.5.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Quibuſcũque non obſtantibus.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrà adhibeatur, quæ ipſiſmet pręſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Tranſumpti fides.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimaſexta Iulij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno quinto. D.P.Ann.5. die 26.Iulij.

XXVIII.

Contrà Hęreticos in locis Italię, & Inſularum adiacentium quouis prætextu commorantes, earumque fautores.

Edita A. D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis B. Petri Apoſtolorum Principis Succeſſoris munus exigit, vt pro incumbente Dominici græcis cura, & ſolicitudine; Prædeceſſorum ſuorum Conſtitutiones, eas præſertìm, quæ ad Sacroſanctæ Fidei Catholicæ conſeruationem pertinent, quo ſuum perpetuum ſortiantur effectum, & inuiolabilitèr obſeruentur, innouet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè compenſatis, conſpicit in Domino ſalubritèr expedire.

Clem. VIII. edidit Conſtit., quæ eſt ſup. pag. 127.

§. 1. Aliàs ſiquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. Predeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis videlicèt. Cum ſicut non ſinè &c. vt ſuprà pag. 127.

Hic Pontif. illam omninò præcipit obſeruari.

§. 2. Nos inuiolabili dictarum Clementis litterarum, & in eis contentorum quorumcumque obſeruationi quantum Nobis ex Alto conceditur pro-

prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clementis Prædeceſſoris litteras, cùm omnibus, & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illaſque innouamus, ac inuiolabilitèr obſeruari mandamus.

§. 3. Inſuper ne vllus Hæreticus in locis Italię,& Inſularum adiacentium, neque etiam ſub commercij, mercimonij, aut alio quouis prætextu domicilium contrahere, ſeù domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis conceſſam, ſeù habitari, aut morari poſſit, earumdem tenore præſentium prohibemus, ac reſpectiuè ſtatuimus, & ordinamus. Et plenius modo diſponit contrà Hæreticos.

§. 4. Contra prohibitioni autem, ac ſtatuto, & ordinationi noſtris huiuſmodi non parentes, ſeù contrauenientes, cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, tam Eccleſiaſticæ, quàm Sæcularis exiſtente, iuxtà formam iuris procedatur, & puniantur. Contrauenientibus pœnas infligit.

Illorũ fautores vti Hæreticos puniri iubet.

§. 5. Et ſimili modo eos, qui Hæreticos prædictos receptauerint, eiſque quoquomodo contrà præſentium litterarum tenorem, fauorem, opem, ſeù auxilium præbuerint, vti fautores, & receptores Hæreticorum puniri.

Et ità, & nõ aliter iudicari mandat.

§. 6. Sicque per quoſcumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, & de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Quibuſcũque non obſtantibus.

§. 7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Publicationes in Vrbe omnes ligare decernit.

§. 8. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignita-

te

te Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur in iudicio, & extrà, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes poſt duos menſes à die illarum publicationis computandos, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perindè ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die ſecunda Iulij MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo. D.P.Ann.3 die 2. Iulij.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri IESV CHRISTI MDCXXII. Indictione 5. die verò prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimo in Chriſto Patris, & D.N.D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit, ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me

 Bran-

Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

XXVI.

Reuocatio facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religioſorum quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum, ad officium ſanctæ Inquiſitionis Hæreticæ prauitatis, quomodolibet pertinentes.

Edita A. D. 1606.

PAVLVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ à Prædeceſſoribus ſuis temporum, & rerum qualitate id tunc expoſcente, prouide pro hæreſum extirpatione ſancita ſunt nouis emergentibus rationibus reuocat, & immu-

mutat, aliaquę deſuper diſponit, & ordinat, proùt in Domino ſalubritèr conſpicit expedire.

§. 1. Dùm ſiquidem fel. rec. Pius Papa Quartus Prædeceſſor noſter ſua perpetuo valitura Conſtitutione, ſtatuit, ordinauit, & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores Hæreticæ prauitatis, tam generales, quàm in quibuſuis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & Locis pro tempore deputati particulares, contrà omnes quorumcumq; Ordinum, etiam exemptorum, etiam Mendicantium profeſſores, & Religioſos, ac etiam alios quoſcumque quouis modo priuilegiatos, & exemptos, de hæreſis crimine, quomodolibet ſuſpectos, aut culpabiles, dummodò ab eorumdem profeſſorum, & Religioſorum Superioribus, vel Prælatis in cauſis huiuſmodi peruenti non fuiſſent, iuxtà facultates officij Inquiſitionis ipſius prauitatis inquirere, & procedere, ac culpabiles, & delinquentes repertos ſe-

Pius Quartus iuſſit Inquiſitores procedere contrà quoſcumq; regulares, dũmodò ab eorum Superioribus nõ eſſet præuẽtum in eius Conſtit. 51. Paſtoris.

ſecundum canonicas ſanctiones caſtigare, atque punire poſſent, & valerent, ac alias proùt in litteris ipſius Pij Prædeceſſoris latiùs continetur.

Hic modo Pōtif. facultatem quibuſcumque Ordinū Prælatis cognoſcendi cauſas Regularium ad officium Inquiſitionis ſpectantes quoquo modo conceſſam reuocat.

§. 2. Cùm autem rerum vſu compertum ſit, occaſione præuentionum huiuſmodi nonnulla interdum impedimenta orta eſſe, quo minùs cauſæ huiuſmodi ea, qua decet diligentia cognoſcantur, Nos de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, contrà hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum, illa de medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuò valitura Conſtitutione omnia, & quæcumque priuilegia, indulta, facultates, & conceſſiones Generalibus, Superioribus, & Prælatis quorumcumq; Ordinum, ſiuè Mendicantium, ſiuè Clericorum Regularium, cuiuſuis Ordinis, & Inſtituti, etiam in dicta Conſtitutione non expreſſorum, & quantumuis exemptorum, & quocumque no-

nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam conceſſa, approbata, & innouata, & quantumuis etiam longiſſimo tempore abſeruata, cauſas ad dictum officium quouis modo ſpectantes, cognoſcendi, & terminandi, ſeù in illis quoquo modo ſe intromittendi, quorum omnium, & ſingulorum tenores, etiamſi de illis ſpecialis, & expreſſa mentio habenda eſſet, præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, & inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò caſſamus, reuocamus, & abolemus, ipſiſque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, vt de cætero quouis quæſito colore, vel prætextu præuentionis, vel conſuetudinis, & præſcriptionis immemorabilis, ſeù cognoſcendi, an delationes huiuſmodi calumnioſæ ſint, necne, in eiſdem cauſis tam motis, quàm mouendis, quoquo modo ſe intromittere, ſeù immiſcere, denunciationes recipere,

teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas ipſas cognoſcere, definire, vel terminare minimè audeant, ſeù præſumant, ſimili auctoritate diſtrictius inhibemus.

Regulares omnes Ordinarijs, & Inquiſitoribus liberè denunciari mandat.

§. 3. Volentes, & expreſsè mandantes, vt ipſi Religioſi poſſint, & debeant omnes; etiam Ordinum huiuſmodi profeſſores de hæreſi ſuſpectos, Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus liberè denunciare, abſque eo quod Superiores prædicti perſonas denunciandas, & cauſas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant, ſeù præſumant.

Et cauſas coràm ipſis Prælatis pẽdentes Inquiſitoribus & Ordinarijs cõmittit.

§. 4. Inſuper omnes, & quaſcumque cauſas ad dictum officium quomodolibet ſpectantes, & pertinentes coràm Generalibus, Superioribus, & Prælatis huiuſmodi in quibuſcumque locis exiſtentibus, ac contrà quoſcumque Religioſos, vt præfertur; exemptos, motas, & pendentes, ad nos harum ſerie auocamus, eaſque omnes in ſtatu, & terminis, in quibus

de

de præſenti reperiuntur, ipſius prauitatis Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus terminandas committimus.

§. 5. Prætereà ipſis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus, atque mandamus, vt omnes proceſſus, & acta cauſarum huiuſmodi, Inquiſitoribus, ſeù Ordinarijs prædictis reſpectiuè remittant, & conſignent; nec non Profeſſores, Fratres, & Religioſos ſupradictos, quos hæreſis labe infectos, vel ſuſpectos, etiam in viſitatione eſſe nouerint, abſque alia conferentia cùm proprijs Superioribus facienda, eiſdem Inquiſitoribus; vel Ordinarijs locorum vicinioribus reſpectiuè denuncient.

Prælatos ad tranſmittẽdum omnia acta, & omnes Regulares de hæreſi ſuſpectos iiſdem Ordinarijs, & Inquiſitoribus monet.

§. 6. Quod ſi Generales, alijque prædicti præſentibus litteris non paruerint, eos omnes priuationis quarumcumque dignitatum, ſeù Prælaturarum, vel officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eaſdem, nec-

Contrauenientibus pœnas imponit.

necnon contrà fautores hæreticorum, & impeditores officij ſtatutas, & inflictas pœnas, aliaſque cenſuras Eccleſiaſticas, etiam excommunicationis maioris latæ ſententiæ, à qua nonniſi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo, abſolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipſo incurriſſe.

Clauſulas huius Bullæ præſeruatiuas apponit.

§. 7. Nec non præſentes literas, licet generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicumque alij quauis auctoritate, dignitate, officio, ſeù honore fulgentes in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, ſemper, & perpetuo validas efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac de omnibus inuiolabilitèr obſeruari, ſicque per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facul-

cultate,& auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcientèr vel ignarantèr contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§. 8. Non obſtantibus prædicta, ac quibuſuis alijs Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, & inſtitutorum quorumcumque iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis, etiam mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus, eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac perſonis, etiam per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Sedem prædictam, & per Nos quouis modo conceſſis, & confirmatis, & iteratis vicibus, approbatis, & innouatis, quibus, ac alijs omnibus, quæ præſentibus quomodolibet obſtare poſſent, etiamſi de illis, eo- Edita A. D. 1574.

rum-

rumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores pro plenè, & ſufficientèr præſentibus expreſſis, & totalitèr inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxàt, & ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Formam, & effectum publicationis præſcribit.

§. 9. Vt autem præſentes literæ ad omnium notitiam deducantur, neue aliquis ignorantiam earum prætendere, aut contra eas ſe excuſare valeat, illas in valuis Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac acie Campi Floræ de more, affigi, & publicari, earumque exempla inibi affixa dimitti, ac poſt publicationem huiuſmodi omnes, & ſingulos, quos concernunt, & concernent in futurum perindè arctent,

ctent, & afficiant, ac ſi eorum cuilibet perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

§. 10. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Prælati, ſeù perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorsùs fidem in iudicio, & extrà, vbique gentium, & locorum adhiberi volumus, & mandamus, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ, & nihilominùs, vt ad maiorem notitiam ſingulorum, & quorumcumque Religioſorum prędictorum pręſentes deueniant, etiam volumus, & in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis prædictis, vt in primis proximis futuris Capitulis, ſeù Congregationibus, Prouincialibus, vel Generalibus cuiuſcumque Prouinciæ, tam in Italia, quàm extrà, præſentes noſtras literas legi, & publicari faciant, & procurent. Tranſumptis credi iubet.

§. 11. Nulli ergo &c. Sanctio pœnales.

Dat. P.A.2. die 1. Sept.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1606. Kalend. Septembris, Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1606. Indictione 4. Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. Anno ſecundo, die verò tertia menſis Octobris ſupradictæ litteræ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Io: Baptiſtam Menochium, eiuſdem Sanctiſſimi D.N.Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

XCVII.

Innouatio Conſtitutionum à Sixto Quarto, & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum, im-

impoſitioque maiorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & Hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniendos.

PAVLVS PAPA V.

Edita A. D. 1616.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium

Regis pacifici, quamquam nullo noſtro merito diuina diſpenſatione vices gerentes in terris, ex muneris noſtri debito, pacis, & concordię intèr Chriſtifideles, præſertim Eccleſiaſticas perſonas, quæ alijs in viam pacis dirigendis, & in vnitate Spiritus continendis ſunt præpoſitæ, conſeruationi ſedulo inuigilare cupientes, ea, quæ à Pręde ceſſoribus noſtris Roman. Pontif. ad ſcandalorum ſemina tollenda ſalubritèr conſtituta ſunt, cùm hoſtes antiqui inſidijs, qui ab initio diſſidia ſerere cœpit, minimè obſeruari, aut varijs modis eludi dignoſcuntur, vt inuiolata ſeruentur, opportunis remedijs, quantum cum Domino poſſumus.

Sixtus IV. Conſtitutionem edidit contrà affirmantes hæreticum eſſe, aut peccatum mortale credere, vel tenere B. Mariam Virginem In ſua Conceptione à peccati originalis macula præſeruatam fuiſſe, vel non fuiſſe, cum nondùm id eſſet à Sede Apoſtolica, & Romana Eccleſia deciſum.

§. 1. Olim ſiquidem per fælicis recordationis Sixtum Papam Quartum Prędeceſſorem noſtrum, accepto quod nonnulli diuerſorum Ordinum Prædicatores, in ſuis ſermonibus ad populum publicè per diuerſas Ciuitates, & Terras affirmare non erubuerant, & quotidiè prædicare non ceſſabant, omnes illos, qui tenebant, aùt aſſerebant glorioſam, & immaculatam Dei Genetricem abſque originalis peccati macula fuiſſe conceptam, mortalitèr peccare, vel eſſe Hæreticos, eiuſdemque Immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audienteſque ſermones illorum, qui eam ſinè huiuſmodi macula conceptam eſſe affirmabant, grauitèr peccare, ſed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos ſuper eiſdem ſuis aſſertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum aſſertionibus, & prædicationibus non leuia ſcandala in mentibus fidelium exorta erant, & maiora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus Prędeceſſor huiuſmodi temera-

rijs

rijs auſibus, & peruerſis aſſertionibus, & ſcandaloſis, quæ exindè in Dei Eccleſia exoriri poterant, obuiare volens, huiuſmodi aſſertiones Prędicatorum eorumdem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præſumerent, eos qui crederent, aut tenerent eandem Dei Genetricem ab originalis peccati macula in ſua conceptione præſeruatam fuiſſe, propterea alicuius hæreſis labe pollutos fore, vel moralitèr peccare, aut huiuſmodi Officium Conceptionis celebrantes, ſeù huiuſmodi ſermones audientes alicuius peccati reatum incurrere, vtpotè falſas, & erroneas, & à veritate penitùs alienas, editoſque deſuper libros prædictos id continentes, quo ad hoc reprobauit, & damnauit, ac ſtatuit, & ordinauit, quod Prædicatores verbi Dei, & quicumque alij cuiuſcumque ſtatus, gradus, aut ordinis, & conditionis eſſent, qui auſu temerario præſumerent in eorum ſermonibus ad populum, ſeù alias quomodolibet affirmare, huiuſmodi ſiç per eum improbatas, & dam-

Hanc Conſtitut. Sixti IV. vide in cap. 2. de Reliq., & Vener. Sanctorum inter Extrauag. conciones.

natas aſſertiones veras eſſe, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrent, à qua ab alio, quàm à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo, nequirent abſolutionis beneficium obtinere. Similique pœnæ, & cenſuris ſubiecit eos, qui auſi eſſent aſſerere contrariam opinionem, tenentes videlicèt, glorioſam Virginem MARIAM cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondùm id eſſet à Romana Eccleſia, & Apoſtolica Sede deciſum.

Eam innouauit Concil. Trident. ſeſs. 15. de peccat. orig.

§. 2. Hanc verò Sixti Prædeceſſoris Conſtitutionem OEcumenica Tridentina Synodus poſteà innouauit.

Pius Quintus prohibuit de hoc articulo in popularibus concionibus diſputari, vulgari ſermone ſcribi, vel dictari, vt in eius Conſtitut. 114. ſuper ſpeculum.

§. 3. Ac deindè ſimilis recordationis Pius Papa Quintus etiam Prædeceſſor noſter, ſtatuit, ordinauit, & mandauit, quatenùs nemo cuiuscumque ordinis, vel dignitatis exiſteret, in popularibus concionibus, vel vbicumq; promiſcua virorum, & mulierum multitudo conuenire ſolet, de

huius

huius controuerſiæ alterutra parte diſputare rationibus, vel Doctorum auctoritate, aſſerendo propriam ſententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipſa quæſtione cuiuſuis pietatis, aut neceſſitatis prætextu vulgaris ſermone ſcribere, vel dictare præſumeret, qui contrafaceret ſuſpenſionis pœnam à diuinis abſque noua declaratione ipſo facto incurreret, ſi modo eſſet in ſacris conſtitutus, & quocumque prætereà gradu, ſiuè dignitate, vel adminiſtratione fungeretur, illis omnibus foret ipſo iure priuatus, & ad eadem, vel ſimilia munera obtinenda, vel obeunda perpetuę inhabilitatis cenſuræ, ipſo etiam facto obnoxius foret, ſuper quibus niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari, ſiuè abſolui non poſſet, & nihilominùs alijs pœnis, ſi opus foret, à proprio Prælato pro delicti menſura infligendis ſubiectus eſſet, proùt ſubiecit.

§. 4. Cæterùm quamdiù per Apoſtolicam Sedem altera pars deffinita non

Sed ſolummodò in Academijs, & Capitulis, ybi

vbi nulla ſcandali occaſio ſubeſſet, permiſit.

non eſſet, oppoſitaque ſententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Accademiæ diſputationibus, ſiuè Generalium,aut Prouincialium Capitulorum, vel vbi alias intereſſent, qui rem capere poſſent, nec ſcandali vlla ſubeſſet occaſio, de illa quæſtione diſſerere, & argumentis vtramlibet partem aſſerere, vel impugnare, dùm tamen neutra veluti erronea prædicaretur, ſeruarenturque illa omnia, quæ à dicto Sixto Prædeceſſore ſtatuta ſunt, quorum ſingula etiam quantum ad alias pœnas duxit innouanda, & innouauit, proùt in Sixti, & Pij Prædeceſſorum litteris deſuper confectis pleniùs continetur.

Quia tamen ſuper prædictis ſit, vt ſuprà, ſtatutis nouæ quæſtiones exortæ ſunt

§. 5. Verum licèt hæc prouidè ſtatuta ſint, nihilominùs ſicùt accepimus, nonnulli in diuerſis Chriſtiani Orbis partibus, interminatis quæſtionibus nimis intenti, diſſentionum huiuſmodi, iampridem Eccleſiæ diſciplinæ vigore reciſa germina coaleſcere procurant, indèque contentiones, & rixæ non ſinè Dei offenſa, & ſcan-

dalo

dalo plurimorum exortæ ſunt, & grauiores in dies ne exoriantur periculum eſt, niſi à nobis opportunè prouideatur.

§. 6. Quamobrèm Motu proprio non ad alicuius Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam; ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Conſtitutionum Sixti, & Pij Prædeceſſorum huiuſmodi veriores tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, eaſdem Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & etiam quoad earum pœnas quaſcumque etiam abſolutionis reſeruationem innouamus, & inuiolabilitèr ab omnibus, etiam Regularibus cuiuſcumque tam Eccleſiaſticis, quàm Sæcularibus perſonis, cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, aut dignitatis tam Eccleſiaſticæ, quàm Sæcularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica, & indiuidua earum eſſet neceſſariò facienda mentio, obſeruari præcipimus, & mandamus donec à

Sixti IV., & Pij V. Conſtitutiones innouat, & inuiolabilitèr præcipit obſeruari.

Ro-

Romana Apoſtolica Sede huiuſmodi controuerſia fuerit diffinita.

Tranſgreſſoribus pœnas auget.

§. 7. Ac prætereà ſi quis quouis modo contrauenerit, præter ſupradictarum Conſtitutionum pœnas reſpectiuè ipſo facto incurrendas, etiam concionandi, publicè legendi, ſeù docendi, & interpretandi facultate, ac voce actiua, & paſſiua in quibuſcumque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione, priuatus exiſtat, necnon ad concionandi, & publicè legendi, docendi, & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas ſimilitèr ipſo facto incurrat, abſque alia declaratione, à quibus nonniſi à Nobis ipſis, vel Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus paritèr abſolui, ſeù ſuper ijs diſpenſari poſſit, & nihilominùs alijs pœnis noſtro, & eorumdem Romanorum Pontificum Succeſſorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubijciatur, proùt eum ſubijcimus per præſentes.

Et contrà eos Epiſcopis, & cæteris hæreticæ pra-

§.8. Et contrà huiuſmodi tranſgreſſores, etiam Regulares cuiuſuis Ordinis,

nis, & Inſtituti, etiam quomodolibet exmptos, & alias quaſcumque Eccleſiaſticas, & ſæculares perſonas cuiuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Eccleſiaſticæ, quàm Sæcularis, vt præfertur tam Epiſcopi, & Prælati, Superiores, alijque Ordinarij locorum, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputari Inquiſitores procedant, & inquirant, atque in eos ſeuerè animaduertant. Nos enim ijs, & eorum cuilibet, contrà eoſdem tranſgreſſores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem ijſdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eoſque, vt præfertur, procedere, inquirere, & punire præcipimus, & mandamus.

prauitatis Inquiſitoribus facultatem procedendi tribuit.

§. 9. Non obſtantibus omnibus ijs, & ſingulis, quæ tam Sixtus, quàm Pius prædeceſſores prædicti in litteris ſuis huiuſmodi voluerunt non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficientèr expreſſis, & ad verbum

Contrarijs derogat.

in-

inſertis habentes, hac vice dumtaxàt ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Publicationem Romæ factam, vbique ligare decernit.

§. 10. Et ne præmiſſarum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, volumus,& dicta auctoritate decernimus, quod præſentes litteræ, ſeù illarum exempla, ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent & afficiant, perindè ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis credi iubet.

§. 11. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberentur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. A.12. die 6. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem,ſub annulo Piſcatoris, die ſexta Iulij,milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

An-

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto, Indictione decimaquinta, die verò nona menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D.N.D. Pauli Diuina Prouidentia Papæ V. Anno duodecimo, retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ per me Auguſtinum Bracherium Curſorem.

Siluerius Ponticulus Mag. Curſ.

XXIX.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis aſſerendi Beatam Mariam Virginem conceptam fuiſſe in peccato originali.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali coràm SS. D.N.D. Gregorio Diuina Prouidentia Papa XV., Edita Ann. Dñi 1622.

ac

ac Illuſtriſs., & Reuerendiſs. DD. S. R. E. Card. aduersùs hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis, feria 3. die 24. Maij Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1622.

SAnctiſſimus D.N. auditis votis Illuſtriſſimorũ, & Reuerendiſſimorum Dominorum Cardinalium, contrà hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum, decretum aliàs editum à fel. rec. Paulo V. eius Prædeceſſore tenoris ſequentis, videlicèt.

Pauli V. decretum.

Sanctiſſimus Dominus Noſter poſt longam, & maturam diſcuſſionem auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reuerendiſſimorum DD. Cardinalium contrà hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum, re accuratè, ac diligentèr perpenſa, prouidè conſiderans, quod quamuis in Conſtitutione fel. rec. Sixti IV. ſuper CONCEPTIONE Beatiſſimæ Virginis MARIÆ pro ſubmouendis intèr Chriſtifide-

Prohibuit in actibus publicis aſſerere B. V. conceptam fuiſſe in peccato originali, vt in Conſtit. in d. pub.

les ſcandalis, rixis, & contentionibus
edita, à Sacra Tridentina Synodo
innouata, & deindè in alià Conſtitu-
tione ſan. mem. Pij V. ſuper eadem
re, quas ſimilitèr Sanctitas Sua inno-
uauit cum quibuſdam prouiſionibus,
& adiectionibus pœnarum pro effica-
ciori earum obſeruatione relinqua-
tur vnicuique libera facultas tenen-
di, & etiam aſſerendi vtramque par-
tem, quod ſcilicèt fuerit, vel non fue-
rit concepta cum peccato originali, &
dùm tamen neutra, veluti erronea,
aut hæretica damnetur, nihilominùs
ex occaſione aſſertionis affirmatiuæ
in publicis concionibus, lectionibus,
concluſionibus, & actibus publicis,
quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit
cum peccato originali concepta, oriũ-
tur in populo Chriſtiano, cum magna
Dei offenſa, ſcandala, iurgia, & diſſen-
tiones. Propterea volens huiuſmodi
ſcandalis ex debito ſui muneris pro-
uidere, decreuit, & præcepit, ac præ-
ſentis decreti virtute mandat, & præ-
cipit omnibus, & ſingulis cuiuſuis

Ordinis, & Inſtituti Regularibus, & alijs quibuſcumque, tam Eccleſiaſticis, quàm ſæcularibus perſonis cuiuſuis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica, & indiuidua earum eſſet neceſſariò mentio facienda, vt in poſterum, donec articulus huiuſmodi à Sancta Sede Apoſtolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apoſtolicam fuerit alitèr ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & alijs quibuſcumque actibus publicis aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; Contrafacientes autem eadem Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere debere, & ſubiecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis Conſtitutionibus ſuorum Prædeceſſorum, & ſua, ipſo facto incurrendis: Per huiuſmodi tamen prouiſionem Sanctitas Sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei vl-

lum

lum prorsùs præiudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, præterquam quoad ſuprà diſpoſita. Vlteriùs ſub eiſdem cenſuris, & pœnis mandans, quod negatiuam opinionem, videlicèt, quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus aſſerẽtes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, ſeù tractent. Inſuper voluit, & expreſsè mandauit, vt extra hos caſus expreſſos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſupradictæ Conſtitutiones firmæ, & illæſæ remaneant, & exactè obſeruentur perindè acſi præſens decretum non emanaſſet. Et ità decreuit, & mandauit vbique inuiolabilitèr obſeruari, non obſtantibus in hac parte ſupradictis Conſtitutionibus, & alijs omnibus in contrarium facientibus &c.

§. 2. Hoc ſuo præſenti decreto ex eiſdem cauſis ad euitanda ſcandala, diſſentiones, atque diſcordias in po- *Quod hic Põtifex extẽdit etiam ad actus priuatos.*

L pu-

pulo Chriſtiano,quę pari ratione oriri poſſunt, &, vt accepit, in aliquibus Regionibus iam ortæ ſunt ex ſermonibus priuatis, occaſione aſſertionis affirmatiuæ, extendit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia,& ſcripta, mandans, & præcipiens omnibus, & ſingulis ſupradictis, nè de cætero, donec articulus huiuſmodi à Sede Apoſtolica diffinìtus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apoſtolicam fuerit alitèr ordinatum, neque etiam in ſermonibus, & ſcriptis priuatis audeant aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato orjginali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, ſeù tractare, exceptis tamen quibus à S. Sede Apoſtolica fuerit ſuper hoc ſpecialitèr indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei vllum prorsùs præiudicium inferre,eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in ſupradicto fel. rec. Pauli V., & hoc ſuo decreto diſpoſita.

§.3.

§. 3. Eademque Sanctitas Sua voluit, & expreſsè mandauit, vt in reliquis omnibus, vbi huiuſmodi decretis non aduerſantur Conſtitutiones Sixti IV., Alexandri VI., & Pij V., ac Pauli V. eius Prædeceſſorum ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis firmæ, & illibatæ remaneant, ac exactè obſeruentur perindè ac ſi huiuſmodi decretum non emanaſſet.

Et in reliquis ſeruandas eſſe aliorum Pontif. Conſtitut.

§. 4. Et inſuper eadem Sanctitas Sua, cum Sancta Romana Eccleſia de Beatiſſimæ Virginis Conceptione Feſtum ſolemnitèr, & Officium celebret omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis tam Sæcularibus, quàm cuiuſuìs Ordinis, & Inſtituti Regularibus mandat, ac præcipit, vt in Sacroſancto Miſſæ Sacrificio, ac diuino Officiò celebrandis tam publicè, quàm priuatìm, non alio, quàm Conceptionis nomine vti debeant. Contrauenientes autem Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere debere, & ſubiecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis Conſtitutionibus, ac præ-

Et in diuinis Officijs celebrandis non alio, quam Conceptionis nomine vti debere.

ſato decreto ſuorum Prædeceſſorum ipſo facto incurrendum. Et ità decreuit, & mandauit vbique inuiolabilitèr obſeruari.

Contrarijs derogat.

§. 5. Non obſtantibus in hac parte Conſtitutionibus ſupraſcriptis, decreto præfato Pauli V. conſuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & ſingulis, quæ Prædeceſſores prædicti voluerunt non obſtare, ac alijs quibuſcumque in contrarium facientibus.

Executores deputat cõtrà omnes.

§. 6. Volens, & decernens pro obſeruatione, & executione præſentis decreti, & omnium in eo contentorum, quod contrà huiuſmodi Tranſgreſſores, etiam Regulares cuiuſuis Ordinis, & Inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, ac alias quaſcumque Eccleſiaſticas, & Sæculares perſonas cuiuſcumque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Eccleſiaſticæ, quàm Sæcularis tam Epiſcopi, & Prælati Superiores, alijque Ordinarij locorum, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati In-

Inquiſitores procedant, & in eos ſeuerè animaduertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contrà eoſdem Tranſgreſſores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

§. 7. Voluit demùm, nè præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, quod præſens decretum, ſeù illius exempla ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ità arctent, & afficiant perindè ac ſi vnicuique perſonalitèr intimata fuiſſent; quodq; præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Publicationem in Vrbe decernit, omnes ligare debere.

Andreas de Pettinis S.R., & vniuerſ. Inquiſ. Not.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſe- Publicatio in Vrbe P. Ann. 2. die 2. Iun. 1622.

cundo, Indictione quinta, die verò ſecunda menſis Iunij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N. D. Gregorij Diuina Prouidentia Papæ XV. Anno eius Secundo: ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum SS.D.N.Papæ Curſ.

Octauius Spada Mag. Curſ.

XXVII.

Reuocatio quarumcumque conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ Diuina Prouiden-

dentia conſtitutus, gratias, & indulta à ſe, & Prædeceſſoribus ſuis conceſſa, iuſtis interdum ſuadentibus cauſis, iuxtà creditum ſibi Paſtoralis officij debitum moderatur, aut reuocat, proùt rerum, & temporum qualitatibus debitè penſatis, conſpicit in Domino ſalubritèr expedire.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula indulta, facultates, priuilegia, gratias, & conceſſiones quaſcumque ſpirituales, & Eccleſiaſticas tam ad forum interius, quàm ad exterius ſpectantes, ac tàm ad ſupplicationem partium, quàm motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus à Sede Apoſtolica, quæ tamen viuæ vocis oraculo hactenùs quandocumque, & qualitercumque, ex quauis, etiam de neceſſitate exprimenda, cauſa, quibuſuis Collegijs, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantium, quàm non Reuocatio, de qua in Rub.

Mendicantium. Societatibus, etiam Societatis IESV, ac Congregationibus quibuslibet, ſiuè eorum, & earum reſpectiuè Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Prouincialibus quocumque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè ſubiectis, cuiuſcumque dignitatis, præeminentiæ, aut quouis priuilegio munitis, non tamen ad ſupplicationem Regum conceſſas; in ijs, videlicèt, quæ non ſunt ſortita effectum, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, aut reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua perpetuò fore, & eſſe, neque in poſterum cuiquam ſuffragari poſſe, vel debere, neque aliquem ijs de cætero vti vllo modo poſſe, etiamſi expreſſa, & ſpecifica mentio, etiam de verbo ad verbum de ijs faciendum eſſet, decernimus, & declaramus.

§. 2.

§.2. Firmis tamen,& in ſuo robore permanentibus omnibus indultis, & alijs conceſſionibus prædictis, viuæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipſorum, vel aliorum quorumcumque fauorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipſis, vel alijs factis, & de quibus ijdem S.R.E. Cardinales teſtimonium in ſcriptis præbuerunt. Exceptio de quibus in Rubrica ſimiliter dicitur.

§.3. Decernentes, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeù habere prætendentes; ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeù alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui iure, vel in controuerſiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduerſus illas, quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere. Clauſularũ præſeruatiuarum adiunctio.

§.4.

Clauſula ſublata.

§.4. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & alijs Superioribus, prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cùm quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan., & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet con-

conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliquà alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenore huiuſmodi, præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſquè contrarijs quibuſcumque.

§. 6. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Fides tranſumptorũ.

§. 7.

Publicatio in Vrbe omnes ligare decernit.

§. 7. Quodque eædem præſentes litteræ, ſeù illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe,& in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant,acſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſsent.

D.P. An.2. die 2.Iul.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Iulij MDCXXII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, indictione quinta, die verò prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. anno eius ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſt. Curſ.

Ex-

Extenſio Conſtitutionis recol. mem. Gregorij Papæ XV. reuocatoriæ conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædeceſſor Noſter, vt ſubnaſcentibus iugitèr varijs difficultatibus, & abuſibus ex priuilegijs à Sede Apoſtolica viuæ vocis oraculo ſæpenumero conceſſis obuiam iret, Conſtitutionem edidit tenoris ſubſequentis videlicet: GREGORIVS PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ. Reliqua vide ſup. fol. 166. Edita Ann. D. 1631.

§. 1. Cùm autem experientia rerum magiſtra compertum ſit, conceſſiones, & gratias viuæ vocis oraculo, etiam à S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipſorum manu firmatas ſæpè ab his in quorum fauorem emanarunt, minus ca- Cauſa huius extenſionis.

canonica interpretatione extendi, & perperam in diſciplinæ Eccleſiaſticæ detrimentum executioni demandari: Idcircò, quantùm cùm Domino poſſumus his, & alijs malis occurrere volentes. Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & de conſilio nonnullorum venerabilium fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium huiuſmodi maturè diſcutiendum commiſimus.

Hoc negotium nonnullis Sanctæ R. E. Card. commiſsū fuit.

Reuocatio generalis.

§. 2. Omnia, & ſingula priuilegia, facultates, licentias, & gratias quaſcunque per Summos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac per Nos viuæ vocis oraculo, & Sanctæ Romanę Eccleſię prædictę Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuſcumque Generalibus, Prouincialibus, cæteriſque Superioribus, & perſonis cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, ſiuè Sæcularibus, ſiuè Regularibus, vel etiam ipſis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitu-

tis,

tis, & Societatibus, etiam Societati IESV, aut eius Clericis, ſeù Presbyteris, alijſq; perſonis prædictis quacumque de cauſa, etiam de neceſſitate exprimenda occaſione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, ſeù ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliàs quomodolibet conceſſa, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nullique prorſus deinceps ſuffragari poſſe, nec debere declaramus.

§.3. Præthereà, vt præſentes litteræ omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, quanto citiùs innoteſcat, omnibus, & ſingulis Generalibus, & alijs quocumque nomine nuncupatis Superioribus quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IE-

Mandatur ſtrictè omnibus, ad quos ſpectat, vt de præſentibus literis certiores faciant omnes Prouinciales ſuorũ Ordinum.

IESV, & Inſtitutorum,ſub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis actiuæ, & paſſiuæ pœnis ipſo facto incurrendis præcipimus,& mandamus,vt infra tres menſes proximos à die publicationis præſentium computandos,omnes, & ſingulos Prouinciales, eorumdem ſuorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, & Inſtitutorum, de eiſdem præſentibus litteris certiores faciant, earumdemque præſentium exemplaria illis tranſmittant,qui quidem Prouinciales ſub eiſdem pœnis teneantur ſingulis Superioribus, Monaſteriorum, Conuentuum,Collegiorum,Domorum, & locorum Regularium præcipere, vt eaſdem præſentes ſubditis ſuis, vt moris eſt, publicent.

Decernitur vt præſentes litteræ ſemper validæ, firmæ & efficaces exiſtant.

§.4. Decernentes, præſentes litteras etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis

No-

Noſtræ, ſeù alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, redargui, in ius, vel controuerſiam vocari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, ſiuè aduerſus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore; ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoſcumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præinſertis litteris huiuſmodi, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenùs opus ſit, etiam Regula Noſtra de non tollendo iure quæſito, priuilegijs quoque indultis, & litteris Côtrariorũ derogatio.

Apoſtolicis, eiſdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, inſtitutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenore, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 6.

§. 6. Volumus autem, quod pręſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes litteræ, ſiuè illarum exempla ad valuas Baſilicarum prędictarum, & in acie Campi Floræ huiuſmodi ſimilitèr affixæ omnes, quos concernunt perindè arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Tranſumptorum Fides.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xx. Decembris MDCXXXI. Pontificatus Noſtri Anno Nono. Dies publicationis Anno P. 9. 20. Decemb.

M. A. Maraldus.

Die, & anno ſupradicto affixa. & publicata fuit ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum, ac in acie Campi Floræ, alijſque locis ſolitis, & con-

ſuetis, vt moris eſt, per me Andream Salmanum, Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſ.

XL.

Reuocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi quomodolibet libros prohibitos quibuſcumque perſonis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus conceſſarum.

Edita Anno. D. 1623.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus Officium Nobis, nullo licèt meritorum ſuffragio, Diuina Prouidentia commiſſum poſtulat, vt de ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius intendamus, per quæ religio Catholica, vbi Diuinâ gratiâ illæſa viget, conſeruetur, & vbi reſtitutione indiget, reſtituatur.

Prohibitio habendi, & legendi libros prohibitos.

§. 1. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno eſſe ſincere

ceræ fidei cultoribus detrimento noſcatur, & ſicut accepimus, licentiæ libros huiuſmodi legendi nimis excreuerint; Nos, vt huic malo maturé occurratur, & in poſterum quàm cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur, quantum cum Domino poſſumus, prouidere volentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hęreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, vel alias qumodolibet prohibitos, quibuſcunque perſonis cuiuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam per litteras Apoſtolicas ad tempus, ſeù ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque cauſa, tàm per litteras in forma Breuis, quàm alitèr quomodocumque à Nobis, ſeù prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeù ab habentibus à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem conceſſas, earum tenorem præſen-

ſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro reuocatis, caſſis, & annullatis haberi, nulliqueín poſterum ſuffragari.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimmò libros per licentias huiuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in Sacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legẽ Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, vt præſentes litteræ poſtquam in valuis Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, nec non in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infrà duos menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent, quodque dictis duobus menſibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeù Inquiſitorem, qui illos

quanto

quanto citiùs comburere debeat, deferre, qui aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cætero ſimiles licentiæ, niſi à Congregatione Sancti Offic[i]j, quæ ſingulis hebdomadis coram nobis haberi ſolet, concedantur.

§. 4. Ac quod earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Eiuſq; tranſumptis ſidem dari mandat.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Decembris MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo. Dat. Anno P. 2. die 30. Decemb.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio Indictione ſexta, die verò ſecunda menſis Ianuarij Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, &

M 4 D.

D.N.D. Gregorij diuina prouidentia Papa XV. Anno eius Secundo, retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, nec non in Acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum S.D.N. Papæ Curſ.

Octauius Spada Mag. Curſ.

V. Alias CXIV.

Reuocatio licentiarum quorumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Edita Ann. D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

APoſtolatus officium Nobis, nullo licet meritorum ſuffragio, Diuina Prouidentia commiſſum poſtulat, vt de ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius intendamus, per quæ Re-

Religio Catholica, vbi diuina gratia illæſa viget, conſeruetur, & vbi reſtitutione indiget, reparetur.

§. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorum lectio magno ſinceræ fidei cultoribus detrimento eſſe noſcatur, & ſicut accepimus, nimis exceſſiua ſit, huiuſmodi libros legendi licentiarum copia; Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in poſterum quàm cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur, quantum cum Domino poſſumus, prouidere volentes; Motu propriò, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hęreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, ſeù per Conſtitutiones Apoſtolicas, etiam ratione Aſtrologiæ iudiciariæ, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuſcumque perſonis Laicis, & Eccleſiaſticis, tàm ſecularibus, quàm Regularibus cuiuſcumque Ordinis, Societatis, & Inſtituti exiſtentibus, ac

Prohibitio habendi, & legendi libros prohibitos, cùm licentiarū reuocatione

ac quacunque dignitate, etiam Eccleſiaſtica fulgentibus, cuiuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ, etiam ſpeciali nota, & mentione dignis, ac per litteras Apoſtolicas ad tempus, ſeù ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacunque cauſa, tàm in forma Breuis, quàm alitèr quomodocumq; à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeù à quibuſcunque alijs à nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen à Nobiſmetipſis per litteras Apoſtolicas etiam in forma Breuis, ſeù Chirographum manu noſtra ſignatum, conceſſas, earum tenores præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione, reuocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro reuocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullique ſuffragari,

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimò libros per licentias huiuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, &

& Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

§. 3. Decernentes, vt præſentes litteræ poſtquam valuis Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, nec non in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infrà duos citrà montes, vltrà verò montes, infrà quatuor menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perindè ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent; quodque dictis duobus, & reſpectiuè quatuor menſibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeù Inquiſitorem, qui illos quantocitiùs comburere debeat, deferre; quique aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cætero ſimiles licentiæ, niſi à Congregatione Sancti Officij, dum ſingulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab alijs per Nos etiam in eadem

Hanc legē Pont. publicatam omnes ligare decernit.

eadem Congregatione ſpecialiter deputandis concedantur.

Transſumptorum fides.

§.4. Ac quod earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis,& Sigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorsùs fides in iudicio,& extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P.Ann.8. die 2.Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Aprilis milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo,Pontificatus Noſtri Anno octauo.

Die, & Anno ſupradicto publicatæ fuerunt ſupradictæ litteræ per earum affixionem ad valuas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, alijſque locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Scalmanum Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſorem.

XXXVII.

Diffinitio quoad Imagines nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radijs, ſplendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria ad eorum ſepulchra apponenda, & cum atteſtationibus, deſupèr proponendis, recipienda, & aſſeruanda, ſiue eorum Miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria v. die 13. Martij Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti M. DC. XXV.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Vaticano coram Sanctiſſimo D. Noſtro D. Vrbano Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à S. Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis.

San-

Edita Ann. D. 1625.

SAnctiſſimus Dominus Noſter ſolicitè animaduertens abuſus, qui irrepſerunt, & quotidiè irrepere non ceſſant in colendis quibuſdam cum Sanctitatis, aut Martyrij fama, vel opinione defunctis, qui, & ſi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore inſigniti ſint ab Apoſtolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratorijs, atque Eccleſijs, alijſque locis publicis, ac etiam priuatis, cum laureolis, aut radijs, ſeù ſplendoribus proponuntur, miracula, & reuelationes, aliaque beneficia, Deo per eorum interceſſiones accepta, in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrantur, & ad illorum ſepulchra, tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

Prohibitio vbique proponendi imagines cum laureolis, radijs, vel ſplendoribus.

§. 1. Volenſque proindè huiuſmodi abuſibus, pro debito Officij paſtoralis occurrere, re etiam cum Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis Cardinalibus, contra hæreticam prauitatem in vniuerſa Republica Chri-

Chriſtiana Generalibus Inquiſitoribus communicata, & maturè conſiderata, ac diſcuſſa, declarauit, ſtatuit, & decreuit, ne quorumuis hominum, cum ſanctitatis, ſeù martyrij fama (quantacumque illa ſit) defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præſeferens, & indicans, in Oratorijs, aut locis publicis, ſeù priuatis, vel Eccleſijs tàm ſæcularibus, quàm regularibus, cuiuſcumque Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apoſtolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (ſi quæ appoſitæ ſunt) amoueantur, proùt eas ſtatim amoueri mandauit.

§.2. Ac paritèr imprimi de cœtero inhibuit libros eorundem hominum, qui Sanctitatis, ſiue Martyrij fama, vel opinione [vt præfertur] celebres è vita migrauerint, geſta, miracula, vel reuelationes, ſeù quæcumque beneficia tamquam eorum interceſſionibus à Deo accepta conti- *Libros etiam iſta continentes imprimendi.*

ti-

tinentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoſcendis, Theologos, alioſque pios, ac doctos Viros in conſilium adhibeat; & ne deindè fraus, aut error, aut aliquid nouum, ac inordinatum in re tàm graui committatur, negotium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittat, eiuſque reſponſum expectet: Reuelationes verò, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & geſta continentibus hactenus ſine recognitione, atque approbatione huiuſmodi, impreſſa ſunt, nullo modo approbata cenſeri vult, mandatque Sua Sanctitas.

Tabellaſque imaginès, & luminaria ad eorum ſepulchra apponendi.

§. 3. Ad horum hominum ſepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque Imagines, ex cera, aut argento, ſeù ex alia quacumque materia, tàm pictas, quàm fictas, atque exculptas appendi, aut affigi, & lampades, ſiue alia quæcumque lumina accendi, ſine recognitione ab Ordinario omninò, proùt ſupra facienda, Se-

dique

dique Apoſtolicæ referenda; ac probanda.

§.4. Declarans, quod per ſuprascripta, præiudicare in aliquo non vult, neque intendit ijs, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarij coluntur. Declaratio in prædictis.

§.5. Vt autem præmiſſa diligentius obſeruentur, vniuerſis, ac ſingulis, tàm Ordinarijs, quàm hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus diſtrictè pręcipit, vt in ſua quiſque Diœceſi, vel Prouincia ſedulò peruigilent, ne ſine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliauè contra ſuperius diſpoſita, fiant. Executorum deputatio.

§.6. Tranſgreſſores verò, ſi Regulares fuerint, priuationis ſuorum Officiorum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, necnon, & ſuſpenſionis à Diuinis; Pœnarum in tranſgreſſores impoſitio.

Si verò Clerici ſæculares, priuationis paritèr ſuorum officiorum, ſuſpenſionis à Diuinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, executioneque ſuorum ordinum reſpectiuè, alijſque arbitrio prædictorum Ordinariorum, ſeù Inquiſitorum pro modo culpæ infligendis pęnis plectendo.

Et ſignanter Impreſſores.

§.7. Qui autem libros impreſſerint, aut Imagines pinxerint, ſeù ſculpſerint, quoquo modo effixerint, vel formauerint, cœterique Artifices circa præmiſſa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & inſuper pęcuniarijs, alijſque etiam corporalibus pœnis, iuxtà criminis grauitatem eorumdem Ordinariorum, ſeù Inquiſitorum arbitrio afficiantur.

Derogatio contrariorum.

§.8. Contrarijs quibuſcumque non obſtantibus.

Efficacia publicationis factæ Romæ.

§.9. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi, voluit, vt Decretum huiuſmodi, ſeù illius exemplum ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie

Cam-

Campi Floræ affixum omnes perindè arctet, atque afficiat, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatum fuiſſet.

§.10. Quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac Sigillo alicuius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſùs fides habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Fides tranſumptorum.

Io: Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Notarius.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, Indictione octaua, Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius ſecundo, die verò quarta menſis Aprilis, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Sanctiſſimi D. Noſtri Papæ Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

L.

Prohibitio ne degentes in Statu Eccleſiaſtico mediatè, vel immediatè Sedï Apoſtolicæ ſubiecto libros ab eis vbicumque compoſitos de quacumque materia tractantes, abſque Cardinalis Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam abſque Ordinarij, & Inquiſitoris Loci licentia deferant, aut imprimendos tranſmittant.

Feria v. Die 18. Septembris.
M. DC. XXV.

Edita Ann. D. 1625. *In Generali Congregatione S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo D. Noſtro D. Vrbano Diuina prouidentia Papa VIII., ac Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis S. Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduersùs hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à S. Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis.*

San-

SAnctiſſimus Dominus Noſter pro debito ſui Paſtoralis Officij corrigere volens abuſus nonnullorum in Statu Sedi Apoſtolicæ mediatè, vel immediatè ſubiecto exiſtentium, qui libros à ſe compoſitos extrà præfatum Statum abſque vlla Ordinariorum, & Inquiſitorum loci vbi degunt, approbatione, imprimendos tranſmittunt, ſtatuit, & decreuit, vt in poſterum nemo in Statu prædicto degens, cuiuſuis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis exiſtat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compoſitos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos ſine expreſſa in ſcriptis approbatione Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi Domini Cardinalis Sanctiſſimi Domini Noſtri Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij ſi in Vrbe, ſi verò extrà Vrbem exiſtat, ſine Ordinarij, & Inquiſitoris loci illius, ſiue ab ijs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda. Prohibitio de qua in Rubr.

§. 2. Libros autem, quos contra præſentis Decreti tenorem imprimi Impoſitio pœnarum.

 con-

contigerit præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, abſque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expreſsè prohibitis haberi vult, & mandat, contrarijs quibuſcumque non obſtantibus &c.

Io. Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſit. Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto Indictione octaua, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Vrbani Diuina Prouidentia Papæ Octaui, Anno eius tertio, die verò tertia menſis Octobris ſupradictæ Litteræ Apoſtolicæ, ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis Vrbis per me Brandimartem Latinum Prælibati Sanctiſſimi D.N. Papæ, & Sacræ Romanę Inquiſitionis Curſorem.

Sanctiſſimi Domini Noſtri VRBANI Papæ Octaui declaratio, quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernen-

nentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi illi in edendis ſpecialitèr excipiantur.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita Ann. D. 1631.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CVM, ſicut accepimus, Sancti Benedicti, Ciſtercien., Præmonſtraten., Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen., Societatis IESV, ac aliorum forſan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum regularium Profeſſores vigore, ſeù prætextu priuilegiorum, & indultorum ſibi, dictiſque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ab hac Sancta Sede Apoſtolica tàm per viam meræ conceſſionis, quàm communicatio-

 nis,

nis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialitèr conceſſorum in Conſtitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus editis, & de cætero edendis ſe minimè comprehendi prætendant, niſi de eis ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, & expreſſa mentio fiat.

Cauſa huius Conſtit.

§. 1. Nos qui inter grauiſſimas, multipliceſque Apoſtolatus noſtri curas in eam præcipuo, ac peculiari ſtudio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conſeruetur, & propagetur, ambiguitates, & dubia de medio tollere, & opportunæ diſpoſitionis miniſterio prouidere volentes, vt tot, tantæque Conſtitutiones generales à Nobis, & hac Sancta Sede, & præſertim ad fauorem Fidei Catholicæ, illiuſque propagationem, & Officij Sanctæ Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cætero edendæ, ſublatis quibuſlibet exceptionibus, ſub-

ſubterfugijs, & impedimentis ad maiorem Dei gloriam, ſanctæque Matris Eccleſiæ exaltationem debitum, vt par eſt, ſortiantur effectum, necnon quorumcumque priuilegiorum, gratiarum, & indultorum dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam quantumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet, & ex quacunque cauſa conceſſorum, etiamſi in corpore iuris clauſa ſint, tenores præſentibus, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in eis tradita obſeruata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

§.2. Quod quæuis generales conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes Apoſtolicæ per Nos, & quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros in concernentibus Fidem Catholicam, illiuſque propagatio-

Declaratio, quod Conſtitut. Apoſtolicæ in concernentibus fidem Catholicam & Officium S. Inquiſitionis com-

prehendant omnes Regulares, quomodolibet exemptos.

tionem, Sanctæ Inquiſitionis Officium præfatum, præſertim quoad ea, quæ in Congregationibus Sancti Officij, & propaganda Fide coram Nobis tractari ſolent, hactenus editæ, omnes, & ſingulos tàm Sancti Benedicti, Ciſtercien., Præmonſtraten., Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen., & Societatis IESV præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores omninò comprehendant, perindè ac ſi præfati, & alij quantumlibet priuilegiati in eis nominatim expreſſi fuiſſet, edendæ verò in poſterum per Nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, tam in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiuſque propagationis, & Sancti Officij Inquiſitionis præfati, quàm ſuper quacumque alia re, negotio, ſeù materia, Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes huiuſmodi ſimilitèr omninò comprehendant præfatos eorundem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum

rum

rum profeſſores, niſi in edendis Conſtitutionibus huiuſmodi ſpecialitèr, & expreſsè excipiamur, etiamſi ipſi priuilegiati forent magis ſpeciali nota, & expreſſione digni, eiſque priuilegia, gratiæ, & indulta, à Sede Apoſtolica præfata, etiam ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cùm quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam motu, ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialitèr, etiam contemplatione, vel ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tàm per viam meræ conceſſionis, quàm communicationis, & aliàs quomodolibet conceſſa reſpectiuè ſint, quorum, ſeù quarum vigore, vel prætextu ſint excepti, ſeù minimè comprætendi prætendant in conſtitutionibus Generalibus, vel alijs non facientibus plenam, & expreſſam eorum mentionem.

§. 3. Præſentes verò litteras, omnia- Iubetur, vt præſentes

literæ, nunquam de ſubreptione, vel obreptione, vel alio vitio impugnari poſſint.

niaque, & ſingula in eis contenta, etiam ex eo, quod Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum huiuſmodi profeſſores, vel alij quicunque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeù quomodolibet habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi, ac cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeù aliàs iuſtificatæ non fuerint, vllo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quouis etiam quantumuis ſubſtantiali defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitię remedium impetrari nullatenùs poſſe, neque ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet facien. compræhendi.

§.4. Sed

§.4. Sed ſemper ab illis exceptas, ſemperque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabilitèr obſeruari, ſicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari decernimus. Præcipitur vt præſens Conſtitutio ſemper valida, & firma maneat

§.5. Non obſtantibus regula noſtra de iure quæſito non tollendo, ac quibuſuis alijs Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon tàm Sancti Benedicti, Ciſtercien., Præmonſtraten., Sancti Antonij de Contrariorum ampla derogatio.

San-

Sancto Antonio Viennen., & Socie-
tatis IESV præfatorum, quàm quo-
rumcunque aliorum Ordinum, Con-
gregationum, Societatum, & Inſti-
tutorum, etiam iuramento, confir-
matione Apoſtolica, vel quauis firmi-
tate alia roboratis, ſtatutis, & con-
ſuetudinibus, etiam immemorabili-
bus, & priuilegijs, necnon præfatis,
& quibuſuis alijs priuilegijs, indul-
tis, & Literis Apoſtolicis, etiam
Mare magnum, & aliàs quomodoli-
bet nuncupatis eiſdem Ordinibus,
Congregationibus, Societatibus, &
Inſtitutis, eorumque Superioribus,
bonis, rebus, Monaſterijs, locis re-
gularibus, & perſonis, ſub quibuſ-
cumque tenoribus, & formis, ac cum
quibuſuis, etiam derogatoriarum de-
rogatorijs, alijſque efficacioribus, &
inſolitis clauſulis, & alijs decretis in
genere, vel in ſpecie, ac aliàs in con-
trarium præmiſſorum quomodolibet
conceſſis, confirmatis, & innouatis.
Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi
pro illorum ſufficienti derogatione
de

de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxàt ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§.*6*. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes litteræ, ſeù illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen., ac Prin- Tranſumptorum fides.

ci-

cipis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimata fuiſſent.

Dies publ. 5. Nouemb. 1631.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris, die quinta Nouembris MDCXXXI. Pontificatus noſtri Anno nono M. A. Maraldus.

Die, & Anno ſupradicto affixæ, & publicatæ fuerunt ſupradictæ litteræ ad valuas Curiæ, & Cameræ Apoſtolicæ, ac in Acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Scalmanum S.D.N. Papæ Curſ.

CONFIRMATIO DECRETORUM

Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum,

Super Celebratione Miſſarum, etiam cum declarationibus, & innouatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fœl. rec. Vrbani Papæ VIII. deſuper aliàs factorum.

Legen. ſingulis annis 6. quoque Menſe ideſt Feria 2. poſt primam Dominicam Aduentus, & Feria 6. poſt octauam Corporis Chriſti, vel decem diebus ſequen. vt ex ſpeciali Decreto Sac. Congreg. Epiſcoporum, & Regularium. Dat. die 12. Martij 1638.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum prodierunt Decreta tenoris infraſcripti, videlicèt.

O Alias

Alias ſuper celebratione Miſſarum, ac prohibitione illas moderandi, ſeù reducendi abſque Sedis Apóſtolicæ licentia, necnon ſuper earundem oneribus perpetuis ſuſcipiendis, & Religioſorum numero vltra redditus, & conſuetas eleemoſynas locorum Regularium non habendo emanarunt ab hac Sacra Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum auctoritate per fœl.rec.Vrbanum Papam VIII. illi ſpecialiter attributa, quamplura Decreta tenoris ſequentis.

Cum ſæpè contingat in quibuſdam Eccleſiijs tam magnum Miſſarum celebrandarum numerum, ex varijs Defunctorum relictis, aut piorum eleemoſynis impoſitum eſſe, vt illis pro ſingulis diebus præſcriptis nequeat ſatisfieri; & tamen noua onera Miſſarum in dies ſuſcipiantur; indeque fiat, vt depereant piæ Teſtantium voluntates, obſtricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ ſuffragijs priuentur, Eccleſijs debitus ſubtrahatur cultus, ac Chriſtifideles graui ſcandalo affecti, plerumque à ſimilibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cœtera fomentum præbeat, aut

quod

quod ij, qui Miſſas ſupra vires celebrandas ſuſcipiunt, ſperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Eccleſijs ſorte pecuniarum abſumptâ, plerumque nuda remaneant onera Miſſarum, abſque vllo emolumento, aut quòd eleemoſyna pro illis celebrandis ſit adeò tenuis, vt non facilè inueniantur, qui velint huic ſe muneri ſubijcere, & redditus Eccleſiæ, aut Monaſterij adeò exigui, vt Sacerdos pro neceſſaria ſua ſubſtentatione nouis ſe oneribus obſtringere compellatur. Sacra Congregatiò Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum animaduertens, facturam ſe rem Deo gratiſſimam, charitatique, ac iuſtitiæ maximè conſentaneam, ſi prò viribus ſatagat, hunc teterrimum abuſum è Chriſtiana Republica conuellere, atque eradicare. Sanctiſſimi D. N. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. auctoritate ſibi ſpecialiter attributa, infraſcripta Decreta edidit.

Ac primò diſtrictè prohibet, atque interdicit, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera vlla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium

impoſita, aut in limine fundationis, ſed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apoſtolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perſpecta, id ſtatuet, quod magis in Domino expedire, arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiuſmodi, ſi quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deindè vbi pro pluribus Miſſis, etiam eiuſdem qualitatis celebrandis; ſtipendia, quantumcumque incongrua, & exigua ſiuè ab vna, ſiuè à pluribus perſonis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Monaſterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Pijs quibuſcumque, tàm Secularibus, quàm Regularibus; Sacra Congregatio ſub obteſtatione Diuini Iudicij mandat, ac præcipit, vt abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint, itaut alioquin ij, ad quos pertinet, ſuæ obligationi non ſatisfaciant; quinimmò grauiter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obſeruetur exactiùs, Sacra Congregatio eadem auctoritate reuocat Priuilegia, & indulta omnia quibuſuis perſonis, Eccleſijs, ac Locis Pijs, tàm Sœcularibus, quàm Regularibus cuiuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, quamcumque ob cauſam conceſſa, quibus indulgeretur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquiquibus Collectis, ſeu Orationibus plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Ac ſimiliter omne dàmnabile lucrum ab Eccleſia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Prætereà, ne in Eccleſijs, in quibus onera Miſſarum in perpetuum impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, vt par eſt, adimplendis eo tepidiores, ac ſegniores reddantur, quod onera huiuſmodi cum nulla, aut parua ſint vtilitate coniuncta; ſtatuit, atque decernit, vt pecunia, ac bona Mobilia Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus,

Congregationibus, Monaſterijs, Conuentibus, ac Locis omnibus, tàm Sœcularibus, quàm Regularibus, atque illorum perſonis in futurum ſimpliciter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum celebrandarum ab ijs, ad quos pertinet, ſub pœna interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda à die realis acquiſitionis, ſtatim deponi debeant penès Ædem Sacram, vel perſonam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, ſeu illorum pretium quamprimùm inueſtiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expreſſa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac ſi eadem bona immobilia auctoritate Apoſtolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium, ſub eadem pœna, vt ſupra, deponi, atque in alijs bonis ſtabilibus itidem fructiferis cum eiuſdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibuſuis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum Locorum, tàm Sœcularium, quàm Regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, diſtrictè prohibet,

ne

ne impoſterum onera perpetua ſuſcipiant Miſſarum celebrandarum, Sæculares quidem ſine Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij; Regulares verò ſine Generalis,vel Prouincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratis concedenda; alioquin Sæculares, qui huius prohibitionis tranſgreſſor extiterit, ab ingreſſu Eccleſiæ interdicto ſiteo ipſo: Regularis verò pœnam priuationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda vociſque actiuæ, ac paſſiuæ, abſque alia declaratione incurrat.

Eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis ità demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera ſuſcipere valeant; alioquin omnino abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant ab Eccleſijs cum inſcriptione illa: *Eleemoſyna pro Miſſis*, vel alia ſimili ſub ijſdem pœnis ipſo facto incurrendis,ne Fideles hac ratione fruſtrentur.

Epiſcopus verò, ſeu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia

pro perpetuis oneribus fuerint requiſiti, in ſingulis caſibus diligenter inquirant, de ſingulis Miſſarum celebrandarum obligationibus, cuique Eccleſiæ, Monaſterio, aut Loco Pio incumbentibus, nec antea aſſenſum huiuſmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè conſtiterit, illius Sacerdotes tam nouo oneri ſuſcipiendo, quàm antiquis iam ſuſceptis ſatisfacere poſſe, præcipuamque rationem habeant, vt redditus, qui Eccleſijs, & Locis pijs reliquuntur, omnino reſpondeant oneribus adiunctis ſecundum morem, cuiuſque Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelligantque, ſi in re tanti momenti, deſides, aut negligentes fuerint, in nouiſſimo die ſe huius prætermiſſi muneris rationem eſſe reddituros.

Poſtremo Illuſtriſſimi Patres non ſine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem diſciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent, in oneribus Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemoſynæ cuiuſque Monaſterij; inhærentes Summorum Pontificum, ac

Sacri

Sacri Tridentini Concilij Decretis, hac de re editis, Sanctiſſimi Domini Noſtri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & ſingulis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcumque alijs Superioribus Monaſteriorum, Conuentuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia poſſidentium, vel non poſſidentium, cuiuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti exiſtentium intra fines Italiæ, & Inſularum adiacentium, vt ſinguli, ad quos pertinet in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus ſui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vſu peritioribus, bona immobilia, cenſus, redditus, & prouentus omnes, conſuetas item eleemoſynas, & obuentiones tam communes Monaſteriorum, Conuentuum, & Domorum eiuſdem Prouinciæ, quàm etiam ſingularibus perſonis Religioſis aſſignatas, ſeu permiſſas in communem vſum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium, habita ratione, diligenter, & maturè recognoſcant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præſtationes,

nes,

nes, grandines, ſterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera conſueuerunt abſorbére.

Eaque omnia ſcripto fideliter exarata, idem Superior, cuius intereſt, in proximo Capitulo, ſeu Congregatione generali, vel Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipſomet Capitulo, ſeu Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiuſmodi redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus vniuerſis, & oneribus, vt ſupra detractis ſedulò examinent, quot Religioſi homines, connumeratis etiam laicis, alijſque neceſſarijs ſeruientibus in vnoquoque Monaſterio, Conuentu, & Domo regulari iuxtà regionis, & proprij inſtituti morem, victum, & veſtitum, & medicinalia in communi habentes, competentèr valeant ſuſtentari. Tum eorumdem bonorum, reddituum, eleemoſynarum, & onerum præciſam notam ipſimet Capitulo, ſeu Congregationi exhibeant, vt in illo diligentèr omnibus diſcuſſis, cuiuſque Familiæ Monaſterij, Conuentus, ac Domus Regularis in ſingula quaque Prouincia certus earum tantùm perſonarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus, vt ſuperiùs ſufficienter ali poſſint.

Ne

Ne verò Supetiores, qui id præſtare debent, ſeriùs, aut remiſſiùs, quàm par eſt, ſuo muneri ſatisfaciant; mandat S. Congregatio, vt infra annum, poſt proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter geſta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipſam Congregationem Concilij ſinguli mittant.

Numerumque Familiæ, ſingulorumque Conuentuum, Monaſteriorum, & Domorum huiuſmodi Regularium, Capituli, ſeu Congregationis generalis, vel prouincialis ſententia, & authoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales, & Prouinciales omnes, quàm Locales perpetuò ſeruare omninò teneantur, nec poſſint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum abſque Sacræ ipſius Congregationis licentia, Superiores autem huiuſmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præſtiterint, vel numerum, vt ſupra præſcriptum, quouis modo augere præſumpſerint, priuationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vociſque actiuæ, ac paſſiuæ, & ad omnia ſuæ Religionis Officia, & gradus inhabili-

bilitatis perpetuam pœnam eo ipſo incurrere,atque alijs etiam grauioribus à Sede Apoſtolica infligendis pœnis Sacra Congregatio ſubiacére voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monaſterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium nullibi recipiatur, niſi præter alia ad id requiſita in ſingulis huiuſmodi locis duodecim ſaltem Fratres, aut Monaci, ſeu Religioſi degere, & ex redditibus, & ex conſuetis eleemoſynis detractis omnibus, vt ſupra detrahendis, competenter ſuſtentari valeant ad præſcriptum decreti fel. rec. Gregorij XV. hac de re editi; Aliòquin Monaſteria, & loca huiuſmodi poſthac recipienda, in quibus duodecim Religioſi, vt ſupra ſubſtentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitauerint Ordinarij loci viſitationi, correctioni, atque omnimodæ Iuriſdictioni ſubiecta eſſe intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquam tempore hæc in obliuionem, ſeu deſuetudinem abeant, Superiores locales cuiuſque Monaſterij, Conuentus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur, ſub pœna priuationis Officij,

ficij, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, vt in perpetuum, ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Aduentus, & feria ſexta poſt Octauam Corporis Chriſti, præſentes ordinationes in publica Menſa perlegantur.

Omnibus tam Eccleſiaſticis perſonis cuiuſcumque ſint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laicis quocumque honore, & poteſtate præditis, præſentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdicta.

Non obſtantibus, quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in præſentibus decretis contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum Societatum, ac cuiuslibet alterius Inſtituti, etiam neceſſariò, & indiuiduo exprimendi Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm Sæcularium, quàm Regularium Locorum, necnon illorum, etiam

iura-

iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Priuilegijs quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis haben., quibus quoad ea, quæ præſentibus aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, Sacra

Con-

Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate ſpecialiter, & expreſsè derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Et ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, voluit eadem Sacra Congregatio, vt præſentes ordinationes in Valuis Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, vt moris eſt, affixæ omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Vtque earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ die 21. Iunij 1625.

Coſmus Card. de Torres.

Proſper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Excitatis autem ſuper præmiſſorum decretorum intelligentia, ſeu interpretatione infraſcriptis dubijs, prodierunt à memorata Con-

Congregatione ſimili auctoritate illi à præfato Vrbano Papa Octauo ſpecialiter attributa reſponſiones, ſeu declarationes inferiùs apponendæ.

Super primo Sac. Congregationis decreto, de celebratione Miſſarum, quo prohibetur, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera vlla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita; aut in limine fundationis.

Quæritur, quid ſi legatum ſit ita tenue, vt non ſit, qui velit onus illi iniunctum ſubire, etſi recurrendum ſit ad Sedem Apoſtolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum inſumendum ſit pro expenſis ad id neceſſarijs?

Et quid, ſi permittatur Epiſcopo in fundatione, vt poſſit huiuſmodi onera moderari?

Secundò, ſuper ſecundo eiuſdem Congregationis decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Miſſæ, quot ad rationem tributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præſcriptæ fuerint) intelligenda ſint de præſcriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Ter-

Tertiò, An cum Ordinarius præſcripſerit eleemoſynam congruam iuxta qualitatem loci, perſonarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes ſtipendium minus congruo, teneantur Miſſas illis ab Offerente præſcriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij, ſeu Cappellæ, legati, aut ſalarij, poſſint etiam manualem eleemoſynam, pro miſſis votiuis, aut Defunctorum recipere, & vnico Miſſæ Sacrificio vtrique oneri ſatisfacere?

Quintò, poſito, quod Teſtator relinquat, vt celebrentur pro eius Anima centum Miſſæ, abſque vlla præſcriptione eleemoſynæ.

Quæritur, an liberum ſit hæredibus, eleemoſynam ſibi benè viſam præſcribere, an verò eadem eleemoſyna præſcribenda ſit ab Ordinario?

Sextò, ſuper tertio Congregationis decreto; in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu Orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum ſuſcipiendis) intelligenda ſint de oneribus ſuſcipiendis poſt Priuilegium?

Septimò, ſuper quarto eiuſdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui ſuſcepit Miſſam celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum ſit Adminiſtratoribus Eccleſiarum, vt retineant aliquam eleemoſynarum portionem, pro expenſis manutenrionis Eccleſiæ, Altarium, inſeruientium, paramentorum, luminum, Vini, Hoſtiæ, & ſimilium?

Octauò, an hoc decretum habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, ideſt, an Rector beneficij, qui poteſt per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare ſtipendium, ad rationem reddituum Beneficij?

Decimò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemoſyna, maior ſolita, pro celebratione Miſſæ, debeant dare eamdem integram eleemoſynam ijs, quibus Miſſas celebrandas committunt; An verò ſatis ſit, vt

dent

dent celebrantibus eleemoſynam conſuetam?

Vndecimo, ſuper quinto eiuſdem Congregationis decreto, quo inter cætera ſtatuitur in hæc verba (eleemoſynas vero manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis) ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant &c.

Quæritur, an hoc decretum prohibeat abſolutè, quo minùs accipiant nouas eleemoſynas ij, qui acceptis non ſatisfecerunt, & quid, ſi congruo tempore poſſint omnibus ſatisfacere?

Duodecimo, quid, ſi offerens eleemoſynas, audito impedimento conſentiat, vt Sacerdos Miſſam celebret, cum primum poterit?

Decimotertio; an pœnas interdicti, & aliæ appoſitæ in eodem decreto afficiant tàm eos, qui accipiunt eleemoſynas contra formam ibi præſcriptam, quàm eos, qui non auferunt capſulas ab Eccleſiis, vt ibidem præcipitur?

Decimoquarto, an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capſulæ, quæ apponi ſolent in Eccleſijs, in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*Caſſe de Morti*?)

Decimoquinto, an Adminiſtratores Eccleſiæ, magnæ deuotionis, & concurſus, poſſint eleemoſynas prò Miſſis celebrandis accipere, ſi ijſdem Miſſis, nonniſi poſt longum tempus ſatisfacere valeant, ne aliàs cultus Eccleſiæ, & deuotio, an concurſus Fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimoſexto, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa ſolis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, & Piorum Locorum, tàm Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expreſſa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamèn compræhendi videntur ſub clauſula generali, (*& alijs ad quos pertinet*) ſupplicatur prò opportuna declaratione?

Decimoſeptimo, ſuper ſeptimo eiuſdem Sacræ Congregationis Decreto, quo cauetur, vt in ſingulis Monaſterijs Religioſorum

præ-

præfigatur numerus, qui ex conſuetis redditibus, aut eleemoſynis commodè poſſit ſuſtentari.

Quæritur, an vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim ſimilis Decreti Sanctæ memoriæ Pauli V. abſque tamen computatione redditùum, cuiuſque Religioſi, ſit denuò facienda, nec ne?

Decimo octauo, an Nouitij, ad habitum regularem admiſſi, poſſint admitti ad Profeſſionem in Monaſterijs, in quibus habita, vt ſupra, præfixione numeri, commodè ali non poſſunt?

Decimo nono, ſuper vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, niſi præter alia ad id requiſita, duodecim ſaltem fratres in eis degere, & competentèr ſuſtentari valeant, ita vt alioquin ſubſint iuriſdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Miſſarum, comprehendat eas Religiones, quæ non conſueuerunt onera Miſſarum recipere, vt ſunt Religiones Cappucinorum, ac Societatis Ieſu?

Vltimo, an idem Decretum, vbi diſponit,

vt nullibi recipiantur Monaſteria, niſi &c. habeat locum in Italia, dumtaxat, ad quam eſt reſtrictum Decretum proximè antecedens, an verò extrà Italiam.

Declarationes, ſeù Reſponſiones ad ſupradicta Dubia.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate ſibi à Sanctiſſimo Domino Noſtro attributa, ad ſingula Dubia ſuperiùs propoſita, ad hunc modum reſpondit, videlicèt:

Ad primum, etſi legatum ſit adeò tenue, nihilominùs prò reductione Oneris, vt ſupra impoſiti, ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apoſtolicam eſſe adeundam, quæ abſque vlla impenſa id ſtatuet, quod magis in Domino è re eſſe iudicauerit: Verumtamèn, ſi in ipſa Beneficij erectione expreſsè cautum fuerit, vt liceat Epiſcopo iniunctum onùs reducere, ac moderari legem hanc fundationis, quàm Decreta hac de re edita non ſuſtulerunt, eſſe validam, & obſeruandam.

Ad ſecundum, eſſe intelligenda de præſcriptione facta ab eo, qui eleemoſynam tribuit,

non

non autèm ab Ordinario : Quòd ſi tribuens eleemoſynam numerum Miſſarum celebrandarum non præſcripſerit, tùnc tot Miſſas celebrari debere, quot præſcripſerit Ordinarius ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij, ſeù Cappellæ, Legati, aùt Salarij, ſi eleemoſynas prò alijs etiam Miſſis celebrandis ſuſceperint, non poſſe eadem Miſſa vtrique obligationi ſatisfacere.

Ad quintum, cenſuit, vbi nullam certam eleemoſynam Teſtator reliquit, eſſe ab Epiſcopo præſcribendam eleemoſynam congruam, quæ reſpondeat Oneribus Miſſarum celebrandarum, ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad ſextum, ita eſſe intelligenda.

Ad ſeptimum, reſpondit, permittendum non eſſe, vt Eccleſiæ, ac Loca Pia, ſeù illorum Adminiſtratores, ex eleemoſynis Miſſarum celebrandarum vllam, vt cumque minimam portionem retineant ratione expenſarum, quas ſubeunt in Miſſarum celebratio-

tione, niſi cum Eccleſiæ, & Loca Pia alios non habent redditus, quos in vſum earumdem expenſarum erogare licitè poſſint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenùs debere excedere valorem expenſarum, quæ prò ipſomet tantùm Miſſæ Sacrificio neceſſariò ſunt ſubeundæ, & nihilominùs cò etiam caſu curandum eſſe, vt ex pecunijs, quæ ſuperſunt, expenſis, vt ſupra deductis, abſolutæ tot Miſſæ celebrentur, quot præſcriptæ fuerint ab Offerentibus eleemoſynas.

Ad Octauum, non habere locum. Sed ſatis eſſe, vt Rector Beneficij, qui poteſt Miſſam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemoſynam congruam, ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ, niſi in fundatione ipſius Beneficij aliud cautum fuerit.

Ad decimum, debere abſolutè integram eleemoſynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem ſibi retinere poſſe.

Ad vndecimum, reſpondit, non prohibere abſolutè; Ac propterea, etſi oneribus iam ſuſceptis non ſatisfecerint, poſſe tamèn noua

etiam

etiam onera ſuſcipere Miſſarum celebrandarum, dummodò infrà modicum tempus poſſint omnibus ſatisfacere.

Ad duodecimum, quamuis Onera ſuſcepta infrà modicum tempus adimpleri nequeant, ſi tamen tribuens eleemoſynarum pro aliarum Miſſarum celebratione id ſciat, & conſentiat, vt illæ tunc demum celebrentur, cùm ſuſceptis oneribus ſatisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quò minùs eo caſu eleemoſyna accipiatur pro ijſdem Miſſis iuxtà Benefactoris conſenſum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, niſi in ſuſcepturis onera perpetua Miſſarum celebrandarum ſine licentia Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimum quartum, comprehendi.

Ad Decimum quintum. Non poſſe, niſi de conſenſu eorum, qui eleemoſynas tribuunt, vt ſuprà in reſponſione ad Duodecimum.

Ad Decimum ſextum, comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad Decimum ſeptimum, numeri præfixionem

nem eſſe iterum faciendam,ſeruata forma vltimi Decreti hac de re editi.

Ad Decimum octauum, eſſe admittendos ad profeſſionem, ſi aliàs habiles exiſtant, ac deindè in aliquo aliò Monaſterio eiuſdem Religionis eſſe collocandos, vbi commodè ali poſſint.

Ad Decimum nonum, cenſuit comprehendere.

Ad vltimum, habere locum extra Italiam.

Coſmus Card. de Torres.

Proſper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Cùm autem ſuper præmiſſis diuerſi irrepſerint abuſus, illorumque occaſione, quamplures querelæ, & recurſus ad Apoſtolicam Sedem peruenerint; Cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum huiuſmodi deteſtabiles abuſus è Chriſtiana Republica pro viribus euellere; ac opportunè prouidere, vt ſublatis fraudibus, ac emendata negligentia piæ Diſponentium, ſeù Benefactorum voluntati fides illibata ſeruetur, Defunctorum animabus integra,

gra, & prompta præſtentur ſuffragia, itidemque Deo maior gloria, & Eccleſijs præſtantior cultus reddatur, præuia auctoritate per SS. D. N. Innocentium Diuina Prouidentia Papam XII. ei ſpecialitèr attributa infraſcripta Decreta, priùs in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & poſteà in generali huiuſmodi Cardinalium Congregatione maturè, & accuratè diſcuſſa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinſerta Decreta cùm præmiſſis illorum declarationibus, pleniſſimè, & ampliſſimè approbat, confirmat, & innouat, omniaque, & ſingula ibidem contenta, & expreſſa iterum omni meliori modo decernit, ſtatuit, ac ab omnibus, & ſingulis etiam ſpeciali, & indiuidua nota, ſeù expreſſione dignis penitùs obſeruari, & omnimodæ executioni demandari decernit, ſancit, & præcipit.

Inſuper, vt in re tanti momenti conſultiùs, ac maiori, vt par eſt, circumſpectione procedatur; Si qui forſan fuerint, vel ſint, qui ſuis prauis, & erroneis intentionibus, ſeù opinionibus blandiri volentes Miſſarum ce-

le-

lebrationem omittunt ſub malitioſa, vel irrationabili ſpe earumdem condonationem, vel reductionem à Sede Apoſtolica,vel compoſitionem à Reuerenda Fabrica Sancti Petri de Vrbe obtinendi; Congregatio præfata tum eoſdem, tum quoſcumque alios, qui poſthac in adeò deteſtabiles abuſus auſi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos eſſe voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, non niſi ex rationabili cauſa, ſeù æqua commiſeratione; compoſitiones vero à dicta Fabrica vtente ſuis facultatibus, & priuilegijs, nonniſi ex cauſa pariter rationabili, & cùm clauſulis opportunis, & præſertìm cùm illa: *Dummodò malitiosè non omiſerint animo habendi compoſitionem, aliàs gratia nullo modo ſuffragetur*; admitti conſueuiſſe, & ſolere, quapropter, vt locus omnis impoſterum hiſce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, ſeu ſpes, ac eleemoſynarum, ſiuè in toto, ſiuè in parte verſiones in alium, quàm præfatarum Miſſarum vſum, ſeu ſatisfactionem, & quaſcumque alias directas,vel indirectas, immediatas, vel mediatas contrauentiones,ſeu circumuentiones

nes declarat prorsùs irrationabiles, iniuſtas, ac illicitas, illaſque omninò reprobat, damnat, & interdicit.

Cumque huiuſmodi abſurda ex eo plerumque proueniant, quod onera Miſſarum ſupra vires ſuſcipiantur, caueant omnes, & ſinguli Rectores, Superiores, & Miniſtri quarumcumque tùm Secularium, tùm Regularium Eccleſiarum, ſeù illarum Capitula, ne onera, ſeù Miſſas tùm perpetuas, tùm temporales, tùm etiam manuales, quarum ſatiſfactioni impares fuerint, quoquomodo ſuſcipiant, vtque id ipſum quoad fieri poterit, pateat, teneantur ijdem conficere, ſemperque in loco magis patenti, & obuio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium literis perſpicuis, & intelligibilibus deſciptorum, quorum implemento, ſi moralitèr, & intra præſcriptum, ſeù breue tempus ſatisfacere non poſſe, ſeù illa dumtaxat, & non vlteriora adimplere poſſe crediderint, ſeù credere debuerint, alias Miſſas, ſiuè perpetuas, ſiuè temporales, ſiuè manuales per ſe, vel per interpoſitas perſonas quoquomodo recipere, ſeù acceptare omninò deſiſtant, ſeù abſtineant, & vlteriùs tali caſu in eadem Ta-

bella

bella ſimilitèr exprimant ſeſe,propterea alijs Miſſis acceptandis, & celebrandis impares eſſe.

Ijdemque teneantur paritèr in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero ſingula onera perpetua, & temporalia, in altero autem Miſſas manuales, & tàm illorum, quàm illarum adimplementum, & eleemoſynas diſtinctè, & diligentèr annotare, & annotandas, ſeù annotanda curare, ſingulisque annis de ſupradictis adimplementis, eleemoſynis, & oneribus paritèr exactam rationem ſuis Superioribus reddere, ac omnes, & ſingulas rationes huiuſmodi in præfatis reſpectiuè libris ſimili diſtinctione, & diligentia, tam præfati, à quibus rationes debent reddi, quàm Superiores, quibus reddendæ erunt, deſcribere, ſeù annotare, ſiuè deſcribendas, vel annotandas reſpectiuè curare.

Quibus ſemper ſaluis, debeant vlteriùs Regulares prædicti, omnes, & quaſcumque eleemoſynas tùm manualium, tùm perpetuarum, & temporalium Miſſarum reponere in capſa particulari ſub duabus clauibus, quarum vna penès Superiorem localem, altera

verò

verò penès alium à Capitulo Conuentuali deputandum retineatur, ac de ijſdem eleemoſynis, & celebratione Miſſarum coram Patribus Diſcretis, ſeu Conſiliarijs, vel alio ſimili modo nuncupatis ſingulis menſibus diſtrictam rationem exigere, & reſpectiuè reddere.

Quod ſi prædicti, ad quos cura Tabellæ, Capſæ, & librorum præfatorum reſpectiuè pertinet, ſeù pertinere debet, ſuam operam præmiſſis, vt præfertur, minimè nauauerit, & Superiores, tùm Secularium, tùm Regularium Eccleſiarum rationem prædictam non exegerint, ſeu non inuigilauerint, quod præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt ſuo muneri, vt præfertur, ſatisfaciant, in ſingulis reſpectiuè caſibus Seculares pœnam ſuſpenſionis incurrant; Regulares verò voce actiua, & paſſiua, ac gradibus, & officijs, quæ obtinent ipſo facto, & abſque alia declaratione priuati ſint, & intelligantur, necnon ad huiuſmodi gradus, & officia obtinenda ſimilitèr inhabilitentur, & inhabilitati ſint, & intelligantur.

Porrò, nè vllo vnquam tempore omnia, & ſingula decreta prædicta in obliuionem, ſeù

de-

deſuetudinem abeant. Rectores, Superiores, ſeu Capitula Eccleſiarum Secularium illa retineant publicè expoſita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cuiuſcumque Monaſterij, Conuentus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur ſub pœna priuationis officiorum, quæ obtinent, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, vt in perpetuum ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Aduentus, & feria ſexta poſt Octauam Corporis Chriſti omnes, & ſingulæ præmiſſæ tùm inſertę, ſeù confirmatæ, tùm in pręſens factæ Ordinationes vnà cùm dictis declarationibus in publica Menſa perlegantur.

Meminerint igitur, & ſatagant Ordinarij, vt à perſonis, & in Eccleſijs quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilij Tridentini ſibi ſubiectis, Miſſæ eà, qua par eſt, fide, & diligentia celebrentur, & cuncta, & ſingula decreta huiuſmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum iuſtitiam recurrentibus, ſeù inſtantibus reddentes, ſed ex officio tùm in Viſitationibus, tùm in alijs actibus, & modis, quos expedire, & conuenire totiès, quotiès iudicauerint, inquirentes, ne ali-

quid

quid committatur, peruertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & ſingulis decretis aduerſetur.

Caueant etiam reſpectiuè omnes Regulares tùm Subditi, tùm Superiores quicumque nedum locales, ſed etiam Prouinciales, & Generales, ne Miſſarum celebratio, & omnium Decretorum præmiſſorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præiudicio illarum, quibus Miſſæ ſunt applicandæ, & cum magno Chriſti fidelium ſcandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, ſeu peruertantur, alioquin vltra propriæ conſcientiæ onerationem, pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, ac graduum, & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis, ad huiuſmodi gradus, & officia obtinenda prorſus incurrant.

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & ſingulos Contrauenientes debitis pœnis diligentèr, & promptè etiam per inquiſitionem animaduertere, & inſuper teneantur omnes, & ſinguli Superiores locales in Prouincialibus Capitulis, ſeù Congregationibus exhibere atteſtationem, ſeù

ſeù fidem ab omnibus Sacerdotibus Conuentus, Monaſterij, ſeù cuiuſcumque Domus regularis ſubſcriptam, & iuratam, quod omnibus, & ſingulis tùm perpetuis, tùm manualibus Miſſarum oneribus, ſeù obligationibus ad limites, & tenorem præſentium decretorum tempore eorum regiminis fuerit omninò, & integralitèr ſatisfactum, vel deficiente aliqua modica ſatisfactione, poſſit etiam huiuſmodi reſiduali implemento Miſſarum diſtinctè referendarum intra breue tempus moralitèr ſatisfieri, ea adiecta, & omninò adimplenda conditione, quòd antè præfatæ atteſtationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem actiuam, ſeù paſſiuam in memoratis Capitulis, ſeù Congregationibus omninò habere non valeant.

Præterea Prouinciales, Vicarij, & Viſitatores Prouinciarum, ſeù Congregationum debebunt in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante oſtendere, quod executioni præſentium decretorum ſedulò inuigilauerint, & ad eorum tenorem in omnibus, & ſingulis Conuentibus, ſeù Monaſterijs, vel Domibus Regularibus

Pro-

Prouinciæ, ſeù Congregationis de omnibus, & ſingulis oneribus, & obligationibus, ac inſimul ſatisfactionibus Miſſarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem reſpectiuè pœnarum in decretis contentarum proceſſerint, & de adimplemento circa ea, quæ in præmiſſis ad ipſos ſpectant legitimè docuerint, aliàs ad vocem actiuam, & paſſiuam in Capitulis Generalibus nullatenùs admittuntur.

Cœterùm, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hoſpitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Eccleſias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, ſeù regimini, aut adminiſtrationi, vel directioni Laicorum cuiuslibet gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ, etiam ſpeciali, & indiuiduali nota dignorum dumtaxàt, vel quorumcumque Eccleſiaſticorum, & Laicorum huiuſmodi mixtim commendata, annexa, ſeù quomodocumque commiſſa, vel attributa ſunt, onus, ſeù cura celebrationis Miſſarum, ſiue manualium, ſiue ad tempus, vel in perpe-

tuum pertinet; Hinc ſaluis ſemper ijs, quæ in præinſertis decretis continentur omnes, & quicumque huiuſmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hoſpitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Eccleſiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, ſeù Adminiſtratores, vel Directores, & alij huiuſmodi Officiales, necnon ij, ad quos Curæ Tabellæ, & librorum in præmiſſis ſpectat, Tabellam libros, & hæc decreta reſpectiuè iuxtà modos ſuperiùs expreſſos, ſimilitèr retinere, necnon de oneribus, ac celebrationibus, & eleemoſynis dictarum Miſſarum ſingulis annis rationem exigere, & reſpectiuè ijs, ad quos pertinet, reddere ſub pœnis arbitrio, & in ſubſidium excommunicationis, teneantur.

Poſtremò omnibus, & quibuſcumque tàm Eccleſiaſticis perſonis cuiuſcumque Ordinis, Status, Gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditionis, & dignitatis exiſtant; quàm Laicis quocumque honore, ac poteſtate præditis omnia, & ſingula præmiſſa decreta interpretandi, necnon Eccleſiaſticis prædictis pœnas in huiuſmodi decretis rela-

xan-

xandi, ſub quoquo modo circà præmiſſa diſpenſandi, omnis, & quęcumque facultas ſit penitùs interdicta.

Non obſtantibus quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in huiuſmodi decretis contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcumque Perſonarum, atque Ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Inſtituti, etiam neceſſariò, & in indiuiduo exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm Secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam Iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque indultis, & Literis Apoſtolicis etiam mari magno, ſeù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irri-

tantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quo ad ea, quæ præſentibus aduerſantur illis aliàs in ſuo robore permanſuris, S. Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate ſpecialitèr, & expreſsè derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque; Dat. Romæ die 23. Nouembris 1697.

Ioſeph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius Sac. Cong. Sec.

Quo-

Quocirca, cum dilectus filius noſter Ioſeph Tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ S.R.E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata Decreta nobis retulerit, Nos conſiderantes eadem omnia, & ſingula Decreta, ea qua decet maturitate digeſta, & examinata, ac in vim Apoſtolicæ auctoritatis, eidem Congregationi ſpecialiter, vt præfertur, attributæ, peracta, perutilia fore cenſentes, illaque propterea perpetuò, & inuiolabiliter obſeruari, necnon Conſtitutionis noſtræ munimine roborare, volentes. Motu proprio, non ad cuiuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præinſerta Decreta, omniaque, & ſingula in eis contenta tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & efficaciam adijcimus, quinimò motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, omnia, & ſingula in ſupradictis Decretis contenta, de nouo ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuſcumque

etiam ſpeciali, & indiuidua nota dignis omnino exactè,& perpetuò ſeruari volumus,ſancimus,& mandamus.

Decernentes,præſentes literas,cum omnibus,& ſingulis inibi contentis ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere,& fore,ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri,& obtinere debere,& ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè, & inuiolabiliter obſeruari,ſicque, & non aliter per quoſcumque Iudices Ordinarios,& Delegatos, quauis auctoritate, præeminentia,aut poteſtate fungentes,& functuros, etiam Cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiri debere; Ac irritum,& inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quauis authoritatè ſcienter, vel ignoranter contigerit,attentari.

Non obſtantibus omnibus,& ſingulis,quæ præfata Congregatio, auctoritate per eiuſdem recordationis Vrbanum Papam VIII.,

& re-

& reſpectiuè per Nos illi ſpecialiter attributa, decreuit non obſtare, quæ pariter, & iterum Nos tenore præſentium non obſtare decernimus,&mandamus,quibus omnibus quo. ad ea, quæ præſentibus aduerſantur, illis, aliàs in ſuo robore permanſuris,etiam harum ſerie pleniſſimè, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cœteriſque contrarijs quibuſcumque.

Volumus autèm, vt præſentes literæ in Valuis Eccleſiæ Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citorio,ac in Acie Campi Floræ de Vrbe, vt moris eſt, publicentur, & affigantur, ſicque publicatæ, & affixæ, omnes,& ſingulos, quos illæ concernunt perinde arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique eorum perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Pariterque, vt earumdem præſentium tranſumptis impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſę.

Nulli

Nulli ergò omnino hominum liceat, paginam hanc noſtrarum Confirmationis, Approbationis, Statuti, Decretorum, Ordinationis, Voluntatis, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo ſeptimo, Decimo Kalendas Ianuarij, Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

B. Card. Prodat. I.F. Card. Albanus.

Viſa de Curia I. Ciampinus.

I. Catallus.

Regiſtrata in Secretaria Breuium.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri IESU Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo octauo, Indictione ſexta, die verò tertia Ianuarij, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri D. Innocentij Di-

vina

vina prouidentia Papæ XII. Anno ſeptimo, ſupradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Eccleſiæ S. Ioannis Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ Apoſtolicæ, in Acie Campi Floræ, & in alijs locis ſolitis, & conſuetis Vrbis, per me Ioannem Baptiſtam de Cappellis eiuſdem Sanctiſſimi D. Noſtri Papæ Curſ.

Franciſcus Antonius Simoncellus Mag. Curſ.

DECRETA.

Sacræ Congregationis Concilij.

De Regularibus Apoſtatis, & Eiectis.

Legen. bis in Anno cum alijs Decretis ſequentibus, latis à Sancta memoria Edita Anno 1624.

viæ Clemente VIII. pro Reformatione Regularium, ac inſtitutione, receptione, & educatione Nouitiorum.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium eiectorum, & fugitiuorum ſtatui conſulere, illorumque ſcandala ſummouere, & ſuccreſcentem numerum frangere operæ pretium exiſtimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentiſſimè propenſa, communicato etiam conſilio cum Sanctiſſimo Domino Noſtro Vrbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suę facultate, infraſcripta decreta edidit.

Ac primò, vt infecta ſemina, è quibus praui eiuſmodi fructus potiſſimum prodeunt, deinceps nè ſerantur in Vinea Domini, cenſuit, eſſe innouandas, & Sanctiſſimi authoritate innouat Conſtitutiones, & Decreta generalia San. mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem,

nem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem, atque inſtitutionem ſpectantia, diſtrictèque pręcipit Generalibus, atque alijs omnibus Ordinum Superioribus, vt illa exactè obſeruent, atque, vt obſeruentur, efficiant, ſub pœnis Statutis in ijſdem Conſtitutionibus. A quibus tamen excipiendum cenſuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, ſeù Monaſterijs ad Nouitios recipiendos hactenùs deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis Nouitij ad habitum vllatenùs recipi poſſint, niſi priùs à Congregatione Reformationis Apoſtolicę, vel à proprijs locorum Ordinarijs expreſsè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem Decreti obſeruatione Sacra Congregatio iuſtis de cauſis cenſuit, Regulares eſſe abſoluendos, proùt, authoritate Sanctiſſimi Domini Noſtri, abſoluit, atque exemit.

Deinde, vt apoſtatandi opportunitas Regularibus pręripiatur, ſtatuit, vt de cœtero nullus permittatur ad arctiorem Religionem tranſire, niſi prius Superiori legitimè conſtiterit, eam Religionem paratam eſſe illum recipere, qui licentiam petit, tumque regularis,

recta ſe transferat ad arctiorem. Quod vt re- ipſa adimpleatur, idem Superior omni ſtudio, ac diligentia inuigilet.

Rurſus ſtatuit, vt fugitiui, & Apoſtatæ, ſiuè habitum regularem deferant, ſiue non, poſſint, ac debeant ab Epiſcopo loci, vbi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus conſignari, ſecundum regularia Inſtituta puniendi, vtque ipſi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, vt apprehendantur, ſalua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa Decreto Concilij *cap. 3. ſeſſ. 6.*; Quod ſi Apoſtatæ huiuſmodi citrà montes infra quatuor; vltra montes verò infra octo menſes à præſentis Decreti publicatione inchoando, ſua ſpontè ad ſuam quiſque Religionem redierit, tùm pœnarum omnium ipſis propter Apoſtaſiam inflictarum, aut infligendarum remiſſionem, atque impunitatem aſſequantur. Ita tamen, vt debeant à Superiore abſolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri: Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab huiuſmodi pœnis abſoluere, & paterna charitate complecti.

Ad

Ad hæc, vt in poſterum è Religionibus nullus legitimè profeſſus eijci poſſit, niſi ſit verè incorrigibilis; Verè autem incorrigibilis minimè cenſeatur, niſi non ſolùm concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis diſpoſitione requiruntur, ſublatis hac in parte Statutis, & Conſtitutionibus cuiuſque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apoſtolica approbatis, & confirmatis; Verùm etiam vnius Anni ſpatio in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus; Proindeque vnaquæque Religio priuatos habeat carceres in qualibet ſaltem Prouincia. Elapſo autem Anno ſi nihilominùs non reſipuerit, ſed animo indurato in ſua peruicacia perſeuerauerit, ne contagione peſtifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eijci tandem poſſit, ſed ab ipſomet Generali tantùm de conſilio, & aſſenſu ſex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in ſingulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus; Tumque nonniſi inſtructo ſecundum eorum ſtylum, & Conſtitutionis, Proceſſu, & plenè probatis cauſis expulſionis ad Sacrorum Canonum præſcriptum. Intereà tamen vſque ad primum Generale Capitulum, ſeù

Con-

Congregationem proximè celebrandam, ſi quempiam ex iuſtis, & neceſſarijs cauſis expellere oportebit, eiectio fieri poſſit à Generali cum conſilio, & aſſenſu ſex Patrum, vt ſupra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor Menſes à præſentis Decreti publicatione; Seruata tamen in reliquis forma ſuperiùs præſcripta. Sic verò eiecti, quandiù non redierint ad Religionem, in habitu Clericali incedant, atque Ordinarij Loci Iuriſdictioni, & obedientiæ ſubſint, proindeque Generalis illicò expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cœterùm Sacra Congregatio Religionum Superiores ſeriò admonet, ac per IESU CHRISTI viſcera obteſtatur, vt, memores paternæ charitatis, & manſuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquant, vt lucrentur animas fratrum ſuorum ferè in profundum malorum delapſas, antequam grauiſſimum, atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eò magis, quòd Subditorum ſanguinem, qui ex malo negligentium, & ſui Officij immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus Noſter IESVS Chriſtus in Supremo Dei Iudicio de-

co-

eorundem Prælatorum manibus ſit requiſiturus.

Præterea ſtatuit, vt ijdem Superiores nemini ex Religioſis expulſis literas Teſtimoniales concedant, illos ad Sedem Apoſtolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Itèm, vt eiecti extra Religionem degentes ſint perpetuo ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublata Ordinarijs locorum facultate dictam ſuſpenſionem relaxandi, aut moderandi.

Ac poſtremò eſſe innouandam, & ſuæ Beatitudinis authoritate innouat Conſtitutionem felic.record. Gregorij Noni relatam in *cap.fin.de regul.*, ac propterea declarat, eam Conſtitutionem in ijs quoque vindicare ſibi locum, ſeruandumque eſſe, qui iuſtè, diffinitivèque, ac iuris ordine ſeruato expulſi fuerint; Dummodò tamen in expulſis huiuſmodi ſubſit ſpes euidens emendationis ex litteris ſaltem teſtimonialibus Ordinarij, cuius conſcientiam in his literis concedendis Sac. Congregatio ſeriò onerauit.

Ne qua verò difficultas in ſupraſcriptis Decretis, & Ordinationibus exequendis ſu-

boriatur, Sacra Congregatio, Sanctiſſimo Domino Noſtro annuente, atque approbante, vniuerſis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcunque alijs Superioribus quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac Locorum Regularium vbiquè locorum exiſtentium iniungit, feriòque mandat, vt illa diligenter obſeruent, atque obſeruari procurent in omnibus Cœnobijs, ac Monaſterijs, Collegijs, ac Domibus quorumcunque Monacorum, ac Regularium vbique Locorum exiſtentibus, efficiantque vt tàm Decreta ſupradicta felic. recor. Clementis VIII., quàm præſentes Ordinationes in ſingulis eiuſmodi locis bis ſaltem in anno legantur in publica Menſa.

Si quis verò ipſorum aduerſus ea, quæ ſuperiùs præſcripta ſunt, vel eorum aliquid, quoquo modo facere, vel moliri præſumpſerit, ipſo facto pœnam incurrat priuationis, omnium Officiorum, quę tunc obtinebit, vociſque actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterùm obtinendas, pœna-

naque huiuſmodi ſit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apoſtolicæ reſeruata, ijſdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, ſeù relaxandi poteſtate penitùs interdicta, & nihilominùs ſit irritum, & inane quicquid ſecus, à quoquam actum extiterit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcunque perſonarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Domorum, ac Locorum Regularium quorumcunque, necnon illorum etiam Iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, etiam in corpore iuris clauſis, aut ex cauſa, vel titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiam Mari Magno, ſeù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſto-

licæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quò ad ea, quæ ſupradictis quomodolibet aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialitèr, & expreſsè Sanctitatis ſuę authoritate derogat, cęteriſque contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ die 21. Septembris 1624.

C. Cardinalis Torres.

Loco ✠ Sigilli.

Proſper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

DE-

DECRETVM.

De Eiectis, & Eijciendis.

Auctoritate Sanctiſs. D. N. Innocentij PP. XII. Editum die prima Martij 1693.

INſtantibus Procuratoribus Generalibus Religioſorum Ordinum pro moderatione Decretorum de Apoſtatis, & Eiectis editorum à Sacra Congregatione Concilij, & à San. mem. Vrbano Papa VIII. Anno 1624. confirmatorum, vt facilior modus Incorregibiles eijciendi præſcribatur, Sacra Congregatio à Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio Papa XII. ſuper præmiſſis particulariter deputata Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Carpinei, Caſanate, Mariſcotti, de Norfolcia, de Lauræa, de Aguirre, & Colloredi, perpenſis eorumdem Procuratorum Generalium Votis, nè conſortio morbidarum pecudum cœteræ corrumpantur, & remedia hucuſque ad ſanitatem oblata malè

affectus officiant magis, quam proſint, maturo examine, zelo Regularis diſciplinæ conſeruandæ, cenſuit, ſtatuit, & auctoritate eiuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri ſibi specialiter attributa, hæc in poſterùm ſeruanda decreuit:

1. Quod firmis, ac in ſuo robore ſemper manentibus prædictis Decretis de Apoſtatis, etiam ſecundùm eam partem vbi agitur de Eiectis, & Eijciendis, tamquam Sacris Canonibus, & communiori SS. Patrum menti conformibus quoad Eiectos eadem ſeruentur, quæ in alio ſimili Decreto hac præſenti die emanato de Apoſtatis, & Fugitiuis ſtatuta ſunt, & Indulta; Quodque ad præſcriptam legem Sanctæ memoriæ Gregorij IX. in *Cap. final. de Regul.*, annuatim Fugitiui requirantur, & reſpectiuè cogantur ad Clauſtra reuerti.

2. Quod annus integer, qui in prædictis Decretis Anni 1624. præſcribitur in pœnitentia, & ieiunio ad eijciendos Incorrigibiles, ad ſex tantùm Menſes continuos in poſterùm coarctetur, & reſtringatur.

3. Quod facultas Generalibus Ordinum de conſilio, & aſſenſu ſex ex grauioribus Reli-

ligioſis in ſingulis Capitulis, & Congregationibus Generalibus ad Cauſas Eijciendorum eligendis, attributa, extendatur etiam ad quoſcumque Prouinciales, qui, electis pariter in Congregationibus Prouincialibus ſex grauibus ex propria Prouincia Religioſis à Generali confirmandis, de illorum conſilio, & aſſenſu Cauſas huiuſmodi cognoſcant, & ad effectum eijciendi Incorregibiles ſuæ Prouinciæ, & Eiectionem pronunciandi, accedente approbatione Generalis, definiant; ſalua ſemper Sanctæ Sedis, & Sac. Congregationis Concilij in caſu recurſus, & appellationis auctoritate.

4. Quod in poſterùm Proceſſus conficiantur iuxta Regulas, Conſtitutiones, Ordinationes, & ſtylum cuiuſque Ordinis, & Religionis, donec aliter fuerit à S. Congregatione prouiſum.

5. At quia nimia ſine delectu facilitas recipiendi quoſcumque Religionis ingreſſum petentes, & à Religione forſan alienos, duram ſatis tractu temporis neceſſitatem parit eoſdem è Clauſtris eijciendi, ne huiuſmodi ſemina, quæ à principio ad fructum faciendum cadunt in terram bonam, paulatim con-

taminata inordinatis moribus vſque ad incorrigibilitatem ſuccreſcant in paleas, eadem Sacra Congregatio, annuente Sanctiſſimo Domino Noſtro ſub interminatione Diuini Iudicij, necnon priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, ac Dignitatum, & Officiorum obtentorum, cum inhabilitate ad eadem in poſterùm obtinenda, quibuſcumque prædictorum Ordinum Superioribus diſtrictè præcipit, & mandat, omnia, & ſingula Decreta San. mem. Clementis VIII. regiſtrata poſt Decretum San. mem. Vrbani VIII. de Apoſtatis, & Eiectis incipien. *Regularis*, *Sanctiſſimus*, & *Nullus*, vnà cum alijs ſubſequentibus Decretis, Prouiſionibus, Ordinationibus, & reſpectiuè moderationibus, bis in Anno legi, eadem ad vnguem ſeruari, pœnas in eiſdem contentas innouari, & Capitibus Ordinum Intimari, nè huiuſmodi Decretorum tranſgreſſores, qui in lege gloriantur, per præuaricationem Legis Deum inhonorent, & nè militiæ Chriſti adſcripti tam de facili fiant deſertores, ac profugi.

Datum Romæ die 24. Iulij 1694.

G. Card. Mariſcottus Pro-Præfectus.

Loco † Sigilli.

R. Pallauicinus S. Cong. Conc. Sec.

DE-

DECRETA GENERALIA.

Fel.rec. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem, atque Inſtitutionem ſpectantia aliàs facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & Profeſſionem non admittendis, niſi in Conventibus deſignandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimùm iuxta noſtri muneris debitum laborare non deſiſtimus; Illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vſu compertum eſt, quod in omnibus Conventibus, ijs præſertim, qui maiori reformatione indigent, ſinguli ad Religionem venientes, paſſim recipiuntur. Vnde fit, vt quò magis Nos varijs Conſtitutionibus malè affectas radices amputare ſtudemus: Eò ma-

gis

gis in dies deprauata, infructuoſaque eiuſmodi nouiter profitentium germina ſuccreſcant. Cui quidem malo occurrere volentes, præſenti Decreto ſtatuimus, diſtrictèque præcipimus, omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, cæteriſque Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium quibuſcunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem ſub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, niſi in Conuentibus auctoritate noſtra propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis. Inſuper ſancimus, vt quoad eiuſmodi Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Nouitiorum, ſiue ad habitum, ſiue ad profeſſionem omninò abſtineant. Superior, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia impoſterum obtinenda, ſe nouerit incurriſſe, ac alijs etiam pœnis arbitrio noſtro ſubiaceat, Receptiones verò, & profeſ-

feſſiones quaſlibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum noſtrum admiſſi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus, & declaramus, Priuilegijs, Statutis, & conſuetudinibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Renouatio,& ampliatio eiuſdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis, niſi in Monaſterijs, & locis deſignandis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. cum iamdudum animaduerteret collapſæ Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimum, iuxtà ſui muneris debitum vigilare, ac laborare non deſiſtit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monaſterijs, & Conuentibus, ijſque præſertim, qui maiori indigent reformatione, ſinguli ad Religionem profiten-

tendam accedentes, paſſim, ac ſine defectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quò magis varijs conſtitutionibus male affectas radices euellere ſtudet, eò magis infructuoſa nouiter profitentium germina quotidie ſuccreſcant, cumque ob zelum, ac deſiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus ſuæ cuiuſque Religionis inſtitutum redigendi, diſtrictè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad ſuſcipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur uè, quouſque Monaſteria, & Conuentus aliquot deſtinarentur, in quibus poſſet commodiùs Regularis obſeruantia, ſecundum reformationem à Sanctitate Sua inſtitutam introduci: Quia tamen non obſtante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuiſſe, vel ſub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admiſſos, præter mentis ſuæ ſenſum: Idcircò huic malo proſpicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiuſmodi ſubreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò diſtrictè præcipit, ac mandat omni-

omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuſcunque, cæteriſque Superioribus, Conuentuum, Monaſteriorum, ac Domorum quocunque nomine appellentur, intra Italiam, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium [exceptis tamen Carthuſianorum, Fratrum Minorum de ſtrictiori obſeruantia, necnon Capuccinorum Sancti Franciſci, Reformatorum Sancti Dominici, Diſcalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulenſis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, & Societatis Ieſu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somaſcha, Miniſtrorum Infirmorum, reſpectiuè Ordinibus, Societatibus, ſeù Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi]. Ne ſub cuiuſuis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, niſi per litteras in forma Breuis duntaxat,

&

& non aliàs quemquam ad habitum Regularem ſuſcipiendum, nec etiam conuerſos, niſi in Conuentibus, Monaſterijs, & Domibus, auctoritate eiuſdem S. D. N. propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis, recipere, aut receptos ad profeſſiones admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamſi imperfectum habitum, aut ſine caputio gerant, poſt præſentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit ipſo facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & paſſiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia impoſterum obtinenda, eò ipſo incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis ſubiacere.

Receptiones vero, & profeſſiones quaſlibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum admiſſi fuerint, nullas, & irritas eſſe ad quemcunque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua

eos

eos Ordines comprehendere,qui Conuentus, Domos, & Monaſteria à ſe probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenùs permiſſione ſua conſtituerit.

Cęteras verò licentias, ſiue particulares, quæ in hanc diem effectum non ſunt ſortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Vrbis publicatum ita prędictorum ſingulos afficere,ac ſi cuilibet perſonalitèr fuiſſet intimatum, Priuilegijs, Statutis, & Conſtitutionibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus.

Dat. Romæ apud S.Marcum,die 20. menſis Iunij 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tàm Monachorum,quàm Mendicantium cuiuſcumque Ordinis, & Inſtituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omninò prętextu cuiuſcunque priuilegij, vel Superioritatis, etiam Generalatus, à ſeruitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quo quis in proprij offi-

officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prędicatoribus Superiores ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prędicare contigerit, diſpenſare poſſint; Idem quoque pręſtare valeant cum ęgrotis, & ſtudiorum cauſa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobędientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animaduertant ad pręſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum, alimenti etiam, ſi opus fuerit, ſubtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſcriptis diebus in ſingulis Monaſterijs, & Conuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant, eaque abſoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam ſeſe vtilitèr exerceant.

Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fidelibus obſeruentur. Pręcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiamſi Superior ſit, bona immobilia, aut pecuniam, prouentus, cenſus, eleemoſynas, ſiue ex concionibus, ſiue ex lectionibus, aut pro Miſſis, tàm in propria Eccleſia, quàm vbicunque celebrandis, alioue ipſorum iuſto

labore, & cauſa, & quocunque nomine acquiſita, etiamſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus poſſidere poſſit: ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit.

4 Neque Superioribus, quicunque illi ſint, vllo pacto liceat eiuſdem fratribus, aut eorum alicui bona ſtabilia, etiam ad vſumfructum, vel vſum, adminiſtrationem, aut commendam, etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat, vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmiſſorum aliquo deliquerit, pœnas, nedum à Concilio Tridentino præſcriptas; ſed alias quoque multo grauiores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcumque Superiorum diſpenſatio, nulla licentia quantum ad bona

immobilia, vel mobilia Fratres excuſare poſſit, quo minus culpæ, & pœnæ ab eiuſdem Concilij Decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrendæ obnoxij ſint, etiamſi Superiores aſſeuerent huiuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratum veſtitus, & ſuppellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omninò vniformis ſit Fratrum, & quorumcunque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quam profeſſi ſunt, conueniat: ita vt nihil ſuperflui admittatur; nihil etiam, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur.

9 Quęcunque Fratrum veſtes, ſiue laneę, ſiue lineæ, omniſque alia ſuppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab vno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligentèr cuſtodiantur, vt indè Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, ſubminiſtrari opportunè poſſint.

10 Omnes etiam Superiores, quicunque illi ſint, eodem pane, eodem vino, eodemque obſonio, ſiue eadem (vt aiunt) pietantia, in communi menſa prima, vel ſecunda,

niſi

niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcantur, neque ſingulare aliquid, quo priuatim quiſque in cibum vtatur, vllo modo afferri poſſit, ſi quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, niſi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut prȩſtationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expenſa in libro diſtincto fidelitèr, & diligentèr adnotari curent, neque in alios vſus, quàm ratione officij ſui neceſſarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit ipſos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua ſibi, & ijs, qui ſecum erunt, victus, ad prȩſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum ſuppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, adminiſtrationem bonorum, aut aliarum rerum, diſpenſationemque pecuniarum, & reddituum ſui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per ſe ipſum habere, ſiuè exercere poſſit; ſed vniuerſum id onus tribus Fratribus eiuſdem Conuentus à Generali ità demandetur, vt vnus rerum, & bonorum;

reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depoſitarius, pecunias, ac cętera ab illo collecta, & exacta fidelitèr aſſeruet; alius de pecunijs, & rebus à Depoſitario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerſo de neceſſarijs; mandante tamen ipſo Priore, non ſecundum proprium affectum, ſed iuxtà charitatis regulam, veluti bonus diſpenſator, prouideat, officiorum huiuſmodi confuſione penitùs interdicta.

13 Cęterum hi tres tàm impenſi, quàm accepti ſingulis menſibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiuſdem Conuentus probatioribus, rerumque vſu peritis, rationem reddant; Deindè ipſimet rurſus, præſentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum aduenerit: denique ipſe Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali ſaltem coram tribus Iudicibus, ab ipſo Capitulo ad hoc conſtitutis, illorum omnium, vniuerſamque ſuæ adminiſtrationis tàm publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc, vt ad omne mandatum

no-

noſtrum, vel Sedis Apoſtolicæ Romam tranſmitti poſſit.

14 In vnoquoque Conuentu Fratrum is tantùm deinceps conſtituatur, & in poſterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus conſuetis, vel etiam ſingulorum eleemoſynis, alijſuè quibuſcunque obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè poſſit ſuſtentari; redditus verò, & ſupradicta omnia in communi loco, ac tuto diligentèr aſſeruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc noſtra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo poſſint; omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes &c. Si quis autem contra prҿſumpſerit attentare, is eo ipſo omni gradu, officioque priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis exiſtat.

16 Nullus, niſi actu legat, vel prҿdicet, aliquo ſui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex neceſſaria cauſa Generalis iudicio probanda, ſocius ex eodem Ordine, qui illi Miniſter, concedendus erit, is niſi vigeſimum quintum agat annum, & qui

communi ſeruitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commodè fieri poteſt, ſit laicus conuerſus.

18 Vt omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Conuentus clauſura perpetuò, ac diligentèr ſeruetur, ac propterea à Superiore Ianitor conſtituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is ianuæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini Fratrum aperiat, niſi ſocium; & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, niſi ex cauſa, & cùm ſocio, licentiaque ſingulis vicibus impetrata, ac benedictione acceptata à Superiore, qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata, ſociumque exituro adiungat, non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo, neque eundem ſæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eamdem etiam Ianitor ſubeat, ſi ſciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cùm autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterùm adibit, benedi-

dictionem recepturus, qui à ſocio itineris rationem, & quid rei actum ſit, diligentèr perquirat.

22 Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, niſi priùs à Generali, vel Protectore duntaxat licentiam in ſcriptis impetrauerint.

23 Si quis autem ſine huiuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce actiua, & paſſiua biennio priuatus exiſtat, ſubiturum etiàm aliàs arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduerſus eos, qui ſupradictos admiſerint, & receperint, ſine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cùm ſibi videbitur cellas omnes reſerare poſſit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin ſemper à Superiore poſſit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiam Superior cellas ſiue in clauſtro, ſiue alibi ſeparatas à communi dormitorio habeat, ſed vnuſquiſque vnica cella eadem cùm cæteris aliorum fratrum coniuncta, nudis omnibus parietibus, ac lecto, &

menſa, humilibus, vniformique ſupellectili (vt præfertur) quemadmodum Religioſos decet, contentus ſit: poſſit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, ſi eorum muneris, & officij neceſſitatem id exigere cognouerit: alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ, ſiue ædiculæ, quæ extra dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut aliàs ad communem vſum, & commoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire poſſint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur: ſed omnes obſtruantur ſtatim, cardinibus etiam è parietibus conuulſis, vt res illa non ad tempus facta, ſed perpetuò duratura videatur; cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30 Conuentus feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ità obſtruantur, vt omninò is proſpectus impediatur.

31 Va-

31 Valetudinarium in ſingulis Conuentibus certo, ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit commodiſſimum eſſe poſſit, in quo Fratres omnes, cùm ægrotabunt, curentur, nec indè niſi recuperata ſanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omninò deſit, quod ad ſanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, ſublatis licentijs, ac facultatibus hactenus quibuſcunque conceſſis, degentes extra Conuentus clauſtra, ad ea quamprimum reuocentur, nec de cætero, niſi ex grauiſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, huiuſmodi facultates concedi poſſint.

33 Nulli in poſterum ad habitum, aut profeſſionem admittantur, niſi in Conuentibus per Sedem Apoſtolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34 Curent Superiores, vt Conſtitutio interdicens largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabilitèr obſeruetur.

35 Vt

35 Vt omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione, tàm pro ſe ipſis, quàm pro alijs, tùm in Capitulis locorum, tùm in cæteris præſertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, ſeù alibi. Quicunque ſecus fecerint, pretèr alias pœnas, & cenſuras hactenus contra huiuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipſo incidant, & ad futura quæcunque paritèr inhabiles habeantur, ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum grauiùs etiam plectantur. Porrò ſupradictas omnes pœnas ad complices, ac ſimplicitèr ſcientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præſcripta à Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis conſtitutionibus inuiolabilitèr ſeruetur, iurentque Electores ſecundùm veritatem cuiuſque conſcientiæ probiores, ac magis idoneos ſe electuros, ac propterea priuſquam ad electionem deuenia-

niatur; in primis, & ante omnia prælegantur conſtitutiones de qualitate,& requiſitis eligendorum, ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur,qui poſſint,& conſueuerint regulas Ordinis, & Conſtitutiones obſeruare, præſertim quæ pertinent ad ſeruitium Chori, ac veſtitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuslibet Prouinciæ, ſaltèm tres, qui dimittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confeſſiones etiam ipſorum Fratrum, ac Lectores publicos diligentèr ſimul examinent priuſquam probentur, & ad huiuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam curæ ſit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promouendos ad quoſcunque Ordines, in quo ſeruetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilij Tridentini, hac de caufa, nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores ſint rationis, quam in nouiſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo, ac propterea omni ſtudio

dio inuigilent, vt quæ in eorumdem Ordinum Regulis, & Conſtitutionibus de oratione mentali, ſilentio, ieiunijs, Capitulo culparum, alijſque ſpiritualibus exercitijs prudentèr, ac piè ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad vnguem obſeruentur, intelligantque ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe, quæ vt faciliorem exitum ſortiantur, & fructus vberiores in animis Fratrum producant, valdè opportunum erit, ſi in quolibet Conuentu, ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regularique obſeruantia.

39 Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo vniuſcunque Conuentus, in qua diſtinctè adnotetur quid ſingulis horis cuiuſque diei quilibet Frater præſtare debeat, vt certo quoque ſigno præmonitus, maiore animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones, his Decretis non aduerſantur, inuiolatè cuſtodiendæ erunt.

40 Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infliga-

ſligatur. Vt autem hæc Decreta (donec, alia quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus obſeruari poſſint, diſtrictè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuſcunque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem Ordinum Conſtitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorum ſingulis facultate illas declarandi, & aduerſus eas vnquam diſpenſandi. Alioquin ſciant ſe in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipſo facto, & ſine vlla exceptione reſpectiuè incidiſſe.

41 Ne verò prætextu dilatæ publicationis eorum obſeruatio, quoquomodo differri poſſit, aut impediri, volumus, vt poſt illorum publicationem in Conuentu, vel Monaſterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, alioſque Ordinum Superiores, cæteroſque quoſcunque Fratres præſentes, ſtatim: reliquos verò abſentes citra montes, vnius menſis, vltra montes, trium menſium ſpatio ita arctent, ac ſi eorum ſingulis perſonalitèr intimata fuiſſent.

42 Inſu-

42 Inſupèr mandamus, quòd Generales in ſingulis Conuentibus citra montes vnius menſis, vltrà verò montes, trium menſium cursu Decreta ſupradicta publicari faciant, ſub pœna priuationis Generalatus, alijſque arbitrio noſtro imponendis. Dat. Romæ apud S. Petrum die 25. menſis Iunij 1599.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia duntaxàt permiſſum eſt, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipſe ex cauſa communi totius Prouinciæ dumtaxàt facultatem huiuſmodi facere valeat, declarauitque pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ contrafacientibus inflictam Sanctitati Suæ reſeruatam eſſe, interdicta omninò eorum Superioribus ſingulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martij 1621.

Decre-

Decretum felic. rec. Clementis Papæ Octaui, ſuper caſuum reſeruatione ab omnibus Regularium Superioribus obſeruandum.

SAnctiſſimus Dominus noſter,qui iam pridem accuratè perpendit,ac re ipſa comperit, quòd reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodum prudentèr, ac moderate illa vtantur, nonnullos infirmiores,qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſent in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedij deſperationem; Ideò, vt huic malo Sanctitas Sua opportunè proſpiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis ijs, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, proùt Subditorum vtilitati expedire prudentèr in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia à Religione,ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento, quando eò peruenerit, vt extra ſepta Monaſterij, ſeù Conuentus fiat egreſſio no-

nocturna, ac furtiua è Monaſterio, ſeù Conuentu, egreſſio etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale. Iuramentum falſum in iudicio regulari, ſeù legitimo.

Procuratio, auxilium, ſeù conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fætum, etiam effectu non ſequuto.

Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterij, aut Conuentus. Furtum de rebus Monaſterij, ſeù Conuentus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſummatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeù grauis percuſſio cuiuſque perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud prætereà peccatum graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate reſeruandum videatur, id non alitèr fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura diſcuſſione, & conſenſu.

Non

Non liceat Superioribus Regularium confeſſiones Subditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſpontè, ac proprio motu id ijs petierint.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios, pro ſubditorum numero maiori, vel minori, ijque ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſeruatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit.

Tàm Superiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſſarij, qui ad ſuperioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibuſdam peccatis, etiam non reſeruatis à Confeſſarijs imponendas, quæ Subditos ab huiuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Atque ita per quoſcumque Regularium

Superiores, quicunque illi ſunt, obſeruari mandauit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, & etiam generalis Deçretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruatis, aut Regulis in Generalibus, ſeù Prouincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & Conſtitutionibus, etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & conceſſionibus quorumcunque, quarum tenores hic pro expreſſis haberi voluit, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcunque.

Dat. Romæ apud S. Petrum die 26. menſis Maij Anno Domini 1593.

SanctitasSua deinceps declarauit, & declarat, vt ſi huiuſmodi Regularium Confeſſarijs caſus alicuius reſeruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſſint nihilominus Confeſſarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, abſoluere.

Formu-

Formula concedendi facultates pro Nouitijs ad regularem habitum recipiendis in Monaſterijs, & locis deſignatis.

Sanctiſſimus in Chriſto Patris, & D. N. D. Clemens Diuina Prouidentia Papa Octauus cum Regularem diſciplinam reſtituere, atque in priſtinum ſtatum reuocare maximè cuperet, Regulareſque omnes, vitam, moreſque ſuos ad rationem eius inſtituti, quodquiſque profeſſus eſſet, ità componere, vt quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potiſſimum ſinguli religioſiſſimè obſeruarent, generali Decreto, quod de menſe Iunij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religioſorum Superioribus (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quemquam ad profeſſionem antè admitterent; quàm à Sanctitate Sua Monaſteria aliquot ad eam rem præſcripta eſſent, in quibus obſeruantia regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infraſcriptis Monaſte-

tijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitum eſſe numerum dumtaxat eorum, qui vel ipſius Monaſterij cenſibus, vel conſuetis eleemoſynis ſuſtentari ibi commodè poſſunt, atque in ijs omnibus fideliter obſeruari quæ ſunt cum illorū profeſſionis perfectione coniuncta, nempè caſtitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vna cum cæteris decretis particularibus, vel inſtituti ipſius, vel Pontificijs etiam ad victum, veſtitumque communem ſpectantibus (Ipſo Decreto, vt ſupra; edito, & promulgato, nequaquam obſtante) poteſtatem facit Superiori eiuſdem Ordinis Nouitiatus in infraſcriptis Monaſterijs, & Conuentibus erigendi. Nouitios recipiendi, educandi, atque ad profeſſionem admittendi, modò tamen id ad præſcriptum inſtructionis iuſſu Suæ Sanctitatis editum neque alio modo fiat. Quoniam verò ea eſt Suæ Snctitatis mens, & voluntas, vt in Monaſterijs, & Conuentibus ad alendos Nouitios præfinitis, regularis obſeruantia perpetuò retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipſis præſcriptus iam perſonarum numerus in poſterum ſeruetur, nulluſque omninò Superior cuiuſuis conditionis,

per-

perſonarum, & Nouitiorum numerum augere præſumat, ea pæna propoſita, vt in omnibus priuatus officijs, vocis actiuæ, & paſſiuæ ius omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua huiuſmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apoſtolicæ hoc Decreto Secretarij manu ſubſcripto concedi, non obſtante Decreto, vt ſupra promulgato. Dat. Romæ die &c. præſcribitur verò numerus Sacedotum ..., Clericorum ..., Nouitiorum ..., Conuerſorum autem ...

N. Viſitationis, & Reformationis Apoſt. Sec.

Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & profeſſionem.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII., qui aliàs pro Regularis diſciplinæ reſtitutione, ſingulis regularium Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in poſterum reciperent, receptoſue ad profeſſionem admitterent, quouſque in aliquibus cuiuſuis Or-

dinis Monaſterijs, ſeù Conuentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs deſignarentur, & approbarentur) ad eius, quam profeſſi ſunt, Regulæ præſcriptum, vitam, moreſque reſtituerent, & componerent certior deindè factus, quoſdam omnium ferè Ordinum Conuentus, ſeù Monaſteria ad priſtinam illam regularem viuendi formam, & diſciplinam, quam diutiùs deſiderauerat, fuiſſe redacta, in eiſdem Monaſterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijque recipi poſſent, ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim, vt licentia à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ prius obtenta eſſet) conceſſit, & ad illa deſignauit, & approbauit. Nunc volens vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione, & inſtitutione de mandato Sanctitatis Suæ præſcripta fuerunt in poſterum accuratiùs, & exactiùs obſeruentur, vltrà formam traditam in Conſtitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V., & etiam Sanctitatis ſuæ ſuper receptione Nouitiorum, decreuit, ac præſentis Decreti virtute mandauit ne in Conuentibus, ſeù Monaſterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, ſeù dictæ Congregationis Refor-

ma-

mationis licentia hactenus deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus poſſint, vel admitti, niſi priùs ab ipſa Congregatione, vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis, in quorum Diœceſi Nouitiatus exiſtunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expreſsè, & nominatim Nouitij ipſi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti poſſint, licentiam in ſcriptis (gratis tamen in omnibus, & etiam quoad ſcripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eoſdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, ſcientiam, vitam, & mores, cæteraſque qualitates in ipſisNouitijs requiſitas, obſeruentur inſtitutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinariorum ipſorum conſcentiam onerando, ſi quempiam approbauerint, vel admitti permiſerint, qui non ſit idoneus, & iuxtà conſtitutiones, & inſtitutiones prædictas, approbandus, & admit-

 ten-

tendus. Firmis nihilominus remanentibus pænis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum, qui, in admittendis ad libitum, & profeſſionem, Nouitijs, formam conſtitutionum, & inſtitutionum prædictarum non ſeruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, ſeù Monaſterio præterquam in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis, vel vltra numerum in eorum ſingulis præſcriptum, ſeù præſcribendum receperint, vel admiſerint, ſeù aliàs præmiſſis quouis modo contrafecerint, irritum ex nunc, & inane decernens quicquid ſecus, vel aliàs, quauis auctoritate à quouis geſtum, vel attentatum fuerit. Non obſtantibus quibuſcumque &c. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Maij 1602. Pontificatus eiuſdem SS.D.N. Anno Vndecimo.

Inſti-

Inſtitutiones ſuper receptione, & educatione Nouitiorum Religioſorum Monaſterijs, & Conuentibus deſignatis vel deſignandis Clementis eiuſdem iuſſu eddita.

CVm ad regularem diſciplinam in ſingulis Religioſorum Monaſterijs propagandam, Nouitiorum inſtitutio maximè vtilis ſit, ac neceſſaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatiſſimam priſcorum Patrum viuendi rationem relaxandam maiorem vim habuiſſe compertum ſit, quàm, vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem ſupra numerum, quem capere, atque alere Monaſteria ipſa poſſent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum ſpiritu an verè eſſet ex Deo, atque ex præcipuo deſiderio illi inſeruiendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque inſtituendis. Idcircò, vt huiuſmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum inſtitutione, atque educatione, nec non in magiſtri, & aliorum miniſtrorum electione, præter alia, quæ in Sacris Canonibus,

bus, ac decretis præſertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuſcunque Ordinis, aut Inſtituti Conſtitutionibus continetur, tàm in aliàs deſignatis, quàm nunc, & in poſterum ad hoc deſignandis, Monaſterijs, & Conuentibus, hæc, quæ ſequuntur, inuiolatè obſeruari, & exequi perpetuò curent.

Primũ, quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquiſitionem, quæ habenda erit de vnicuiuſque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta, ac præcipuè eorum, qui ſextumdecimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius adminiſtrationis rationis obnoxij ſint iuxtà formam Conſtitutionis fel. rec. Sixti V., & moderationum ſubſecutarum; illud etiam Superiores ad quos ſpectabit, ſedulò perquirant, vt quibus in Monaſterijs, & Conuentibus, ex Apoſtolica facultate Nouitiatus fuerint inſtituti, in ijs ad Religionem nullum in poſterum admittatur, qui, & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & conditiones Sacris Canonibus, Summorumque Pontificum conſtitu-

ſtitutionibus præſcriptas non habeat, iuxtà decretum ſuper forma recipiendi Nouitios die 19. Maij 1602. editum.

Quiſque recipiendus in aliquo ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea ſit ætate conſtitutus, quàm eius Ordinis, in quo recipietur, regularia inſtituta, & ordinationes requirunt, eam verò literarum ſcientiam calleat, aut illius addiſcendę ſpem indubiam præſeferat, vt minores, & ſuis temporibus, maiores Ordines, iuxtà Decreta Sac. Concilij Tridentini ſuſcipere valeat. Sed ſi quis annum vigeſimumquintum excedens ad habitum regularem admitti poſtulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuerſorum tantum, quibus literarum ſcientia non eſt neceſſaria, numerum referatur: ipſi autem Conuerſi non recipiantur ante vigeſimum ætatis ſuæ annum, & niſi ſaltem præcipua Doctrinæ Chriſtianæ capita nouerint.

Demùm Superiores diligenter exquirant, quo ſpiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberiùs,

fa-

famulari poſſint, an potiùs leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & ſubſidio ipſorum indigentes deſtituantur.

Prouideant quoque, vt omnes etiam Conuerſi recipiendi: priuſquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam profeſſuri ſunt tribus votis eſſentialibus, ſtatuque regulari, & alijs cuiuſque Ordinis peculiaribus inſtitutis, & conſtitutionibus diligenter inſtruantur. Et quia quarundam Religionum moris eſt, nedum Conuerſos ad profeſſionem admittendos, verum, & oblatos, vt vocant, recipere, circa ipſorum oblatorum receptionem vnaquæque Religio ſuas peculiares Conſtitutiones, ſpecialiaque inſtituta obſeruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactæ conſcentiam diſcutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem vniuſcuiuſque Nouitiatus ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conuentus, &

Mo-

Monaſterij, in qua degunt profeſſi; ſegregatus ſit, atque diſtinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ità capax, vt pro ſingulis ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, eiuſque ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeù conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſque Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant.

Oratorium inſuper, ſeù Capella, ſi commodè fieri poterit, ad Nouitios in ſpiritualibus, præſertim in cæremonijs, Eccleſiaſticiſque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem benè concluſus, atque munitus adſit, ſin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate (ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquã alius ingrediatur.

Ad

Ad huiuſmodi locum Nouitiatus nemini eiuſdem, vel alterius Ordinis regulari etiam Conuentus, & Monaſtrij Officiali, vllo vnquam tempore ſub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magiſtro eiuſque ſocio, ac etiam Monaſterij, aut Conuentus Superiori, ſi quandocunque ingrediendum ſibi neceſſariò exiſtimauerit, quo caſu tamen aliquem ſemper ex ſenioribus Conuentus, vel Monaſterij Patribus ſocium aſſumat.

Huius loci clauſuræ clauis apud Magiſtrum ſemper aſſeruetur, illique ſoli liceat ea graui tantum cauſa ingreſſum illuc alicui permittere; ſi quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magiſtro ſocius, ſi per Nouitiorum inſtruendorum multitudinem neceſſarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) conſimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen ſpectat, dicto Magiſtro immediatè ſubiectus exiſtat; eliganturque tàm Magiſter, quàm ſocius Per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiuſmodi ſubituri. Quod

ſi

ſi aliquo caſu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magiſtri Nouitiorum, & ſocij huiuſmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, ſeù Miniſtrum, aut eorum Viſitatores, ſeù Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum conſenſu fieri permittatur: Idemque ſeruetur, ſi intra triennium alterum, vel vtrunque vrgenti aliqua de cauſa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij conſimiles ſubrogari debeant.

Tam Nouitiorum Magiſter, quàm ſocius ab ijs omnibus officijs, oneribuſque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipſe Magiſter ſacerdotali Ordine ſit initiatus, ac in quinto ſaltem ſupra trigeſimum ætatis ſuæ anno conſtitutus, & per decennium à profeſſione emiſſa in religione perſtiterit: Socius verò trigeſimum annũ excedat, ſintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præſtantes, orationis prętcrea, & mortificationis operibus addicti, pruden-

tia,

tia, charitateque referti,non ſine affabilitate graues, zelum Dei cum manſuetudine præſeferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, iræ præſertim, & indignationis,quę in ſe, & erga alios charitatem impedire conſueuerunt, quàm longiſſimè alieni, & tales demum, qui in omnibus ſeipſos bonorum operum exemplum præbeant, vt ij, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tàm metuant, quàm reuereantur, nec illis vnquam detrahere quicquam poſſint.

Habeat etiam Magiſter plenam, & abſolutam poteſtatem circa Nouitiorum Inſtitutionem, ac Nouitiatus regimen, itaut in illis nemini (Viſitatoribus, ac Superioribus maioribus,vel etiam localibus exceptis) quouis colore ſe ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari diſciplina ſedulo exerceantur, agnoſcantque præcipuè diuinæ,qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam, & excellentiam, quæ vera ſit, atque perfecta votorum ſolemnium, & quàm neceſſaria cuiuſque Ordinis Conſtitutionum obſeruantia, modum in oratione,tùm vocali,tùm mentali fructuosè perſiſtendi, illicitas paſſiones, &

vitia

vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt, atque procliuis) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, ieiunia, cilicia, diſciplinas, conſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulis menſibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumque ſilentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, vnuſquiſque ſecundum propriam capacitatem, & ordinē ſibi à Magiſtro præſcriptum, ac pluries in die propriam conſcientiam vnuſquiſque examinare contendat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Nouitiorum confeſſiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, ſi ità expedire iudicauerit, vel per ſeipſum, vel per alium ab eo deputandum, ſemel, aut bis in anno eorundem Nouitiorum confeſſiones audire.

Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint, & ſta-

tutis horis in Choro, nocturnis, diuturniſque diuinis Officijs aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel ſcribant res ſpirituales, modeſtam animi recreationem interponant, quę in ſolitario loco, & commodo extra Nouitiatum ſemel in hebdomada, vel in alterius ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur; fiatque ſemper Magiſtro præſente, vel ſocio, qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur diſiuncti, atque eo tempore, cuiuſque in quam natura feratur propenſione inſcrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore, vnà cum Profeſſis, niſi in Choro, in Eccleſia tempore Officiorum, in proceſſionibus, aut in cœnaculo cauſa refectionis commorari, nec permittatur eis Profeſſos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiuſque neceſſitatibus, quæ accidere poſſunt, vnus ex Nouitijs ipſis, ætate, moribuſque prouectior deputetur, qui abſente ſocio, Magiſtro permittente, omnia, prout opus fuerit; agat, cui etiam ianuæ cuſtodia, & rerum leuioris momenti prouiſio intra Nouitiatum committi poterit.

Cum

Cùm autem, licet Clericorum benè inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua. Conuerſorum tamen religioſa inſtructio non ſit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexenda, quandoquidem ſatis exploratum eſt; iſtorum etiam, cum regulam profiteantur eandem perfectam educationem, tum religioni decorem, & ornamentum, tùm alijs Chriſtifidelibus ædificationem, exemplum, atque vtilitatem afferre. Conuerſis ipſis à Clericorum Nouitiatu ſeparatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) aſſignari præcipitur. Illi tamen hac ſeparatione non obſtante Magiſtro Nouitiorum, ſeù Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum iuxtà cuiuſque Ordinis Statuta, & Conſtitutiones ſubditi, eſſe, & obedientiam præſtare debebunt à quo non tantum circa corporalia obſequia probandi, & exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate, & commoditate de ſpiritualibus, præſertim de modo mentaliter orandi, diligenter inſtruendi erunt, quod vt commodius fiat, ad Capitula, & ſpirituales conciones, quæ per Magiſtros Nouitijs fieri ſolent, acceſſiri debeant, & in Eccleſijs ſtatutis horis

conueniant, niſi tunc in ſuis officijs actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapſo, ij tantum qui non ſolum religioſæ perfectionis capaces; ſed ad laborem corporalem apti nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quoad Clericos decimumſextum, quo verò ad Conuerſos, vigeſimumprimum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur; Sed qui ad Conuerſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatum tranſire, etiam durante tempore probationis, non poſſint.

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit conſtitutus, particularem librum habeat, in quo vniuſcuiuſque Nouitij profeſſio regiſtretur, illamque Nouitius profeſſus, propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint, ſubſcribant.

Conuerſus verò literarum ignarus, profeſſus, in eorumdem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia propria manu ſignum Crucis apponat, aſſerueturque liber, & cuſtodiatur in Archiuio, vbi ſcripturæ ad Monaſterium, ſeù Conuentum pertinentes reponi conſueuerunt.

Quia

Quia verò in quibuſdam Ordinibus filiationis vſus eſt receptus, declaratur, quod licèt decretum ſit, vt Nouitijs educandis certa Monaſteria, aut Conuentus deſignata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen ſit Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum huiuſmodi Ordinum, in quibus filiationis vſus receptus eſt eos, quos prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios iuxtà cuiuſque Ordinis conſtitutiones adſcribere, ſicque adſcriptos, cum iuxtà præſentes inſtitutiones, & aliàs, ſeruatis ſeruandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum, cum teſtimonialibus literis tranſmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, ſeù Monaſteriorum filij, eorumdem nomine, & inſtantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monaſteria, ſeù Conuentus filiationis huiuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, vt præmiſſum eſt, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monaſtrij, ſeù Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimili-

ter rationem circa alimentorum contributionem eſt (ſi opus fuerit) inire, ac ſingulis Conuentibus, & Monaſterijs præſcribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Profeſſorum numerum (ſicut præmittitur) recepti melius in bono ſpiritu, regularisque diſciplinę obſeruantia ſtabaliantur, & confirmentur, mandatur, vt ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conuentibus, aut Monaſterijs pro Nouitiatibus aſſignatis locus aderit ſecundi Nouitiatus, ſiuè Profeſſorij ab ea, quæ Nouitiorum eſt, atque antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Monaſterium, aut Conuentus eos alere queat, ſin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monaſterium transferantur, in quo is locus cum requiſitis ad Nouitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accomodetur, aut de nouo conſtruatur.

Ab hoc tamen illę Religiones excipiuntur, quæ ſuarum Conſtitutionum, ſeù Inſtitutorum vigore, maioris temporis curſu nouos profeſſos, intra Nouitiatum detinere conſueſcunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis eorum

con-

conſtitutionibus non obſtantibus, idipſum facere poſſint, ſi id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicauerint, quibus in locis degant ſub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quàm ſeruent antiquiores profeſſi, ita quod in negotijs Monaſteriorum, aut Conuentuum non ſe intromittere, nec communibus tractatibus intereſſe,neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quouſque ad ętatem ſacris Ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem deuenerint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem, quo etiam tempore poterunt,quinimo, & debebunt literarum ſtudijs operam nauare ſub directione, ac regimine Superioris,qui eas qualitates habeat quibus Nouitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportere dictum eſt.

Declaratur tamen,quod propter præmiſſa non cenſeatur conceſſa licentia recipiendi Nouitios, niſi in locis pro Nouitiatu deſignatis, aut in poſterum deſignandis, & pro numero dumtaxat in eorum ſingulis præſcripto, vel præſcribendo.

Denique ſi illi, qui inter Religioſos gradus,& ordine Superiores ſunt, & alij ad quos

ſpectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, ſeù quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioreſque pro modo admiſſæ culpæ pœnas, ſe ſubituros certò ſciant. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Martij 1623.

Ant. Seneca Refor. Apoſt. Secr.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto, indictione ſeptima, Pontific. autem SS. D.N. D. Vrbani Diuina Prouidentia PP. VIII. Anno eius ſecundo die verò vigeſima ſexta menſis Octobris, ſupraſcripta Decreta tàm Sacræ Congregationis Concilij, quam San. mem. Clem. VIII. affixa, & publicata fuerunt, ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum, necnon in Acie Campi Floræ, vt moris eſt, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzitellum Curſores Sanctiſſimi.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curſ.

Decretum S. Congregationis Concilij.

AP-

APPENDIX

Quarundam Conſtitutionum,

ATQVE

Variorum Decretorum,

Quæ ſunt Regularibus ſcitu perneceſſaria.

ROMÆ, M. DCC. XVI.

Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ.
Superiorum permiſſu, ac Priuilegio.

Digitized by Google

Digitized by Google

SS. D. N. VRBANI PAPÆ VIII.

Iuſſu editum

De rebus Regularibus non alienandis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum rerum experimento edocta, quantum Religiones accipiant detrimenti ex bonorum immobilium, & pretioſorum mobilium diſtractionibus, quas crebro faciunt Regulares, Apoſtolicis priuilegijs innixi, ac proindè opere pretium putans, illorum facilitatem aliqua ratione compeſcere: ſpeciali SS. D. N. iuſſu, Generalibus, & Prouincialibus Capitulis, vel Congregationibus, Abbatibus, Generalibus, & quibuſcunque alijs Superioribus Regularibus, cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Inſtituti intra fines Europæ exiſtentibus, omnium rerum, & bonorum immobilium, ac pretioſorum mobilium alienationem, omneque pactum, per quod ipſorum dominium transfertur, cenſus perpetuos, ſeu vitalitios, hypothecam, locationem, & conductionem vltrà triennium, conceſſionem in feu-

ſeudum, vel emphyteuſim , præterquam in caſibus à iure permiſſis , fieri perpetuò prohibet, atque interdicit , abſque ipſius Congregationis Concilij expreſſa licentia in ſcriptis, & gratis concedenda, ſub pœna priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, vociſque actiuæ, & paſſiuæ , ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterum obtinenda , quam ipſo facto abſque alia declaratione incurrant , ſublata etiam Generali , & Protectori illam moderandi , aut relaxandi facultate ; pœnis nihilominus Apoſtolicarum Conſtitutionum , & præſertim fæl. rec. Pauli II.,quæ incipit *Ambitioſæ* in ſuo robore permanſuris . Alienationes verò,pacta,cenſus, hypotecas, locationes, conductiones, & conceſſiones qualcunque contra huiuſmodi prohibitionem faciendas , Sanctitatis Suæ authoritate , ipſo iure nullas , atque irritas decernit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcumque perſonarum, atq; Ordinum, tàm Mendicantium , quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum,cuiuſuis alterius Inſtituti , etiam neceſſario , &

in indiuiduo exprimendis. Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcumque: nec non illorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis, conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis; etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ac formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, & aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet tenores huiuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes, quibus quoad ea, quæ præſenti Decreto, ac prohibitioni aduerſantur, illis aliàs in ſuo

robore permanſuris,ſpecialitèr, & expreſsè, Sanctitatis Suæ authoritate, derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Dat.Romę die vij. Septembris MDCXXIV.

Coſmus Card. de Torres.

Loco ✠ ſigilli.

Proſper Fagnanus S.Congr.Secr.

Die 16. Septembris 1624. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis Vrbis, per me Io.Radica SS.D.N.Papæ Curſ.

Brandimartes Latinus pro D.Mag.Curſ.

CVm poſt editum Decretum de rebus Regularium non alienandis compertum ſit Regulares,qui eodem decreto prohibentur cenſus imponere, & alios contractus facere ſuper bonis ad eorum Monaſteria pertinen. loco cenſuum, & contractuum huiuſmodi pecunias accipere mutuò, etiam ſine alicuius lucri ſolutione,vel ad cambium cùm ſolutione alicuius lucri,etiam ceſſantis, vel damni emergentis cum obligatione, ſeù hypotheca bonorum, aut dato pignore.

Cum-

Cumque ex huiuſmodi contractibus eludatur mens Sac. Congregationis, cui in primi- in votis fuit conſulere Religionum indemnitati, quæ ex dictis contractibus plurimum læduntur, Sanctiſſimus Dominus Noſter approbante, decreuit, & declarauit, non licere Regularibus pecunias, vt ſupra proponitur, accipere, & ſi acceperint in ipſius Decreti pœnas ipſo facto incidere. Dat. Romæ 21. Martij 1626., quod innouatur hac die 19. Septembris 1643.

Io.B.Card. Pamphilius.

Franciſcus Paulutius S.C.Conc.Secr.

Die 21.Octobris 1643.Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ,& alijs locis ſolitis Vrbis,per meFranciſcum Angelum Curſ.

Dominicus Mangilius pro D.Mag. Curſ.

Prohibitio alienandi bona Eccleſiaſtica, aut illa vltra triennium locandi.

Præter hanc Conſtitutionem Pauli II. editam Anno Domini 1467. die prima Martij. Quò ad locationes extat Concilium Tridentinum

tinum ſeſſ.25. cap. 11. Quò ad alienationes verò extant Conſtitut. 1. Leonis I. *Occaſio* &c. Pauli IV. Conſtitut.2. *Iniunctum* &c., & Pij V. Conſtitut.69. *Volentes* & alia Conſtitut. 98. *Et ſi de ſingulis* &c. Quo verò ad Iudices huiuſmodi Alienationum extat Conſtitutio Pauli II. quæ eſt 2. *Cum in omnibus &c.*

PAVLVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

V. *Ad perpetuam rei memoriam.*

AMbitioſæ cupiditati, illorum præcipuè, qui diuinis, & humanis affectatis, damnatione propoſita, immobilia, & pretioſa mobilia Deo dicata, ex quibus Eccleſiæ, Monaſteria, & Pia loca reguntur, illuſtranturq; & eorum Miniſtri ſibi alimoniam vindicant, prophanis vſibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Diuini cultus detrimento, exquiſitis medijs vſurpare præſumunt, occurrere cupientes.

§. 1. Omnium rerum, & bonorum Eccleſiaſti-

ſiaſticorum alienationem, omneque pactum, per quod ipſorum dominium, conceſſionem, hypothecam, locationem, & conductionem, vltrà triennium, necnon infeudationem, vel contractum emphyteoticum, præterquam in caſibus à iure permiſſis, ac de rebus, & bonis in emphyteuſim ab antiquo concedi ſolitis, & tunc cum Eccleſiarum euidenti vtilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ ſeruando ſeruari non poſſunt, pro inſtantis temporis exigentia, hac perpetuò valitura Conſtitutione fieri prohibemus.

§. 2. Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, Prohibitionibus, & Decretis aliàs ſuper hoc editis, quæ tenore præſentium innouamus, in ſuo nihilominus robore permanſuris.

§. 3. Si quis contra huius noſtræ prohibitionis ſeriem de bonis, & rebus eiſdem quicquam alienare præſumpſerit, alienatio, hypotheca, conceſſio, locatio, conductio, & infeudatio huiuſmodi nullius omninò ſit roboris, vel momenti, & tàm, qui alienat, quàm is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, ſententiam excommunicationis incurrat; Alienanti verò bona Eccleſiarum,

Monaſteriorum, locorumque Piorum quorumlibet, inconſulto Romano Pontifice, aut contra præſentis Conſtitutionis tenorem, ſi Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat Dignitate, ingreſſus Eccleſiæ ſit penitus interdictus, &, ſi per ſex menſes immediatè ſequentes, ſub interdicto huiuſmodi, animo, quod abſit, perſeuerauerit indurato, lapſis menſibus eiſdem, à regimine, & adminiſtratione ſuæ Eccleſiæ, vel Monaſterij, cui præſidet in ſpiritualibus, & temporalibus ſit, eo ipſo ſuſpenſus. Inferiores verò Prælati Commendatarij, & aliarum Eccleſiarum Rectores, Beneficiati, vel adminiſtrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præpoſituris, Præpoſitatibus, Dignitatibus, Perſonatibus, Adminiſtrationibus, Officijs, Canonicatibus, Præbendis, alijſque Eccleſiaſticis cum cura, & ſine, ſæcularibus, & Regularibus beneficijs, quorum res, & bona alienarunt dumtaxat, ipſo facto priuati exiſtant, illaque abſque declaratione aliqua vacare cenſeatur, poſſintque per locorum Ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, perſonis idoneis (illis exceptis, quæ propterea priuatæ fuerint) liberè de iure

con-

conferri, niſi aliàs diſpoſitioni Apoſtolicæ Sedis ſint ſpecialitèr, aut generalitèr reſeruata, & nihilominùs alienatæ res, & Bona huiuſmodi ad Eccleſias, Monaſteria, & Loca Pia, ad quæ antè alienationem huiuſmodi pertinebant, liberè reuertantur.

Nulli ergò hominum liceat &c.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſeptimo Kal. Martij Pontificatus noſtri Anno Quarto.

DECRETVM

Pro Regularibus Ordinandis.

DE mandato SS. D. N. Clementis Diuina Prouidentia Papæ VIII. tenore præſentium mandatur omnibus, & ſingulis quorumcumque Regularium Superioribus, vt de cætero obſeruent, & obſeruari faciant ea, quæ in Decreto Sac. Congreg. Concilij Tridentini continentur, cuius tenor eſt talis.

Congregatio Concilij cenſuit Superiores Regulares poſſe ſuo Subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requiſitis, ſi Or-

dines ſuſcipere voluerit, Literas Dimiſſoriales concedere; ad Epiſcopum tamen Diœceſanum, nempè illius Monaſterij, in cuius familia, ab ijs, ad quos pertinet, is Regularis poſitus fuerit, & ſi Diœceſanus abſuerit, vel non eſſet habiturus Ordinationes, ad quemcumque alium Epiſcopum, dùm tamen ab eo Epiſcopo, qui Ordines contulerit, examinetur quoad doctrinam, & dùm ipſi Regulares non diſtulerint de induſtria conceſſionem Dimiſſoriarum in id tempus, quo Epiſcopus Diœceſanus, vel abfuturus, vel nullas habiturus eſſet Ordinationes. Verùm cum à Superioribus Regularibus, Epiſcopo Diœceſano abſente, vel Ordinationes non habente Literæ Dimiſſoriæ dabuntur, in eis vtique huiuſmodi cauſa abſentiæ Diœceſani Epiſcopi, vel Ordinationum ab eo non habendarum, exprimendam eſſe; quod qui non fecerint, officij, & dignitatis, ſeù adminiſtrationis, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ priuationis, ac alias arbitrio eiuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ reſeruatas pœnas incurrant. Dat. Romæ 15. Martij 1599.

In Regeſt. Concil. Trid. fol. 9.

De

REgulares quoſcumque non potuiſſe, nec poſſe Confraternitatibus, Sodalitatibus, alijſuè ſimilibus Congregationibus quibuſuis tam hactenùs erectis, & inſtitutis, quàm in poſterum quandocumque erigendis, & inſtituendis, ſiuè quorumcumque priuilegiorum vigore aggregatis, & aggregandis vllo modo communicare Indulgentias ipſis Regularibus conceſſas, ſed tantum illas, quas vt huiuſmodi Confraternitatibus, Sodalitatibus, ſeù alijs ſimilibus Congregationibus communicent facultas eis ſpecificè, & nominatìm per Sedem Apoſtolicam conceſſa fuerit ex Decreto Sacræ Congregationis ſuper Indulgentijs die 16. Martij 1671., approbato à ſan. mem. Clemente X. die 19. eiuſdem menſis, & anni.

De Tertiarijs, & Hoſpitibus.

REgularibus Superioribus quibuſcumque præceptum eſt in virtute ſanctæ Obedientiæ, vt neminem pro Tertiarijs, vel Oblatis, ſeù Donatis, aut Commiſſis, vel Ser-

uientibus, nec pro Hoſpitibus, ſeù Poſtulantibus, vel Cantoribus, aut alio quocumque nomine nuncupatis, aut quouis habitu indutis, vel induendis ſub quouis prætextu, vel cauſa, aut quæſito colore recipiant, ſeù admittant ad habitandum intrà Clauſtra, niſi vigeſimum ætatis ſuæ annum expleuerit (ijs tantum exceptis, qui completa ætate annorum quindecim pro Clericis, ſeù Choriſtis in habitu Nouitiorum annum probationis agunt) ſub priuationis dignitatum, & officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda. Ex Decreto Sacræ Congregationis ſuper ſtatu Regularium ex ſpeciali mandato ſan. mem. Clementis Decimi die 16. Martij 1675.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠
✠ ✠ ✠ ✠
✠ ✠ ✠
✠ ✠
✠

DECRETUM

SACRÆ CONGREGATIONIS

Super Indulgentijs, quoad ingreſſum mulierum intrà Clauſtra Regularium.

PRopoſito dubio: An verba Pontificij Breuis concedentis Indulgentiam omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus Cappellam intrà Clauſtra Regularium ſitam viſitantibus, ſic accipi poſſint, vt comprehendant Cappellam in ipſo Dormitorio conſtructam. Sacra Congregatio reſpondit: Minimè illam comprehendere, nullamque tribui facultatem mulieribus ingrediendi Clauſtra. Datum Romæ die 2. Maij 1679.

A. Card. Homodeus.

Michael Angelus Riccius Sac. Cong. Secretarius.

Declaratio Sacræ Congregationis Concilij Tridentini à Clemente Papa IX. approbata ſuper acceſſu Regularium ad Monaſteria Monialium.

DIE 11. Maij 1669. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilij Tridentini interpretum, habita notitia, quod nonnulli Regulares abſque licentia crates Monaſteriorum Monialium adire, & frequentare non dubitent, prætendentes non eſſe interdictum per breue tempus, etiam vſque ad quadrantem horæ cum dimidio, quod horologio arenario aliquando metiuntur, Moniales, aliaſque perſonas intrà clauſuram exiſtentes alloqui, & hanc opinionem tanquam tutam affirment, diſſeminent, & forsàn etiam ſcriptis euulgent, proprias grauitèr illaqueantes conſcientias, & ſcandala confouentes; ad huiuſmodi pernicioſos errores eliminandos, opinionem prædictam improbans, reijciens, ac damnans declarauit Regulares cuiuſcumque Ordinis, Militiæ, Societatis, Congregationis, & Inſtituti, etiam de quibus ſpecialis mentio foret habenda, qui ad Monaſteria Mo-

Monialium,quamuis ab Ordinarij iuriſdictione quomodolibet exempta, & etiam ipſis Regularibus ſubiecta, vel aliàs ſpeciali mentione digna abſque legitima facultate accedunt, colloquendo etiam per quodcumque modicum temporis ſpatium cum Monialibus, aut alijs intrà clauſuram degentibus, peccare mortalitèr, eoſque ſub excommunicationis, priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, alijſque contrà Regulares accedentes ſine licentia ad Monaſteria Monialium ſtatutis pœnis poſſe ab Ordinario tanquàm Sedis Apoſtolicæ delegato coerceri. Et die 7. Iunij eiuſdem anni, facta relatione Sanctiſſimo Domino Noſtro, Sanctitas Sua præſenſentem declarationem approbauit, ac Typis dari, ſeruarique iuſit.

A. Card. Celſus Præfectus.

Loco ✠ ſigilli.

S. Brancacius Archiep. Adrianopolit. Secretarius.

Dubia

Dubia ſuper collocutione Regularium cum Monialibus ad prædictum Decretum Sacræ Congregationis à Clemente IX. approbatum.

EDita vix lege, ſtatìm illam eludere malitia excogitat; non ità pridèm emanauit generale Decretum arctiſſimè prohibens colloquia Regularium cum Monialibus, quando iàm ſuper eo variæ interpretationes confingi cœperunt, aliæque nùnc Bergomi ſuboriuntur: pro quarum reſolutione ſupplicant Confeſſarij Monialium, quærendo.

1. *An Regularibus miſſis ad crates Monialium pro munere prædicationis obeundo prohibitum ſit ſub peccato mortali, cenſuris, & pœnis &c. immediatè poſt cum ipſis Monialibus, abſque expreſſa licentia ad colloquendum, immiſcere ſermones cum quæſtionibus, vel dubijs ſpiritualibus, aut materijs ipſius concionis.*

2. *An talis prohibitio intelligatur tam de collocutione cum aliquibus Monialibus, quàm cum vna tantùm (omnibus tamen alijs audientibus) immediatè poſt concionem.*

Die 21. Maij 1678. Sac. Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum ad vtrumque reſpondit: *Affirmatiuè.*

DE-

DECRETUM

SACRÆ CONGREGATIONIS CONCILIJ

De celebratione in Altari Priuilegiato iuſſu Sanctiſſimi Domini Noſtri CLEMENTIS PAPÆ XI. editum.

Dubia Indulgetiarum.

CUM in conceſſione Indulgentiarum Summus Pontifex ſoleat præfigere certum numerum Miſſarum celebrandarum qualibet die in Altari Priuilegiato, pro parte nonnullorum Religioſorum porrectus fuit Sanctiſſimo ſupplex libellus pro reſolutione infraſcriptorum dubiorum, quo ad hanc Sacram Congregationem remiſſo ſub die 23. Aprilis proximi prę teriti reſcriptum fuit = Exhibeatur formula Indulgentiarum, & ponatur in folio.

In executionem huiuſmodi reſcripti exhibetur formula Indulgentiarum, quæ eſt tenoris ſequentis.

CLE-

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

OMnium ſaluti paterna charitate intenti ſacra interdum loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, vt indè Fidelium Animæ, Domini Noſtri Ieſu Chriſti, eiuſque Sanctorum ſuffragia meritorum conſequi, & illis adiutæ ex Purgatorij pœnis ad æternam ſalutem per Dei miſericordiam perduci valeant. Volentes igitur Eccleſiam Metropolitanam Mediolanen., in qua nullum aliud Altare Priuilegiatum reperitur conceſſum, & in ea ſitum Altare S. Caroli hoc ſpeciali dono illuſtrare, dummodo in dicta Eccleſia quinquaginta Miſſæ quotidiè celebrentur, authoritate nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius authoritate confiſi, vt quandocumq; Sacerdos aliquis Sæcularis, vel cuiuſuis Ordinis Regularis Miſſam Defunctorum pro Anima cuiuſcumque Chriſtifidelis, quæ Deo in charitate coniuncta ab hac lu-

ce migrauerit, ad præfatum Altare celebrabit, Anima ipſa de theſauro Eccleſiæ per modum ſuffragij Indulgentiam conſequatur; Itaùt eiuſdem Domini Noſtri Ieſu Chriſti, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis ſibi ſuffragantibus à Purgatorij pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus: In contrarium facientibus non obſtatibus quibuſcumque, præſentibus ad ſeptennium tantùm valituris. Datum &c.

Ad futuram &c. omnium ſaluti &c. Volentes igitur Eccleſiam Conuentus Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſeruantia Reformatorum nuncupatorum Ciuitatis Tuſculanæ, in qua nullum aliud Altare Priuilegiatum &c. illuſtrare, dummodò in dicta Eccleſia quatuordecim Miſſę quotidiè celebrentur, authoritate &c. confiſi, vt quandocumque Sacerdos aliquis Sæcularis, vel cuiuſuis Ordinis Regularis Miſſam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & ſingulis diebus infrà illius octauam; ac ſecunda, & ſexta ferijs cuiuslibet hebdomadæ pro Anima cuiuſcumque Chriſtifidelis &c. vt ſupra.

His

His igitur præhabitis EE. VV. non dedignabuntur ſapientiſſimè de more reſpondere.

Primò: An abſentibus Religioſis ex cauſa Prædicationis tempore Quadrageſimæ, & Aduentus, vel quando occaſione feſtiuitatum, vel funerum, aut ſimilium à Superioribus ad celebrandum alibi tranſmittuntur Indulgentiæ conceſſæ cum certo numero Miſſarum, qui ob dd. cauſas adimpleri non poteſt, prorsùs ceſſent, vel pro eo tempore quo numerum non fuerit adimpletus, ſint ſuſpenſæ, vel potiùs remaneant in ſuo robore.

Secundò: An idem ſit ſtatuendum, deficiente præfixo numero Miſſarum ob infirmitatem Sacerdotum tam Regularium, quàm Sæcularium.

Tertiò: An paritèr idem ſit ſtatuendum deficiente dicto numero Miſſarum ob abſentiam ab Eccleſijs Sæcularibus Canonicorum, & Sacerdotum per aliquot dies, & menſes.

Die 30. Iulij 1701. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum. Ad primum quoad primam partem pro tempore Aduentus, &

Qua-

Quadrageſimæ cenſuit remanere ſuſpenſas, non autem in reliquis, dummodò raro contingat. Ad ſecundum cenſuit non remanere ſuſpenſas. Ad tertium ſatis prouiſum in primo.

B. Card. Panciaticus Præf.

Loco ✠ ſigilli.

Vincentius Petra Secret.

DECRETA GENERALIA

Circa Rubricas.

CVM Sacrorum Rituum Congregationi demiſsè ſupplicatum fuerit ſequentia dubia declarare.

Primum: An, cum multis Congregationibus, Religionibus, ſiuè Eccleſijs, vel Nationibus conceſſum ſit à Sancta Sede Apoſtolica, vt ſemel, vel pluries in ſingulis hebdomadis, vel menſibus celebrentur varia Officia per annum, v.g., de Sanctiſſimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Feſto duplici, vel ſemiduplici, liceat eiuſmodi Officia facere etiam in diebus Sanctæ Quadrageſimæ,

Ad-

Aduentus, Vigiliarum, & Quatuor Temporum, etiamſi de his diebus nulla ſit facta ſpecialis mentio in aliquibus Officiorum conceſſionibus?

Secundum: An dies impeditus Feſto duplici, vel ſemiduplici pro dictis Officijs recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum eſt Officium de Feſto duplici, vel ſemiduplici translato, quemadmodùm dicitur reſponſum fuiſſe olim à Sacra Congregatione; quod ſcilicèt Feſtum duplex, vel ſemiduplex etiam translatum, necnon dies Octauæ ſit dies impeditus reſpectu talium Officiorum?

Tertium: An Regulares abſque ſpeciali priuilegio, ſed ſola communicatione priuilegiorum aliarum Religionum poſſint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanijs, & Confiteor, itemque recitare Officia, & Miſſas conceſſas alijs Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentiſſimi, & Reuerendiſſimi Domini Cardinalis Colloredo reſpondit.

Ad primum: Negatiuè, & huiuſmodi indulta non habere locum in ferijs Aduentus, Quadrageſimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum,

rum, ſiuè cum ieiunio, ſiuè abſque ieiunio, nec in feria ſecunda Rogationum, nec in illa feria, in qua ſecundum Rubricas ſit reponendum Officium Dominicæ.

Ad ſecundum: Affirmatiuè.

Ad tertium: Negatiuè in omnibus.

Et ità declarauit, ac ſeruari voluit. Ac inſuper, vt Declarationes, ſeù Decreta prædicta omnibus innoteſcant, typis ea imprimi mandauit. Die 20. *Martij* 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✠ ſigilli.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

Digitized by Google

INDEX

Conſtitutionum, ac Decretorum, quæ à Regularibus ſtatutis temporibus legi debent, & in hoc Codice continentur.

Conſtitutio CLEMENTIS VIII. de Largitione Munerum vtriuſque Sexus Regularibus interdicta. *Legen. ſingulis annis menſe Ianuarij.* Pag. 3.

Eiuſdem Conſtitutionis declarat. ab VRBANO VIII. Confirmata. *Legen. ut ſuprà.* Pag. 20.

Decretum Sacræ Congregationis Sanctæ, & vniuerſalis Inquiſitionis latum coràm S. M. ALEXANDRO VII.; quo prohibetur Superioribus Regularium, ne ſe ingerant in Cauſis ad ipſam Sac. Congregationem ſpectan., & cum præcepto denunciandi Inquiſitoribus ſuſpectos de hæreſi &c. *Legen. ſingulis annis die prima Martij cum alijs Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad Sanctum Officium ſpectantibus, iuxtà Decretum ſel: record: Vrbani VIII., prout in pag. 39.: & exempla affigen. in publico loco Conuentus, itaut ab omnibus Religioſis legi poſſint. Per Decretum autem eiuſdem Sac. Cong. à* CLEMENTE IX. *approbatum lectio ſuperioris Decreti, & Conſtitutionum ſequentium fuit prorogata per totum menſem Martij.* Pag. 29.

Digitized by Google

Decretum Sac. Cong. Sanctæ, & vniuerſalis Inquiſitionis coram S. M. VRBANO VIII. editum, quo Superioribus Regularium præcipitur, vt per ſępe ſuos Subditos commoneant de obſeruantia, ac executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum ad ſupradictam Sac. Cong. Sanctæ, & vniuerſalis Inquiſitionis ſpectan. *Legen. feria 6. poſt octauam Aſſumptionis B.M. Virginis, vel per totum menſem Auguſti, vt ex ſpeciali Decreto eiuſd. Sac. Cong.: Et exempla ſupradicti Decreti affigi debent in publico loco Conuentus, vt à Religioſis omnibus videantur, ac legantur.* Pag. 39.

Conſtitutio IVLIJ III. contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum officio, vel ſe immiſcentes ab ipſis Inquiſitoribus non vocatos ad huiuſmodi cauſas cognoſcendas, vel Proceſſus formantes &c. & contra ipſos Inquiſitores admittentes Laicos ad cognitionem Criminis hęreſis. *Legen. vt ſupra.* Pag. 49.

Conſtitutio S. PIJ V. contra offendentes Statum, Res, & Perſonas Sanctæ, & vniuerſalis Inquiſitionis, necnon contra eorum Complices, Fautores &c. *Legen. vt ſupra.* Pag. 56.

Conſtitutio PIJ IV. qua tribuitur facultas Inquiſitoribus S., & vniuerſalis Inquiſitionis inquirendi, & cognoſcendi contra Sacerdotes in actu, & cauſa Confeſſionis Mulieres ad turpia prouocantes. *Legen. vt ſupra.* Pag. 67.

Conſtitutio GREGORIJ XV. pro confirmatione, ac ampliatione ſuperioris Conſtitutionis contra Sacerdotes ad turpia Mulieres ſolicitantes in actu, vel occaſione Confeſſionis. *Legen. vt ſupra.* Pag. 71.

Conſtitutio GREGORIJ XIII. tribuens Iuriſdictionem

In-

Inquiſitoribus Sanctæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis contra non promotos ad Sac. Presbyteratus Ordinem Miſſam celebrantes, ac Pœnitentiæ Sacramentum miniſtrantes. *Legen. vt ſupra*. Pag. 79.

Conſtitutio CLEMENTIS VIII. qua decernitur ab Inquiſitoribus Sanctæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis ad Sac. Presbyteratus Ordinem non promotos Miſſas celebrantes, aut Sacramentales Confeſſiones audientes pręuia degradatione Sęcolari Curię tradendos eſſe, vt debitis pęnis plectantur. *Legen. vt ſupra*. Pag. 83.

Conſtitutio VRBANI VIII. pro confirmatione, ac ampliatione ſupradictæ Conſtitutionis contra non promotos ad S. Presbyteratus Ordinem, Miſſam celebrantes, aut Sacramentales Confeſſiones audientes præuia degradatione Curiæ Sæculari tradendos, etiam minores viginti quinque annorum, dummodò ijdem annum vigeſimum expleuerint. *Legen. vt ſupra*. Pag. 89.

Conſtitutio SIXTI V. contra exercentes artem Aſtrologiæ Iudiciariæ, Magiæ, Negromantiæ, & quæcumque alia diuinationum genera, & contra legentes, ac retinentes libros tractantes de his omnibus. *Legen. ut ſupra*. Pag. 95.

Conſtitutio VRBANI VIII. pro innouatione ſupradictę Conſtitutionis Sixti V., ac etiam contra Aſtrologos Iudiciarios &c. qui de Statu Reipublicę Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſeu de Vita Romani Pontificis, aut eius Conſanguineorum iudicia ferunt, necnon contra eos, qui illos conſulunt cum indictione pœnarum pro quibuſuis Perſonis. *Legen. ut ſupra*. Pag. 115.

Conſtitutio CLEMENTIS VIII., qua interdicitur Italis habitationem, & commorationem extra Italiam,

ac in locis, in quibus non extat liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis. *Legen. vt ſupra.* Pag. 127.

Conſtitutio GREGORIJ XV. pro innouatione, & confirmatione ſuperioris appoſitæ Conſtitutionis Clementis VIII.necnon contra hęreticos,ne quouis prętextu habitent, aut Domos habeant intra Italiam, ac Inſulas adiacentes, contra illorum Fautores, Receptatores &c. & cum indictione pœnarum &c. *Legen. vt ſupra.* Pag. 132.

Conſtitutio PAVLI V. qua reuocantur facultates Superioribus quorumcunque Ordinum, & Religioſorum, quoquo modo conceſſæ cognoſcendi cauſas ſuorum Subditorum ad Sanctum Officium quomodolibet ſpectantes. *Legen. vt ſupra.* Pag. 136.

Conſtitutio PAVLI V. qua innouantur, atque confirmantur Conſtitutiones Sixti IV., & S. Pij V. contra publicè defendentes, aut in Accademijs publicis docentes, ſiue Concionem habentes in publico Beatam Virginem Mariam conceptam eſſe in peccato originali, necnon contrariam opinionem damnantes vt erroneam, & ſapientem hęreſim cum appoſitione pœnarum ipſo facto incurren. à locorum Ordinarijs, ac hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus contrafacientes huiuſmodi inquirendos, ac puniendos. *Legen. vt ſupra.* Pag. 147.

Decretum Sac. Cong. Sanctæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis &c. coram S. M. GREGORIO XV. pro declaratione, ampliatione, & confirmatione ſuperioris Conſtitutionis, & quo prohibetur, donec per S. Sedem fuerit aliàs definitum, in publicis Concionibus, Lectionibus, Concluſionibus, & alijs quibuſcunque actibus publicis aſſerere, quod Beatiſſima

ma Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali: ac vlterius prohibetur impugnare in publicis actibus contrariam opinionem, ac de ea aliquo modo tractare ſub cenſuris, & pœnis in antedicta Conſtitutione inflictis ipſo facto incurren. *Legen. vt ſupra.* Pag. 158.

Conſtitutio GREGORIJ XV. pro reuocatione quarumcunque Conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum quibuſuis Collegijs, Capitulis, Ordinibus, Societatibus, Congregationibus &c. exceptis oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manibus firmatis. *Legen. vt ſupra.* Pag. 166.

Conſtitutio VRBANI VIII. pro extenſione ſupradictæ Conſtitutionis reuocatorię Conceſſionum viuæ vocis oraculo etiam S. R. E. Cardinalibus factar. *Legen. vt ſupra.* Pag. 173.

Conſtitutio GREGORIJ XV. qua reuocantur licentiæ legendi ac retinendi libros prohibitos quibuſuis perſonis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus conceſſæ. *Legen. vt ſupra.* Pag. 180.

Conſtitutio VRBANI VIII. pro reuocatione quarumcumque licentiarum legendi, ac retinendi libros prohibitos. *Legen. vt ſupra.* Pag. 184.

Decretum Sac. Cong. Sanctæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis VRBANI VIII. iuſſu editum, quo prohibetur non eſſe proponendas Imagines horum non dum à S. Sede canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radijs, vel Laureolis, Tabellas, & Luminaria ad eorum Sepulcra apponenda, ſiue eorum miracula enarranda, vel imprimenda non eſſe. *Legen. vt ſupra.* Pag. 189.

Decretum eiuſdem Sac. Cong. coram S. M. VRBANO VIII. emanatum, quo prohibetur ne degentes in Statu Eccleſiaſtico, & tàm mediatè, quàm immediatè

tè S. Sedi ſubiecti ; ab eis libros vbicunque compoſitos de quacunque materia tractantes, abſq; Cardinalis Vicarij, ac Magiſtri Sac. Palatij in Vrbe, & extra eam abſque Ordinarij, & Inquiſitoris licentia, deferant, aut imprimendos tranſmittant. *Legen. vt ſupra.* Pag. 197.

Conſtitutio VRBANI VIII., qua declaratur, quod Conſtitutiones Apoſtolicæ hactenus editæ, atque impoſterum edendæ in concernentibus fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium, Regulares quantumuis priuilegiatos comprehendant, niſi illi in edendis ſpecialitèr excipiantur. *Legen. vt ſupra.* Pag. 199.

Conſtitutio INNOCENTIJ XII. pro confirmatione, ac approbatione Decretorum Sac. Cong. Concilij Triden. Interpretum ſuper celebratione Miſſarum, & cum Declarationibus ab ead. Sac. Cong. auctoritate S. M. Vrbani VIII. deſuper factis. *Legen. bis in anno; feria 2. ſcilicèt poſt primam Dominicam Aduentus, ac feria 6. poſt octauam Corporis Chriſti, vel decem ſequentibus diebus ex ſpeciali Decreto Sac. Cong. Epiſcoporum, & Regularium.* Pag. 209.

Decretum Sac. Cong. Concil. Trid. Interpretum coram VRBANO VIII. editum ſuper Regularibus Apoſtatis, & fugitiuis. *Legen. bis in anno cum alijs Decretis ſequen. latis à S. M. Clemente VIII. pro reformatione Regularium, ac inſtitutione, receptione, & educatione Nouitiorum* Pag. 252.

Decretum eiuſdem Sac. Cong. de Eijectis, & Eijciendis iuſſu S. M. INNOCENTIJ XII. editum. *Legen. vt ſupra.* Pag. 261.

Decreta Generalia fel: rec: CLEMENTIS PP. VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum, receptio-

ceptionem, profeſſionem, atq; Inſtitutionem ſpectantia: & primum.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & Profeſſionem non admittendis, niſi in Conuentibus deſignan. *Legen. vt ſupra.* Pag. 265.

Innouatio, & ampliatio eiuſd. Decreti de Nouitijs ad habitum Regularem non recipien., niſi in Monaſterijs deſignan. *Legen. vt ſupra.* Pag. 267.

Decretum pro reformatione Regularium tàm Monacorum, quàm Mendicantium cuiuſuis Ordinis, ac Statuti. *Legen. vt ſupra.* Pag. 271.

Decretum ſuper caſuum reſeruatione ab omnibus Superioribus Regularium obſeruandum. *Legen. vt ſupra.* Pag. 287.

Formula concedendi facultates pro Nouitijs ad regularem habitum recipien. in Monaſterijs deſignandis. *Legen. vt ſupra.* Pag. 291.

Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios ad habitum, & profeſſionem. *Legen. vt ſupra.* Pag. 293.

Inſtitutiones ſuper receptione, & educatione Nouitiorum in Monaſterijs, & Conuentibus deſignatis, vel deſignandis. *Legen. vt ſupra.* Pag. 297.

INDEX
AD APPENDICEM.

DEcreta Sac. Cong. Conc. Trident. Interpretum iuſſu VRBANI VIII. edita, & Conſtitutio PAVLI II. contra alienantes Eccleſiarum, Monaſteriorum, ſiue Conuentuum &c. mobilia pretioſa, atque immobilia, aut hæc vltra Triennium locan-

 tes

tes inconſulta eademmet Sacra Congregatione. Pag. 315. vſq; ad 323.

Decretum Sac. Congreg. Concil. Trid. Interpretum iuſſu CLEMENTIS VIII. editum de Regularibus ordinandis ab OrdinarijsDiœceſanis,& locorum,in quibus Monaſterium, ſiue Conuentum, in cuius familia extat Ordinandus cum Superiorum ſuorum literis dimiſſorialibus Pag. 323.

Decretum Sac. Congreg. ſuper Indulgentijs à CLEMENTE X. approbatum ne Regulares communicent Sodalitatibus, Confraternitatibus &c. Indulgentias ijſdem Regularibus conceſſas; ſed tantum eas, quas à S. Sede nominatim eis facultas communicandi conceſſa fuerit Pag. 325.

Decretum Sac. Cong. ſuper ſtatu Regularium à CLEMENTE X. approbatum, quo omnibus Regularibus interdicitur cuiuſcunq; Inſtituti, Congregationis &c. ne in eorum Monaſterijs, Conuentibus &c. vllus admittatur pro Tertiarijs, Oblatis, Seruientibus &c. nec pro hoſpitibus ſiue Poſtulantibus in habitu Sęculari ad habitandum intra Clauſtra niſi completo anno ſuæ ætatis vigeſimo. Pag. 325.

Decretum Sac. Congreg. ſuper Indulgentijs ab INNOCENTIO XI. approbatum, quo prohibetur Mulieribus ingreſſus intra Clauſtra Regularium, etiam occaſione lucrandi Indulgentias. Pag. 327.

Decretum Sac. Congreg. Concil. Triden. Interpretum à CLEMENTE IX. approbatumſuper acceſſu Regularium ad Monaſteria Monialium, & cum declarationibus eiuſdemmet Sac. Cong. ſuper dubijs exortis poſt editum ſuprad.Decretum. Pag.328.vſq;ad 330.

Decretum Sac.Congreg. Concil. Trident. Interpretum à CLEMENTE XI. feliciter regnante approbatum de

de celebratione in Altari Priuilegiato, & declaratione clauſulæ præfixionis numeri Miſſarum quotidie celebrandarum in quocunque Breui appoſitæ. Pag. 331. vſq; ad 334.

Decreta Generalia Sac. Rituum Congregationis, etiam à felicitèr regnante CLEMENTE XI. approbata circa Rubricas generales recitandi Officia per annum de SS. Sacramento, de Sanctis in diebus non impeditis &c. & ſi Regularibus liceat addere in *Litanijs*, & *Conſiteor* nomen Sancti Fundatoris &c. Pag. 335.

Digitized by Google

INDEX

Materiarum, ac Notabilium, quæ in ſupra impreſsis Conſtitutionibus, ac Decretis continentur.

ACceſſus Regularium ad Monaſteria Monialium; atque cum iiſdem allocutio etiam per horę quadrantem prohibetur. *In Appendice* Decret. Sac. Cong. Concil. Trid. Interpret. à Clemen. IX. approbat. Pag. 328., & 330.

Alienatio Bonorum mobilium pretioſorum, aut Immobilium, ac vltra triennium locatorum Regularium, aut Eccleſiarum, interdicta. *In Appendice* Decret. Sac. Concil. Trid. Interpretum, & Pauli II. Conſtit. Pag. 315., & 323.

Apoſtati, & fugitiui Regulares quomodo tractandi. Decret. Sac. Concil. Trid. Interpret. ab Vrbano VIII. approbat. pag. 252., & Eijecti, & eijciendi. Pag. 261.

Aſtrologiæ iudiciariæ artem, aliaque Diuinationum genera exercentis, libros de iiſdem tractantes legentis, vel retinentis pœna. Sixti V. Conſtit. Pag. 95. Eaque confirmata, atque aucta Vrbani VIII. Conſtitut. Pag. 115.

Beatificatorum nondum, neque Canonizatorum vide Imagines horum.

Carceratum ex cauſa Sanctæ, & Vniuerſ. Inquiſit. exhimentis, vel ne inquiſitus ob eandem cauſam car-

carceretur impedientis pœna. S. Pij V. Conſtitut. Pag. 56.

Caſuum reſeruatio à Superioribus Regularium facien. Decret. General. Clement. VIII. Pag. 287.

Celebratio Miſſarum in Altari Priuilegiato quando ſuffragatur pro lucratione Indulgentiarum, cum explicatione clauſulæ in Breui appoſitæ pro præfixione Numeri Miſſarum quotidie celebrandarum. *In Appendice*. Decret. Sac. Cong. Concil. Trid. Interpretum à feliciter regnante Clemen. XI. approbat. Pag. 334.

Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Conſtitut. Pauli V. pag. 147. ac Decret. Sac. Congreg. S., & vniuerſ. Inquiſit. à Gregor. XV. approbat. Pag. 158.

Conceſſiones viuæ vocis oraculo; vide vivæ vocis oraculo.

Confeſſarij ſollicitantes ad turpia in confeſſione Sacramentali à quibus inquirendi, & quanam pœna plectendi Pij IV. Conſtitut. pag. 67., & Gregorij XV. Pag. 71.

Confeſſarij monere debent ſollicitatas in Confeſſione, vt ſollicitantes Confeſſarios denuncient. Gregorij XV. Conſtitut. Pag. 71.

Confeſſionem Sacramentalem audientis ad Sac. Presbyteratus ordinem non promoti cauſa pertinet ad S., & Vniuerſalem Inquiſitionem Gregorij XIII. Conſtitut. Pag. 79.

Eiuſque pœna Clement. VIII. Conſtitut. Pag. 83.

Cui non ſuffragatur minoritas ætatis viginti quinque annorum. Vrbani VIII. Conſtitut. Pag. 89.

Conſtitutiones Apoſtolicæ hactenus editæ, atque imposterum edendæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium comprehendunt

dunt omnès Regulares, niſi expreſsè excipiantur. Vrbani VIII. Conſtitut. Pag. 199.

Denunciari debent à Superioribus Regularium ſuſpecti de hæreſi Inquiſitoribus Sanctæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis. Decret. Sac. Congreg. S. Officij ab Alexand. VII. approbat. Pag. 29.

Educatio Nouitiorum vide Inſtitutiones ſuper receptione, & Educatione &c.

Eijecti, & Eijciendi Regulares vt in corrigibiles quando, & quomodo. Decret. Sac. Cong. Concil. Trid. Interpret. ab Innocent. XII. approbat. Pag. 261.

Facultates cognoſcendi cauſas ad S. Officium Spectan. ſubditorum Regularium Superioribus eorumdem, prohibentur. Pauli V. Conſtitut. Pag. 136.

Facultas communicandi Indugentias Sodalitatibus, vel Confraternitatibus à Regularibus intelligitur ea, quæ à S. Sede conceſſa fuerit de talibus nominatim Indulgentijs, non de omnibus, quibus Ipſi Regulares gaudent. *In Appendice* Decret. Sac. Congreg. ſuper Indulgent. approbat. à Clement. X. Pag. 325.

Formula, ſeù forma concedendi facultates pro Nouitijs adRegularem Ordinem recipien. in Monaſterijs, & locis deſignatis, & ad Profeſſionem. Decret. General. Clement. VIII. Pag. 291., & 293.

Hæreticis in Italiæ, & adiacentium Inſularum locis commorari prohibetur, eorumque fautorum, ac receptatorum pœna Gregor. XV. Conſtitut. Pag. 131.

Hoſpites ne recipiantur ad habitan. in Monaſterijs, ac Conuentibus Regularium niſi ætatis annum vigeſimum expleuerint. *In Appendice* Decret. Sac. Cong. ſuper ſtatu Regular. à Clement. X. approbat. Pag. 325.

Imagines horum omnium non dum Beatificatorum, neque Canonizatorum cum radijs, ſplendoribus &c.

pro-

proponi; Tabellæ, aut luminaria ad eorum ſepulcra apponi, eorumque geſta, miracula, reuelationes &c. publicari, aut imprimi facere prohibetur. Decret. Sac. Congreg. S., & Vniuerſ. Inquiſit. ab Vrbano VIII. approbat. Pag. 189.

Impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum Officio, eorumque Complices, & fautores ſeuerè puniendi: Iulij III. Conſtitut. Pag. 49.

Ingerentes ſe in cauſis Inquiſitionis hæreticæ prauitatis præter Ordinarios, & Inquiſitores puniendi: eadem Conſtit. Pag. 49.

Inquiſitorum Laicos ad criminis hæreſis cognitionem admittentium pœna Conſtitut. vt ſup. Pag. 49.

Italis ad loca, in quibus liber, & publicus Catholicæ Religionis cultus non extat proficiſci, in eiſque habitare prohibetur. Clement. VIII. Conſtitut. Pag. 127.

Largitio Munerum Regularibus omnibus vtriuſque ſexus interdicitur. Clement. VIII. Conſtitut. Pag. 3.

Eiuſdem confirmatio, ac declaratio Vrbani VIII. Conſtitut. Pag. 20.

Libri vbicumque, & à quocunque compoſiti ſine Cardinalis Vicarij, & Magiſtri Sac. Palatij in Vrbe, & extra eam ſine Ordinarij, & Inquiſitoris licentia imprimi prohibentur. Decret. Sac. Congreg. S., & Vniuerſal. Inquiſit. coram Vrbano VIII. Pag. 197.

Licentiæ legendi, ac retinendi Libros prohibitos etiam à Summis Pontificibus conceſſæ reuocantur Gregorij XV. Conſtitut. pag. 180., & Vrbani VIII. Conſtitut. Pag. 184.

In Litanijs, & Confiteor non licet addere nomen Sancti Fundatoris Religionis. *In Appendice* Decret. General. Sac. Congreg. Rituum à feliciter Regnante Clement. XI. approbat. Pag. 335.
Miſ-

Miſſarum onerum ſatisfactio. Vide ſatisfactio onerum Miſſarum.

Miſſas celebrantis ad Sac. Presbyteratus Ordinem non promoti cauſa ſpectat ad Sanctum Officium. Gregorij XIII. Conſtitut. Pag. 79.

Eiuſque pœna Clement. VIII. Conſtitut. Pag. 83.

Cui non ſuffragatur ætatis minoritas viginti quinquinque annorum &c. Vrban. VIII. Conſtitut. Pag. 89.

Mulieribus non permittitur ingredi intra Regularium Clauſtra, etiam causâ lucrandi Indulgentias. *In Appendice* Decret. Sac. Congregat. ſuper Indulgentijs. Ab Innocent. X. approbat. Pag. 327.

Nouitij non ſunt admittendi ad habitum, & profeſſionem niſi in Conuentibus, vel Monaſterijs deſignatis, vel deſignan. Decret. General. Clement. VIII. Pag. 265., & 267.

Oblati, Seruientes, Tertiarij, Poſtulatores, ac etiam Hoſpites, & alij huius generis nequeunt habitare intra Clauſtra Regularium niſi vigeſimum ætatis annum expleuerint. &c. *In Appendice* Decret. Sac. Congreg. ſuper ſtatu Regular. à Clement. X. approbat. Pag. 325.

Offendentium Inquiſitores, Miniſtros S., & Vniuerſal. Inquiſit. necnon Reorum Denunciatores, Accuſatores, vel Teſtes pœnæ S. Pij V. Conſtitut. Pag. 56.

Officia per annum v. g. de Sanctiſſimo Sacramento, ac de Sanctis in diebus non impeditis quando ſunt recitanda. *In Appendice* Decret. General. Sac. Congreg. Rituum à feliciter regnante Clement. XI. approbat. Pag. 335.

Ordinandi ſunt Regulares ab Ordinarijs Diæceſanis, & locorum, in quibus ſitum eſt Monaſterium, ſiuè Conuentum, in cuius familia extat ordinandus cum Di-

Dimiſſorialibus Superiorum Regular. *In Appendice* Decret. Sac. Congreg. Concil. Trid. Interpret. à Clement. VIII. approbat. Pag. 323.
Poſtulatores ac alij huius generis nequeunt intra Clauſtra Regular. habitare niſi vigeſimum annum ætatis expleuerint. *In Appendice* Decret. Sac. Cong. ſuper ſtatu Regular. à Clement. X. approbat. Pag. 325.
Receptio Nouitiorum tam ad habitum, quam ad Profeſſionem niſi in Conuentibus, aut Monaſterijs deſignatis facien. Decret. General. Clement. VIII. Pag. 265., & 267.
Reformatio Regularium tam Monacorum, quam Mendicantium &c. Sancita Decret. General. Clement. VIII. Pag. 271.
Regulares omnes quomodolibet priuilegiati comprehenduntur in Conſtitutionibus Apoſtolicis concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium, hactenus editis, & edendis, niſi in eis ſpecialiter excipiantur Vrban. VIII. Conſtitut. Pag. 199.
Satisfactio Onerum Miſſarum perpetuarum, ſiue Manualium omnimodè facien. Conſtitut. Innocen. XII. in confirmat. Decretor. Sac. Congreg. Concil. Trid. Interpretum vna cum Declarationibus eiuſdem Sac. Congreg. ab Vrbano VIII. approbat. Pag. 209.
Seruientes, aut alij huius generis &c. non ſunt admittendi ad habitan. intra Regularium Clauſtra niſi vigeſimum ætatis annum expleuerint, *In Appendice* Decret. Sac. Congreg. ſuper ſtatu Regular. à Clement. X. approbat. Pag. 325.
Superiores Regularium tenentur ſuos Subditos commonere de obſeruantia, ac omnimoda executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac Decretorum ad Sanctam, & Vniuerſalem Inquiſitionem pertinen.

Decret. Sac. Congreg. S., & Vniuerſalis Inquiſit. ab Vrbano VIII. approbat. Pag. 39.
Superioribus Regularium prohibetur ſe ingerere in cauſis ad S. Officium ſpectan., & cum præcepto denunciandi Inquiſitoribus ſuſpectos de hæreſi. Decret. Sac. Congreg. S., & Vniuerſ. Inquiſit. ab Alexand. VII. approbat. pag. 29., & Conſtit. Pauli V. Pag. 136.
Viuæ vocis oraculo Conceſſionum Regularibus factarum Reuocatio Gregor. XV. Conſtitut. Pag. 166.
Extenſio eiuſdem Conſtitutionis etiam ad S. R. E. Cardinales; Vrbani VIII. Conſtitut. Pag. 173.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

RC
622
[illegible]

Digitized by Google

Google